

Rудар

Časopis poslovnega sistema Premogovnik Velenje

junij 2002,
številka 6, leto XXXVI

foto: Ivo Hans Avberšek

VSEBINA

Časopis poslovnega sistema Premogovnik Velenje, junij 2002, številka 6

4 Preprosto: delati s srcem in odgovorno

6 V odprtem dialogu do pojasnil

8 Diplomirali so ...

9 Bomo do jeseni shujšali?

10 Razvojni načrt začenja novo poglavje v razvoju PLP

12 Pouk za boljše počutje

14 Sistem selektivnega nagrajevanja

15 Noč ob jezeru

16 ERICova vidra na Cankarjevi cesti

17 Promocija muzeja za hrvaški trg

18 Natečaj muzeja se je prijel

20 Radovednost in kanček trme

21 Razvejano Repnikovo drevo

22 Naš gost: Tone Turnšek

24 Šest odličnikov, šest bodočih rudarjev

25 23. likovno srečanje

27 Užitek za tekmovalce in gledalce

30 Zdravje: Glavobol

4 Pred desetimi leti je v negotovih časih za slovensko premogovništvo prevzel vodenje velenjskega premogovnika. Kako dr. Franc Žerdin gleda na prelomnice v slovenski energetiki, v premogovniku, na vse, kar je storil in dosegel skupaj s sodelavci?

Izdajatelj

Poslovni sistem Premogovnik Velenje

Uredništvo

Glavna in odgovorna urednica: Diana Janežič

Novinarka in lektorica: Dragica Marinšek

Oblikovanje: Ivo Hans Avberšek

Naslov: Uredništvo Rudarja, Partizanska 78, 3320 Velenje, tel. 03/899 61 00, int. 18-15, fax. 03/5869-131

E-mail: Diana.Janezic@rlv.si, Ivo.Avbersek@rlv.si

Uredniški odbor

Božena Steiner, predsednica, Tatjana Krenker - gospodarsko področje, Marko Mavec - tehnično področje, Tomo Lipnik - sindikat, Pavel Župevc - svet delavcev, Janja Juvan - IP HTZ, Mojca Ževart - ERICo, Matjaž Černovšek - Gost, Tomaž Pungartnik - Habit, Slavica Pogorelčnik - Kamnolom Paka, Milena Krofl - PLP, Miro Sitar - Telekom sistemi

Grafična priprava Naš čas, d.o.o. Velenje
Tisk SET Vevče

Naklada 4000 izvodov

Mesečnik Rudar prejemajo zaposleni v poslovnem sistemu Premogovnik Velenje brezplačno. Davek na dodano vrednost po stopnji 8,5%. Poština plačana pri pošti 3320.

24 naših sodelavcev v poslovnem sistemu je od leta 1999 ob delu študiralo na Višji šoli za rudarstvo in geotehnologijo. Kako je potekal študij? Je bilo naporno? So bili uspešni?

12 "Naš cilj bo dosežen, če se bo spremenila miselnost delavcev, če bodo začeli sami skrbeti za svoje zdravje, boljše počutje, večjo gibalno sposobnost in če bodo izhod iz zdravstvenih težav poiskati tudi v sebi, ne le v zdravilih in bolniški odstotnosti," pravi jo v HTZ.

8 **22**
Tone Turnšek, direktor Pivovarne Laško bo letos opravil častni skok čez kožo. "Povabilo me je prijetno presenetilo in počaščen sem, da sem letos lahko častni gost vaše prireditve skok čez kožo," pravi.

Imamo prave razloge za praznovanje

Izteka se prva polovica leta 2002. V Premogovniku Velenje beležimo zelo dobre poslovne rezultate, proizvodnja poteka skladno z načrti, v Termoelektrarni Šoštanj so pridobili in prodali rekordno količino električne energije. Deponijo premoga smo znižali na raven, ki je obvladljiva.

Pomembno se še naprej zmanjšuje število nezgod pri delu, odsotnost zaradi boleznin je najnižja v zadnjih letih. Ker je doseženi nivo proizvodnje visok, smo dosegli najnižjo stroškovno ceno za premog v zadnjih desetih letih. Strateške cilje družbe na področju proizvodnje in cenovne konkurenčnosti za premog, pri varstvu pri delu in povečevanju humanosti pri izvajanju delovnih procesov, na področju saniranja ekoloških problemov in rudarskih škod ter pri prestrukturiranju programa pridobivanje premoga dosegamo uspešno.

Seveda se bodo doseženi poslovni rezultati nekoliko poslabšali že v drugi polovici leta, ko bo proizvodnja električne energije v Šoštanju znižana zaradi dvome-sečnega remonta na bloku 4. Pa vendar napovedujemo dobro poslovno leto 2002.

So vse to dovolj dobri obeti za leto 2003 in za leta, ko bo trg z električno energijo tudi v Sloveniji popolnoma odprt? Odgovor na zastavljeno vprašanje je treba dati z dovolj veliko mero previdnosti. Zagotovo lahko trdim, da so bile mnoge strateške odločitve v slovenski energetiki v preteklih letih dobre.

Odločilnega pomena za nas, pa tudi za elektrarne, je bila povezava v holding Slovenske elektrarne in prav z aktivnostmi holdinga so bili doseženi izjemno dobri rezultati pri prodaji in nakupu električne energije ter pri zagotavljanju zanesljive oskrbe porabnikov v letošnjem, za hidroelektrarne izjemno sušnem letu.

Prav gotovo na dobre poslovne rezultate premogovnika vplivajo tudi učinki mnogoletnih aktivnosti na prestrukturiranju programa pridobivanje premoga, zato tega procesa ne bomo zaustavljali tudi v prihodnje. Zagotovo ga bomo pospešeno izvajali tudi v hčerinskih družbah.

Pa vendar menim, da elektroenergetska podjetja, kot tudi veliki porabniki električne energije pri nas, še niso dovolj dobro pripravljene na popolno odpiranje energetskega trga. Predvsem ni razrešen problem naslednjih investicij, ki še kako močno vplivajo na ceno električne energije. Izdelanih ni veliko pomembnih podzakonskih

aktov k energetskega zakonu – pa bi jih potrebovali. Nimamo izdelane državne strategije na področju energetskega gospodarstva, iz tega razloga verjetno ni dorečena tudi politika na področju privatizacije energetskega podjetij. Niso razrešene tudi posledice večletne zamrznitve cen električne energije, predvsem v gospodinjstvih ter pri velikih porabnikih, kar je močno vplivalo na tehnološko zaostalost mnogih energetskega podjetij v Sloveniji.

Zaposleni v poslovnem sistemu Premogovnik Velenje bomo letos praznovali dan rudarjev 29. junija. Častni skok čez kožo bo opravil Tone Turnšek, direktor Pivovarne Laško, ugledni gospodarstvenik, nosilec izgradnje mesta Laško, velik prijatelj športa in tudi naš pomembni poslovni partner. V Pivovarni Laško smo začeli orati ledino z deli na zunanjih deloviščih in prav tu smo se tudi naučili, kako je tovrstne posle treba izvajati. Je pa Tone Turnšek tudi neke vrste simbol borca proti kampanjski razprodaji slovenskih dobrih podjetij tujcem in za pokončno držo mu želimo s častnim skokom čez kožo dati priznanje.

Izjemno veliko pomeni, da se bo letošnje slovesnosti na stadionu

udeležil predsednik Republike Slovenije Milan Kučan, tudi naš častni skakač pred leti. Predsednik Kučan je naše podjetje obiskal večkrat, v časih, ki niso bili prijazni, in tudi v tistih, ko nam je šlo bolje. Vedno je znal prisluhniti našim besedam, znal je spodbujati v stiskah in bil je navdušen ob doseženih uspehih. Predsednik je Človek in takšnega imamo radi, takšnega spoštujemo.

Letošnjih skakačev je nekoliko več kot v preteklih letih, saj bodo skok opravili tudi diplomanti Višje rudarske šole v Velenju, ki so v večini že nosilci delovnih procesov v Premogovniku Velenje. Po učenem uspehu najboljših pet mladih skakačev bomo zaposlili takoj, ko bodo želeli, ostale pa v razmeroma kratkem času, skladno z načrtom zaposlovanja v podjetju. Vsekakor si ne predstavljam, da bi zaposlovanje v premogovniku zaustavili, prepričan sem, da ga bomo morali v prihodnjih letih le še bolj pospešiti.

Vsem sodelavcem v poslovnem sistemu Premogovnik Velenje, vsem upokojevcem podjetja, prebivalcem Velenja in vsem, ki spoštujejo rudarski poklic ter tradicije rudarskega stanu, ob prazniku slovenskih rudarjev iskreno čestitam.

doc. dr. Franc Žerdin

Preprosto: delati s srcem in odgovorno

"Rudnik lignita Velenje danes čaka na jutrišnji dan, praznik rudarjev. Nobenega dvoma ne more biti o tem, da bo ta spet slovesen in bučen. Rudar zna praznovati, in ko praznuje, si da duška. Pri tem ga ne moti, da imajo v kolektivu kar nekaj scenarijev, kaj bo, če ne bo ...

Rudnik danes čaka tudi 'jutrišnji dan'. Ampak, kot je že običaj, se takrat, ko se praznuje, o težavah ne govori na veliko. Sploh če vsi kazalci, ki lahko kaj pomenijo, kažejo na dobro. Scenariji, tisti najbolj črni, pa so vseeno pripravljeni. Že zato, ker morajo v vsaki resni firmi tudi biti," smo lahko prebrali 2. julija 1992 v članku Milene Krstič Planinc v Našem času.

V takšnem času je dr. Franc Žerdin prevzel vodenje poslovnega odbora Rudnika lignita Velenje. Kako se spominja tistega časa pred desetimi leti?

Dr. Žerdin: "To je bil čas, poln izzivov za rudarsko stroko in energetiko. Na nivoju države je bilo treba sprejeti veliko odločitev, ki smo jih morali pripraviti in o njih razpravljati v podjetjih, občinah.

V Šaleški dolini je to bil čas po ekološki konferenci, kjer so se konflikti močno zaostri. Postavljalo se je resno vprašanje prenehanja delovanja energetske dejavnosti, ker niso bile zgrajene čistilne naprave v TEŠ, ker so umirali gozdovi v okolici, ker so študije kazale na večjo obolevnost prebivalstva in ker se je v premogovništvu že začela kazati konkurenca tujih premogov. V premogovniku je bilo zaposlenih zelo veliko ljudi in cena premoga ni bila konkurenčna.

Imel sem srečo, da sem v tem času našel prave sodelavce, ki so bili pripravljeni sprejeti izziv in z velikim elanom in optimizmom smo z delom začeli."

Pred tem časom, aprila 1991, je, takrat še magister Žerdin, kot tehnični vodja RLV na srečanju racionalizatorjev dejal: "Lahko rečemo, da v rudniku nismo več na dnu krivulje poslovne uspešnosti, saj smo se rešili iz najtežje krize. Za prihodnja leta predvidevamo ponovno povečanje potreb po premogu, vendar smo se v rudniku odločili, da ga bomo na leto odkopali od 4 do 4,3 milijona ton."

In potem je še dejal, da si bomo prizadevali za organizacijo dela, ki bo omogočala prilagajanje proizvodnje potrebam trga, ceno med 6 in 6,5 DEM/GJ, vključevanje proizvodnje v dolgoročno energetska politika Slovenije, korenito zmanjševanje števila zaposlenih na human način, ustanavljanje novih podjetij, tehnično, organizacijsko in ekonomsko prestrukturiranje podjetja, izgradnjo čistilnih naprav v TEŠ ... Zelo izdelana vizija, ki se je, danes to vemo, tudi uresničila!

Dr. Žerdin: "Na premog v Šaleški dolini nikoli, niti v enem trenutku svojega dela v premogovniku, nisem gledal skozi vizijo zapiranja. In če sprejmeš optimistično, pozitivno vizijo, potem ni druge poti, kot da jo nadgrajuješ.

Takrat smo si postavili štiri strateške cilje, kar je bila odločilna poteza. Prvi trije cilji so bili približno takšni, kot jih imamo danes, in so bili vezani na optimalno proizvodnjo, na zagotavljanje varnega in humanega dela in

na odpravljanje ekoloških posledic odkopavanja premoga. V začetni fazi je bil četrti cilj vezan na zniževanje cene premoga in povečevanje produktivnosti.

Dve leti kasneje smo četrti strateški cilj preoblikovali v iskanje novih programov in novih delovnih mest oziroma v zmanjševanje števila zaposlenih pri programu odkopavanje premoga.

Po moji oceni je bilo odločilno to, da smo znali na teh merljivih strateških ciljeh zgraditi iztočnice na tehničnem, ekološkem in varnostnem področju ter področju prestrukturiranja podjetja. To nas je vleklo naprej in nas rešilo. Vizija je bil takrat dobro postavljena in je še danes v osnovnih segmentih nismo spremenili.

Res pa je, da smo dosegli – vedno govorim v množini, nikoli v ednini – dobre rezultate, na katere sem vedno ponosen. V osnovnem programu smo zmanjšali število zaposlenih za več kot 2.000, pa nismo pri tem odpustili niti enega delavca. Ustanovili smo 7 hčerinskih družb, ki delajo s težavami in uspehi kot vsa podjetja, in imajo svoje vizije.

Varnost pri delu smo povečali: leta 1992 smo imeli 546 nezgod pri delu, leta 2001 148, od tega nobene težje. Pred 10 leti smo bili veliko bolniško odsotni: v povprečju je bil delež več kot 8 odstoten, danes je 5,5 in to stopnjo držimo že tri leta.

V podjetju smo ustvarili prepričanje, da lahko na trgu obstanemo samo, če

bomo premog odkopavali po konkurenčni ceni in za to smo tudi veliko naredili. Vsega tega so se zavedali tudi v sindikatu, svetu delavcev in vsi zaposleni, zato smo skupaj uresničevali vizijo. To nas je rešilo. To ni zasluga enega človeka ali le vodstva; če ne bi te ideje prevzeli vsi v podjetju, je ne bi bilo mogoče uresničevati."

Rudar: "Katero so bile za vas najpomembnejše prelomnice v razvoju velenjskega premogovnika v zadnjih desetih letih?"

Dr. Žerdin: "V Evropi so v tem času zaprli vse premogovnike na Nizozemskem, v Belgiji, Luksemburgu. Zelo so znižali proizvodnjo in število premogovnikov v Nemčiji, Veliki Britaniji, na Poljskem, v Avstriji. Šlo je za proces, kako se s podzemnim pridobivanjem premoga obdržati v zelo hudi konkurenci tujih premogov."

V Sloveniji smo zaprli premogovnike v Laškem, Kanižarici, Zagorju in na Senovem. Zaprli smo vse kovinske rudnike – v Idriji, Mežici, Črni. Sprejeli smo zakon o zapiranju premogovnikov Hrastnik in Trbovlje.

Ti procesi so bili obremenjujoči. Bil sem stalno vpet v ta dogajanja, tako prek slovenskih ali evropskih institucij, in vedno pred veliko preizkušnjo. Ves ta čas je bilo čutiti tudi grožnjo, ki je bila bolj ali manj agresivno posredovana, o zapiranju velenjskega premogovnika. Ves čas je bila prisotna tudi ideja, a še najmanj v TEŠ, o zamenjavi velenjskega premoga za TEŠ z uvoženimi premogi.

Odločilnih za nas je bilo nekaj odločitev: da prestrukturiramo podjetje, kar smo začeli pravočasno, da ne bomo odpuščali delavcev, kar je bila zelo težka naloga, da zgradimo v TEŠ čistilne naprave, kar je velika zasluga države, da smo dorekli okoljsko politiko in sanirali okolje, kar smo potrdili tudi s certifikatom ISO 14001 in priznanji Turistične zveze Slovenije za urejeno okolje, da veliko pozornost namenjamo izobraževanju ljudi, kar se danes kaže v izjemno strokovno usposobljenih delavcih, ki čutijo tudi veliko pripadnost podjetju.

Pomembno je tudi, da smo se v Sloveniji odločili, da ne bomo odkopavali premoga v jami Šoštanj in da smo se slovenska energetska proizvodna podjetja organizirala v holding Slovenske elektrarne."

Rudar: "Pa prelomnice v slovenski energetiki?"

Dr. Žerdin: "Bile so sprejete slabe in dobre odločitve. Slabe odločitve so

bile: prekinitve dobave električne energije iz JE Krško Hrvaški, izguba samostojnega energetskega ministrstva in vključitev energetike v ministrstvo za okolje in prostor, česar zaradi konfliktnosti panog nikjer na svetu ni.

Velik premik naprej pa je bil dosežen s sprejetjem Zakona o energetiki. Prisilil je energetske panoge k prilagajanju na odpiranje trga z električno energijo in k racionaliziranju.

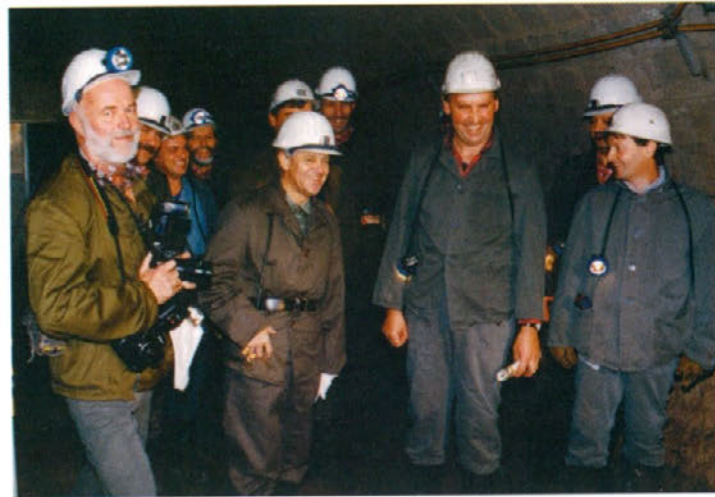
V energetiki je še vedno veliko politike in današnji konflikti v njej, ki jih lahko vsak razbere tudi iz poročanja medijev, so posledica tega, da je v preteklih letih od energetskega gospodarstva dobro živelo zelo veliko ljudi. Zdaj, ko se energetika postavlja na trg, pa so mnogi ljudje svoje položaje izgubili ali se čutijo ogrožene."

Rudar: "Kako pa se bo ta spremenjen položaj energetike razvijal naprej, kakšna je prihodnost Premogovnika Velenje?"

Dr. Žerdin: "Odpiranje trga je nuja, ki se bo zgodila. Ne zagovarjam, da se to mora zgoditi 1. januarja 2003, ker menim, da preveč hitimo, tudi bolj kot države, ki so že članice EU. Trdim, da nismo niti v elektrogospodarskih podjetjih, niti upravičeni odjemalci energije dovolj dobro pripravljeni na tržni izziv."

Na drugi strani tudi država še ni rešila vsega, kar močno vpliva na konkurenčno sposobnost elektrogospodarstva; nismo rešili nasedlih investicij, kar močno bremeni ceno električne energije, in nimamo izdelane nacionalne energetske strategije. Ker je tako, lahko v parlamentu vsak, ki kakorkoli soodloča, 'mlati' po svoje.

V preteklih letih smo na nivoju države močno omejevali cenovno politiko v energetiki, to velja predvsem za velike porabnike električne energije in za gospodinjstva. Pri teh cenah smo na repu v Evropi. Posledice so se pokazale v razvitosti podjetij energetskega gospodarstva in marsikje – ne v našem premogovniku, ker smo edini imeli pravico razpolagati s sredstvi amortizacije – so podjetja v infrastrukturnem in tehnološkem zaoznanju za konkurenco.

Dr. Žerdin je že v prvem letu svojega mandata sprejel predsednika republike Slovenije Milana Kučana (22. 10. 1992).

Veliki porabniki so medtem že spoznali, da poceni električne energije ni nikjer v svetu in je bo v prihodnje še manj, zato se moramo doma dogovoriti, kako bomo gospodarili v tem segmentu gospodarstva.

Premogovnik Velenje ima zagotovljeno prihodnost vsaj do leta 2025, kar seveda ne pomeni, da jo ima zagotovljeno avtomatično. Razvojna vizija premogovniške dejavnosti v Sloveniji in v Šaleški dolini je dorečena. Vezana je na življenjsko dobo termoelektričnih objektov v Šoštanju. Sicer se sedaj že intenzivno pogovarjamo, ali na lokaciji sedanjih objektov kasneje postaviti nove objekte, kakšen naj bo energetski vir zanje in ali naj bi to bil tudi premog.

Prestrukturiranje podjetja je prineslo cenovno konkurenčnost našega premoga z uvoženimi premogi, pridobljenimi pod zemljo. Ob normalni energetski politiki se lahko življenje v Premogovniku Velenje v naslednjih 10, 15 letih odvija dobro."

Rudar: "Kot sva ugotovila prej, ste imeli izdelano vizijo. Pri njenem uresničevanju vsekakor niste mogli biti sami, a ob tem ste morali imeti jasen cilj, močno voljo in avtoriteto, da so vam sodelavci sledili, da ste jih prepričali!"

Dr. Žerdin: "Če sem zelo odkrit, ambicije, da bi bil direktor, nikoli nisem imel. Na to delovno dolžnost sem prišel slučajno, potem ko je bil tedanji direktor mag. Franc Avberšek imenovan za ministra za energetiko.

Če pa že neko delo sprejemem, potem se ga lotim s srcem. Rad moraš imeti delo, ki si ga sprejel, podjetje, v katerem si, in imeti odgovoren odnos do vsega tega. Ne toliko zaradi sebe, pač pa zaradi drugih. Ob tem naj

omenim, da moja plača direktorja ni stimulatívna. Bil sem vedno državni uslužbenec in moja plača je bila vedno vezana bodisi na ministrovo, na povprečno plačo v panogi ...

Zelo odkrito povedano, imam premogovnik in svoj poklic zelo rad. Imel sem srečo, da sem dobil prave sodelavce. Nikoli nismo delali agresívno, veliko smo se pogovarjali, in tako se da veliko narediti."

Rudar: "Ste zadovoljni s tem, kar ste v desetih letih kot vodilni mož Premogovnika Velenje dosegli, in ponosni na doseženo?"

Dr. Žerdin: "Zelo sem počaščen, da sem direktor lahko bil in da sem lahko odigral neko vlogo v slovenski energetiki. Ker sem bil rad direktor, pomeni to tudi, da sem vse, kar je bilo narejenega, doživljal kot uspeh, kot pozitivno spodbudo, kot priznanje kolektiva, saj navsezadnje v kolektivu, s sindikatom, svetom delavcev ... v zadnjih desetih letih nisem imel nobenega konflikta.

Imeli smo težave, tudi velike, a smo jih znali brez zelo zaostrenih medsebojnih odnosov razrešiti. To je uspeh kolektiva, koliko je bil to moj uspeh, o tem pa ne bi rad sodil."

Rudar: "Zdaj ste spet na neki prelomnici. Kje se vidite v prihodnjih letih? Kakšne so vaše ambicije, želje, boste kandidirali še za en mandat direktorja, morda za župana MO Velenje ...?"

Dr. Žerdin: "Trenutno v podjetju rešujemo nekaj zelo pomembnih problemov, med drugim tudi neizplačane plače iz let 1991/92, kar me tako močno okupira, da sploh ne razmišljam o bližnji prihodnosti.

Pa naj vseeno odgovorim. Na področju premogovništva in energitike je veliko izzivov. Navsezadnje to, kaj bom delal v prihodnje, ni odvisno samo od mene, temveč od lastnikov premogovnika, od mojega zdravja, od moje družine, katere mnenje zelo cenim in upoštevam ...

Na županske volitve zagotovo ne grem, kar sem že povedal in potencialni kandidati naj se moje konkurence ne bojijo."

Rudar: "Čestitke ob desetletnici in srečno še naprej!"

Diana Janežič

V odprtem dialogu do pojasnil

Uprava občine Šoštanj, področje za gospodarstvo, okolje in prostor, je konec aprila na Premogovnik Velenje naslovila pismo, v katerem je prosila za dodatna pojasnila v zvezi s tresenjem tal v Šoštanju.

4. junija so strokovnjaki Premogovnika Velenje na sestanku komisije, ki v Šoštanju spremlja problematiko tresenja, dali odgovore.

Poleg članov omenjene komisije - Marka Brvarja, Konrada Nahtigala, Staneta Mazeja in Vojka Režna - so na sestanku bili še Peter Vidmar, referent za okolje in prostor v občini Šoštanj, Jure Bajec, predstavnik Urada za seizmologijo Agencije za okolje ter Marko Mavec, vodja tehničnih služb, in Srečko Gračner, vodja rudarskih škod, iz Premogovnika Velenje.

Uprava Šoštanja je želela dobiti:

- ✓ poročila o vseh zabeleženih zemeljskih aktivnostih v zadnjih mesecih oziroma poročila podobnih meritev, opravljenih z merilnimi napravami Premogovnika Velenje,
- ✓ oceno strokovnjakov Premogovnika o predvidevani intenziteti in moči tresenja tal glede na izkopavanje premoga sedaj in v prihodnjih letih v skladu s koncesijsko pogodbo,
- ✓ poročilo o sedanjih in načrtovanih odkopnih poljih,
- ✓ poročilo o sedanjih in dolgoročnih načrtih sanacije pridobivalnega prostora v bližini Šoštanja in okolici,
- ✓ načrt podzemnih vodnih virov in mnenje strokovnjakov Premogovnika v zvezi z vplivi podzemnih vodnih virov in prečrpavanja vode na tresenje,
- ✓ načrte in strokovno oceno ogroženosti nasipov med Velenjskim in Šoštanjskim jezerom s poročilom o dosežanih ukrepih z oceno ogroženosti.

Kot je povedal **Marko Mavec**, je Premogovnik Velenje v celoti odgovoril na zastavljena vprašanja. "Na omenjenem sestanku smo pripravili obširno predstavitev naših aktivnosti v zvezi s seizmičnimi meritvami, predvsem na katerih lokacijah merimo in kaj smo izmerili. Pripravili smo obsežen odgovor na vprašanje v zvezi s podtalnico v Šoštanju. Pojasnili smo, da s sistemom odvodnjevanja v Premogovniku Velenje neposredno ne posegamo v podtalnico pod površino, temveč odvodnjujemo vodonosne peske tik nad slojem premoga, to pa je v globini okoli 300 metrov. V podtalnico od površine do globine 100 metrov Premogovnik Velenje v nobenem primeru ne posega. Zniževanje tlakov v podtalnici zaradi naše dejavnosti ni mogoče tudi zato, ker plasti nad premogom niso vertikalno prepustne; če temu ne bi bilo tako, bi ne bilo jezer, saj bi voda odtekla v notranjost zemlje oziroma v jame.

Nadalje smo na sestanku posredovali tudi vse naše načrte jamskih prostorov, kot so zahtevali, in lahko so se prepričali, da Premogovnik Velenje pod mestom Šoštanj nima jamskih objektov.

Skupaj z načrti objektov Premogovnika Velenje smo posredovali tudi dolgoročni načrt podjetja, to je razvoj in dinamiko odkopavanja premoga do leta 2025, skladno s potrjenimi

projekti in smernicami. S temi načrti smo pokazali, da se z odkopavanjem odmikamo vse dlje od Šoštanja.

Predstavili smo tudi prognozo vplivov odkopavanja na površino in iz nje je razvidno, da v bližini

Dolgoročni načrt odkopavanja kaže, da se z odkopi odmikamo vse dlje od Šoštanja.

Šoštanja ni pričakovati neposrednih vplivov rudarjenja, ki bi lahko povzročili takšne poškodbe na objektih, ki bi zahtevale sanacijo.

Glede varnosti sanacije ugreznine med Velenjskim in Šoštanjskim jezerom smo predstavili obsežen rudarski projekt. Del tega projekta je gradbeni projekt in del tega gradbenega dela so dimenzioniranje sanacije ugreznine, obsežne preiskave trdnostnih, fizikalnih in mehanskih lastnosti materiala, s katerim zapolnjujemo ugreznino, ter predvidevanja možnosti porušitve v primeru potresa. Za spremembo lastnosti materiala bi bil potreben relativno močan potres, ki bi ga tudi zgradbe slabo prenesle," je povedal Mavec in še dodal, da je sodelovanje z občino Šoštanj pozitivno, korektno in poteka v odprtem dialogu.

Odgovori in mnenja Urada za seizmologijo

"S posodobljanjem državne mreže potresnih opazovalnic je Urad za seizmologijo Agencije RS za okolje začel beležiti večje število potresnih dogodkov na območju vzhodnih Savinjskih Alp. Število in oddaljenost naprav državne mreže potresnih opazovalnic ne omogoča dovolj natančne opredelitve lokacij teh dogodkov. V letih 2000 in 2001 smo s podatki državne mreže potresnih opazovalnic v območju med 46,25°N in 46,55°N ter 14,85°E in 15,30°E locirali 100 dogodkov. Najmočnejši je imel magnitudo 2,2 in so ga zabeležile tudi potresne opazovalnice v Avstriji, na Hrvaškem in v Italiji.

Natančnost določanja lege epicentra iz zapisov državne mreže potresnih opazovalnic v večjem delu Slovenije ni boljša od deset kilometrov. Določanje žariščne globine sploh ni možno. Z namenom natančnejše opredelitve območja, kjer potresi nastajajo, je Urad za seizmologijo 12. septembra 2001 začasno postavil prenosno opazovalnico v zasebni hiši v vasi Zavodnje severozahodno od Velenja (ta opazovalnica je med 12. 9. 2001 in 31. 5. 2002 zabeležila prek 700 dogodkov s področja Šoštanj-Velenje).

Istčasno smo stopili v stike z odgovornimi osebami v Premogovniku Velenje in pridobili podatke o dogodkih, zabeleženih s premogovskiškim seizmografom v Šoštanju v letih 2000 in 2001. V začetku marca letos smo prejeli obvestila, da so prebivalci Šoštanja čutili več potresnih sunkov. V sodelovanju s Premogovnikom Velenje in Občino Šoštanj, referatom za

okolje in prostor, je Urad za seizmologijo 4. aprila postavil prenosno opazovalnico v kleti zgradbe Občine Šoštanj, ki je bila 16. maja prestavljena v Gaberke. 10. aprila so strokovnjaki Urada postavili še eno potresno opazovalnico v kleti stanovanjskega bloka na Cankarjevi 19 v Šoštanju.

18. aprila je Carinska izpostava Velenje dala soglasje za postavitve potresne opazovalnice z dostopom do državnega računalniškega omrežja v njihovih prostorih. Tehnično izvedbo povezav je prevzel Center vlade za informatiko. Opazovalnica je začela delovati 16. maja 2002.

Letos do 17. junija so v omenjenem področju prebivalci čutili 40 potresov. Iz zapisov državne mreže potresnih opazovalnic smo za **22 sunkov** lahko določili lokalno magnitudo. Najmočnejši je bil 17. aprila ob 2. uri 41. minuti po lokalnem času. Prebivalci so ga čutili z intenziteto 4-5 po evropski potresni lestvici. Enake učinke so dosegli še štirje dogodki.

Dogodki na območju Šoštanj-Velenje imajo nekaj značilnih **skupnih lastnosti!**

Tako zapisi tresenja tal na eni opazovalnici kot tudi zapisi enega dogodka na več opazovalnicah so si med seboj zelo podobni. Izraziti so dalj časa trajajoči nihaji, povzročeni s površinskim valovanjem.

Oddaljenosti dogodkov od opazovalnice lahko ocenimo na podlagi razlike v času prihoda transverzalnih in longitudinalnih valov. Tako je, denimo, na opazovalnici na Cankarjevi v Šoštanju časovna razlika med prihodom primarnih (P) in sekundarnih (S) potresnih valov okrog 1,0 s, na opazovalnici v Zavodnjah med 1,4 in 1,8 s, na opazovalnici v Občini med 1,4 in 1,7 s, na opazovalnici v carinarici Velenje med 1,0 in 1,5 s, in na opazovalnici Gaberke med 0,8 in 1,0s.

Analiza močnejših dogodkov je pokazala, da najhitrejši potresni valovi potujejo po matični kamnini (podlagi) bazena, kar onemogoča standardno določanje lokacij potresov in hkrati kaže na majhno hitrost razširjanja potresnih valov po sedimentih (premog, ilovice, prodi, ...) v bazenu.

Dogodki, ki smo jih v času opazovanja zabeležili na tem območju, so dosegli največjo magnitudo 1,5. Za ponazoritev naj omenimo, da energija, sproščena pri

takem potresu, ustreza energiji, sproščeni pri razstrelitvi 10 do nekaj deset kg TNT razstreliva.

Pri lociranju dogodkov v majhnem geološko heterogenem območju naletimo na te specifične probleme. Dimenzije problema so majhne in lokalne strukture (npr. prelomi), ki so praktično nevidne pri regionalnih seizmoloških raziskavah, lahko imajo velik vpliv na razširjanje potresnih valov.

Heterogenost sredstva, skozi katerega se razširja potresno valovanje, onemogoča uporabo standardnih metod določanja žarišča, temveč bi morali uporabiti vsaj dvodimenzionalne metode, če ne kar realnih 3D metod, ki po drugi strani zahtevajo tudi podroben geotehnični model in obilo numeričnega truda.

Do sedaj opisana dejstva, meritve in njihovo interpretacijo lahko povzamemo v nekaj točkah:

Dogodki se dogajajo v kompleksnih geoloških mikrostrukturah, ki otežujejo seizmološko analizo. Najmočnejši dogodek v opazovanem obdobju je imel magnitudo 1,5 in je dosegel intenziteto 4-5 stopnje po evropski potresni lestvici. Časovna razporeditev dogodkov ni enakomerna, ampak kaže na povezavo z določenimi dnevi v tednu.

S standardnimi seizmološkimi metodami ne moremo natančno opredeliti lokacije in globine dogodkov. Z gotovostjo lahko trdimo le, da dogodki nastajajo v območju znotraj potresnih opazovalnic in da žariščne globine ne presegajo 4 kilometrov.

Precej verjetno je, da se vsa žarišča dogodkov, ki smo jih podrobneje obdelali, nahajajo v območju približne velikosti 2 x 2 km, omejenem s kraji Šoštanj, Gaberke, Hrastovec in Velenje. Žarišča so na globinah med pol in enim kilometrom, vendar je natančnost pri določanju teh parametrov lahko še vedno tri kilometre ali več.

Za točno (z napako, ki ne presega nekaj sto metrov) določanje lokacije

in globine dogodkov ne zadoščajo standardne metode seizmološkega opazovanja na regionalni skali - potrebna je gosta lokalna mreža instrumentov in natančen tridimenzionalni hitrostni model," so v svoje poročilo zapisali v Uradu za seizmologijo.

Diana Janežič

Natančnost določanja lege epicentra iz zapisov državne mreže potresnih opazovalnic v večjem delu Slovenije ni boljša od deset kilometrov.

Diplomirali so...

... prvi udeleženci višješolskega strokovnega programa rudarstvo in geotehnologija. Kako je potekal študij? Je bilo naporno? So bili uspešni? O vsem tem smo se pogovarjali z Bogdanom Makovškom, univ. dipl. inž. rud., koordinatorskim praktičnega izobraževanja med Višjo strokovno šolo za rudarstvo in geotehnologijo ter podjetji, ter diplomantom Simonom Klincem in Srečkom Lednikom.

Bogdan Makovšek, univ. dipl. inž. rud., je povedal: "Višješolski študij rudarstva in geotehnologije se je v Šolskem centru Velenje začel v šolskem letu 1999/2000, vpisanih je bilo 31 slušateljev, od tega 24 zaposlenih v poslovnem sistemu Premogovnik Velenje. Do sedaj je diplomiralo 27 slušateljev in si tako pridobilo naziv inženir rudarstva in geotehnologije, drugi pa bodo diplomirali predvidoma do konca letošnjega leta.

Program študija zajema 16 predmetov:

- ✓ strokovna tehnologija v tujem jeziku - predavateljica prof. Irena Nikolić,
- ✓ poslovno sporazumevanje in vodenje – mag. Irena Vodopivec,
- ✓ ekonomika in management podjetij - dipl. oec. Marjana Zagode,
- ✓ varstvo pri delu in varstvo okolja – univ. dipl. inž. rud. Franc Bahčič,
- ✓ tehniški predpisi in projektiranje – dr. Evgen Dervarič,
- ✓ računalništvo in informatika – mag. Milan Meža,

- ✓ materiali v rudarstvu - gradiva – univ. dipl. inž. Ivan Kotnik,
- ✓ rudarstvo – mag. Marjan Kolenc,
- ✓ stroji in naprave – mag. Marjan Hudej,
- ✓ geotehnologija – mag. Simon Zavšek,
- ✓ geologija – univ. dipl. inž. geol. Mateja Klemenčič,
- ✓ rudarska merjenja – dr. Milan Medved,
- ✓ bogatenje mineralnih surovih - dr. Boris Salobir,
- ✓ vrtna tehnika – univ. dipl. inž. rud. Ivan Osrečki,
- ✓ izgradnja podzemnih prostorov – doc. dr. Jože Hribar,
- ✓ praktično izobraževanje – univ. dipl. inž. rud. Bogdan Makovšek.

Kot koordinatorski praktičnega izobraževanja sem odgovoren za izvedbo predstavitev diplomskih nalog v podjetjih.

Prva generacija študentov na Višji strokovni šoli za rudarstvo in geotehnologijo je bila številčno močna, v drugi generaciji je bilo slušateljev manj, tretja je spet številčno močnejša, izgleda pa, da bo vpeljan tudi redni študij.

Lahko rečem, da je bila prva generacija študentov zelo pridna, uspešna, večinoma vse izpite so opravili v rednih rokih. So iz tehničnih služb, poslovodski delavci in zanje je bilo že po sklepu strateške konference podjetja predvideno, da nadgradijo svoje znanje z višjo strokovno izobrazbo. Študij so vzeli zelo resno, zavzeto, zaradi dobrih delovnih izkušenj pa jim tudi strokovni predmeti niso delali preglavic.

Za ta študij so bili v podjetjih izbrani, Premogovnik Velenje je svojim štu-

dentom plačal šolnino, kar je bila še dodatna motivacija za vesten študij. K nemotenemu poteku študija pa je nedvomno pripomoglo tudi zglede sodelovanje med Šolskim centrom Velenje in Premogovnikom Velenje."

Simon Klinc, inž. rud. in geotehnologije, se je za študij odločil zaradi svoje nadgradnje, zaradi svojega dela pri sistemih kakovosti v podjetju, ki zahteva precej znanja. "Ponujena mi je bila možnost za dodatno izobraževanje in sprejel sem jo. Študij je zahteval precej našega časa, predavanja smo imeli trikrat v tednu.

Začetek študija je bil kar zahteven, saj se je bilo treba navaditi na nove obveznosti, na dodatne obremenitve. Veliko smo bili odsotni od doma, družine. Treba se je bilo lotiti učenja, se odreči čemu drugemu. Ko smo se privadili na tempo študija, je šlo lažje.

Pozitivno je, da je celoten študij usmerjen v prakso, celotno znanje, ki smo si ga pridobili, nadgrajuje znanje,

ki smo ga že prej uporabljali in pridobivali pri svojem delu. To je bila naša prednost, med študijem smo samo nadgrajevali svoje znanje in vsako novo spoznanje smo lahko primerjali s praktičnim delom v podjetju.

Za seboj imam 11 let dela pri Premogovniku. Poudariti moram, da smo se študentje v tej prvi generaciji zelo dobro razumeli in prav zaradi tega medsebojnega razumevanja in dobre organizacije medsebojne pomoči, smo študijske obveznosti tudi lažje opravljali.

Skoraj tri leta so pretekla, kar smo začeli s študijem, veliko truda in odrekanj je bilo treba, ob koncu študija sta zato olajšanje in zadovoljstvo toliko večja. Če pa bi se ponudila možnost za nadaljnje izobraževanje, bi se zanj tudi odločil."

Srečko Lednik, inž. rud. in geotehnologije: "Po sklepu vodstva podjetja naj bi se raven izobrazbe za delo, ki ga opravljam - sem poslovodja na stabilnih progah v Pripravah, v zadnjem času pa precej delam tudi na zunanjih deloviščih - dvignila, zato sem se za šolanje zlahka odločil. Pri premogovniku imam letos okroglo obletnico - 20 let dela.

Študij je bil lep dogodek. Res je zahteval nekaj truda, odrekanj, saj zahtevnost in strokovnost študija sta bili primerni. Za uspešnost se je bilo treba potruditi. Družina mi je stala ob strani, me podpirala, razumela. Vse je bilo v redu, čeprav je študij od delu res naporen. Lahko pa rečem, da se je zaradi pridobljenega znanja vredno potruditi. O nadaljnjem študiju ne razmišljam, saj imam le še dobrih osem let do upokojitve.

Rad bi se zahvalil vodstvu Premogovnika, ki nam je omogočilo in plačalo študij, pa tudi profesorjem, s katerimi smo se zelo razumeli."

Dragica Marinšek

Bomo do jeseni shujšali?

Med številnimi aktivnostmi za ohranjanje in izboljšanje zdravja zaposlenih, ki jih v Premogovniku Velenje vodimo v Strokovnih službah v sklopu projekta Skrb za zdravega delavca, je bil tudi preizkus hoje na 2 kilometra v soboto, 1. junija. Preizkus je organiziralo športno društvo Premogovnik Velenje v sodelovanju z Zavodom za zdravstveno varstvo Celje.

Preizkusa se je udeležilo 65 delavcev Premogovnika, ki so morali v hitri in odločni hoji in v enakomernem tempu prehoditi 2 km. Pred preizkusom so jih stehtali, jim izmerili telesno višino, krvni pritisk ter krvni sladkor in holesterol. Po preizkusu so vsi dobili individualno poročilo o svoji maksimalni aerobni zmogljivosti s priporočili za primeren način gibanja in zdrave prehrane.

Kot je povedala dr. **Nuša Konec Juričič**, ki skrbi za preventivno socialno medicino v ZZV Celje, v Sloveniji akcije Z gibanjem do zdravja organiziramo od leta 2000. Preizkus hoje na 2 km je namenjen testiranju populacije do 65. leta starosti in v Velenju je takšna akcija letos že bila 6. aprila v organizaciji velenjskega Društva za boj proti raku.

"Ker pa smo na celjskem območju beležili precejšnji odstotek bolniških izostankov, smo podjetjem ponudili testiranje za njihove zaposlene. Do zdaj so se našemu vabilu odzvali v Elzkroju v Mozirju, Cinkarni v Celju in v Premogovniku Velenje.

Pri preventivnih akcijah težko govorimo o uspehih - ocenjujemo, da je uspeh kakršenkoli odziv povabljenih, zato je 65 delavcev Premogovnika Velenje, ki so 1. junija opravili testiranje, dober odziv. Veseli smo vsakega človeka, ki se odloči več narediti za svoje zdravje: se več gibati, opustiti kajenje, omejiti pitje alkohola, spremeniti prehranske navade," je poudarila dr. Konec Juričičeva.

Deset dni po opravljenem preizkusu je Zavod za zdravstveno varstvo Celje sporočil skupne rezultate testirane skupine. Takole piše v poročilu: "Testiranih je bilo 65 ljudi, od tega 21 žensk in 44 moških. Na osnovi dobljenih rezultatov ugotavljamo, da je splošna kondicija celotne testirane skupine malo pod povprečjem. 40 odstotkov udeležencev je imelo povprečno splošno kondicijo, 38,5 odstotka malo pod povprečjem, 12,3 odstotka veliko pod povprečjem.

Iz meritev teže in višine ugotavljamo, da ima 70 odstotkov udeležencev povečan

indekst telesne mase, kar tudi vpliva na nekoliko slabšo telesno kondicijo.

Srednja vrednost krvnega pritiska za vso skupino je bila 128/85; za ženske 120/80 in za moške 132/87. Srednja vrednost količine sladkorja v krvi za vso skupino je bila 5,75 mmol/l (normalna vrednost je do 6 mmol/l); za ženske 5,59 mmol/l, za moške 5,83 mmol/l.

Pri desetih udeležencih testiranja je bila vrednost količine holesterola v krvi pod 3,75 mmol/l, kar navaja k neverodostojnosti podatkov in jih je dobro preveriti pri svojem zdravniku. Pri drugih udeležencih je bila srednja vrednost količine holesterola v krvi 4,93 mmol/l (normalna vrednost je do 5 mmol/l); pri ženskah 4,90 mmol/l in pri moških 4,94 mmol/l."

Nuša Konec Juričič je v komentar tega ne najbolj spodbudnega poročila zapisala, da lahko delavci sami z nadaljevanjem zdravega načina življenja najbolj pripomorejo k izboljšanju telesne kondicije, delodajalec pa jim pri tem lahko pomaga z aktivnimi odmori, ponudbo zdrave prehrane, s spodbudnim delovnim okoljem, sodelovanjem v preventivnih programih ...

In naš komentar? **Milena Ahtik**, univ. dipl. psihologinja, glavna pobudnica v podjetju za izvedbo testiranja, je bila nad rezultati nekoliko razočarana. Predvsem zato, ker je menila, da smo se preizkusa udeležili sodelavci, ki se zavedamo pomena rekreacije za boljše zdravje in se občasno rekreiramo. "Kakšne rezultate bi torej imeli drugi?" se je vprašala.

Kakorkoli, test je bil dobrodošel in prav bo, če ga bomo jeseni ponovili. Vmes pa naj bi vsi, ne le tokratni testiranci, telovadili in bolj zdravo živeli. Vsekakor imamo vsi v podjetju, tudi vodstvo, še veliko dela pri spodbujanju bolj zdravega načina življenja.

Diana Janežič

Razvojni načrt začenja novo poglavje v razvoju PLP

PLP, Lesna industrija, d.o.o., doživlja med hčerinskimi podjetji Premogovnika Velenje v zadnjem času velike spremembe. Lani je stekla nova proizvodna linija lepljenih elementov, letos je prišlo do zamenjave direktorja in sprejetja razvojnega načrta.

Bojan Stropnik

Sedanji PLP je nastal v prvi fazi prestrukturiranja premogovniške dejavnosti oziroma izločanja spremljajočih programov. Pred tem je bil edini proizvodni program tega podjetja žagarski program, katerega odjemalec je bil izključno Premogovnik Velenje. Ker pa se poraba lesa v premogovniku v zadnjih letih zelo in stalno zmanjšuje, je bilo treba začeti iskati nove programe in nova tržišča.

V prvi fazi prestrukturiranja PLP so določili glavne kupce svojih izdelkov in storitev in glavne izdelke osnovnega, žagarskega programa. V nadaljevanju so se lotili postopnega uvajanja novih programov in opuščanja nekaterih dotedanjih, neperspektivnih. Prodajni program lepljeni elementi, ki so ga uvedli lani, predstavlja enega od temeljev za rast podjetja. Uvedba tega programa pa je bila velika investicija, ki je povzročila, da je PLP leto 2001 sklenil z izgubo.

V PLP je dozorel čas za korenite spremembe. Prilagoditev strategije, vizije in poslovnega načrta skladno z razpoložljivimi viri v podjetju dogajanjem na tržišču je pripeljala tudi do kadrovske menjave. Dolgoletni direktor lesnega podjetja v sklopu Premogovnika Velenje Mirko Zager se bo letos upokojil in v začetku leta ga je zamenjal **Bojan Stropnik**, univ. dipl. inž. rudarstva, ki je vse svoje 15-letne

delovne izkušnje pridobil v Premogovniku Velenje.

V času priprav na strokovni republiški izpit je delal pri rudarskem projektiranju, spremljanju poskusov in uvajanju tehnologij v jamo, nato pa opravljal poslovodska in vodstvena dela v jamski operativi, v pripravi dela in pripravi jeklenega podporja. Sodeloval je pri dveh zelo pomembnih projektih v podjetju - v letih 1997 in 1998 pri uvajanju standarda kakovosti ISO 9001 ter v letu 1998 pri spremljanju, kategorizaciji in ocenjevanju dobaviteljev.

V PLP je prišel z delovnega mesta vodje službe za realizacijo poslovnih zamisli, katere osnovna naloga - vodenje in koordinacija projekta celovite preobrazba poslovnega sistema - je bila uspešno izpeljana.

Od prevzema funkcije direktorja PLP do maja je skupaj s sodelavci pripravil petletni razvojni načrt, ki ga je maja predstavil upravi Premogovnika Velenje in ta ga je potrdila. "V prihodnjih petih letih načrtujemo zmerno rast realizacije, poslovnega izida in števila zaposlenih ter intenzivnejšo rast produktivnosti, dodane vrednosti in realizacije prihodka izven poslovnega sistema. Ob tem bodo potrebna večja investicijska vlaganja," je na kratko predstavil cilje razvojnega načrta Bojan Stropnik.

Najpomembnejše spremembe razvojnega načrta temeljijo na že omenjenem zmanjšanju porabe izdelkov in storitev PLP v Premogovniku Velenje in so usmerjene v zmanjšanje števila prodajnih programov oziroma v združitve programov skupno tehnologijo, povečanje produktivnosti v vseh programih ter v uvajanje novih prodajnih programov.

Žagarski program še vedno ostaja osnovni program PLP, saj prinaša podjetju 70 odstotkov prihodka. V tem programu načrtujejo realno ohranjanje realizacije, zmanjšanje števila zaposlenih in intenzivno rast produktivnosti, kar bodo dosegli s prilagoditvijo linije razžaganja hlodovine.

V programu **lepljeni elementi** izdelujejo lepljene plošče, sredice za smuči, sredice za snežne deske in lepljene konstrukcijske elemente. Da bi dosegli rast realizacije, produktivnosti, dodane vrednosti in poslovnega uspeha, bodo potrebne večje investicije ter dodatno zaposlovanje.

Znotraj programa lepljenih elementov načrtujejo uvedbo izdelovanja **pohištva po meri**. Pri tem programu naj bi zaposlili več visoko usposobljenih mizarjev ter se povezali z oblikovalci notranje opreme.

Program prihodnosti je program **biomase**, ki temelji na prodaji toplotne energije in/ali briketov oziroma pele-

tov, ki so izdelek predelave lastnih ali tujih lesnih ostankov, to je sekancev in žagovine. Teh v PLP pridelajo na leto 8.000 ton.

“Vsi ti novi ali prenovljeni programi bodo zahtevali spremembe tudi v poslovanju in organizaciji podjetja,” pravi Stropnik. “Za pokritje izgube iz leta 2001 iz lastnih rezerv in dokapitalizacijo se dogovarjamo z lastnikom podjetja. Izboljšanje poslovanja bomo dosegli s prestrukturiranjem poslovnih funkcij, kot na primer z uvedbo poslovno informacijskega sistema, kalkulacij za proizvode in storitve, spremljanjem in nagrajevanjem uspešnosti poslovanja, spremljanjem materialnega poslovanja, optimizacijo zalog izdelkov, zalog surovine ...

Racionalizirati moramo izrabo delovnega časa, povečati izkoristek surovine, povečati kakovost izdelkov in storitev, zmanjšati zastoje, število nezdod oz. bolniških odsotnosti.

V podjetju moramo izboljšati kadrovske strukture, več vlagati v usposabljanje in izobraževanja zaposlenih, štipendiranje in povezovanje z izobraževalnimi ustanovami v lesarstvu. Pospešiti moramo trženje izdelkov in storitev, zato bomo ločili funkciji nabave in prodaje in to področje kadrovske okrepili.

Z vsemi viri, močmi in znanjem se moramo torej usmeriti v intenzivno prilagajanje podjetja tržnim razmeram in iskanju novih programov in kupcev zanje. Lesna panoga v Evropi je sicer v recesiji, vendar slovenska podjetja v lesno-predelovalni industriji premočno zaostajajo in prepričan sem, da si lahko PLP z novim razvojnimi načrtom na tržišču odreže primeren kos kruha.”

Diana Janežič

14. raziskovalni tabor Šmartno ob Paki 2002

Inštitut za ekološke raziskave ERICo Velenje bo tudi med letošnjimi šolskimi počitnicami organiziral mladinski raziskovalni tabor. Potekal bo v Šmartnem ob Paki od **17. do 24. avgusta**.

Mladi raziskovalci bodo nastanjeni v prostorih šmarške osnovne šole, za prehrano bodo poskrbele šolske kuharice. Učenci bodo lahko izbirali med šestnajstimi skupinami, v katerih bodo ustvarjali in raziskovali.

Na voljo bodo imeli ukvarjanje z novinarstvom, matematiko, gledališčem, arhitekturo, ekologijo voda, novejšo zgodovino, s plesom, z ljudsko glasbo, s kiparjenjem, z arheologijo, geologijo, s ptiči, plazilci in dvoživkami, z divjimi odlagališči in s krajevnimi imeni.

Na ERICovih taborih navadno sodelujejo predvsem srednješolci, ki prejemajo Zoisovo štipendijo, nekaj prostih mest pa je vedno tudi za druge dijake. Letošnjega tabora se bo lahko udeležilo 65 mladih raziskovalcev. Vabljeni! Informacije in prijave: 898 19 91; matjaz.salej@erico.si.

Prve športne igre geografov

Ljudje s podobnimi interesi, z enakim poklicem, pripadnostjo neki stroki ali dejavnosti se navadno organizirajo v različnih društvih ali klubih, ki jim olajšajo oziroma omogočajo stike, sodelovanje, druženje, izmenjavo informacij.

Tudi slovenski geografi imajo svoje društvo, pravzaprav jih imajo več. Zveza geografskih društev Slovenije je krovna organizacija, v katero spadajo regijska geografska društva (Celje, Gorenjska, Maribor, Nova Gorica, Primorje, Ljubljana, Ptuj), Društvo mladih geografov in Društvo učiteljev geografije Slovenije.

Oddelek za geografijo na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani pa je lani ustanovil tudi Alumni klub geografov Univerze v Ljubljani (AGUL). Njegovi člani so diplomanti oddelka, podiplomski študenti in zaposleni v oddelku.

V soboto, 15. junija, so člani AGULA obiskali Velenje, kjer so se dobili na 1. športnih igrah. Organizirali so jih domači geografi, ki so zaposleni v Inštitutu za ekološke raziskave ERICo Velenje. Sedem jih je, kar ERICo gotovo tudi s tega vidika uvršča med omembe vredne slovenske institucije.

Udeleženci iger so si najprej ogledali Muzej premoženstva Slovenije in inštitut ERICo, nato pa so se ob Velenjskem jezeru in na njem pomerili v različnih disciplinah. Šest ekip je tekmovalo v odbojki na mivki, badmintonu, v igri med dvema ognjema, v vlečenju vrvi in v veslanju.

Vroč, a prijeten poletni dan so zaključili v restavraciji Jezero. Igre bodo gotovo postale tradicionalne, saj so bili vsi udeleženci navdušeni nad takšno obliko druženja s stanovskimi kolegi.

Mojca Ževart

Pouk za boljše počutje

Zdravilišče Šmarješke Toplice so od 1. do 10. junija gostile 25 delavcev invalidskega podjetja HTZ. Posebej izbrana skupina sodelavcev, ki imajo težave s hrbtenico, kostmi, sklepi, je s pomočjo zdravnikov in rekreatorja nabirala kondicijo, pa tudi znanje za boljše življenje s svojimi težavami.

V IP HTZ so se letos prvič odločili, da organizirajo preventivno rekreacijo za svoje sodelavce. Zakaj, je pojasnila **Janja Juvan**, vodja službe za usposabljanje in zaposlovanje: "V našem podjetju je zaposlenih 378 invalidov, kar je 49,2 odstotka vseh zaposlenih. Vzrok nastanka invalidnosti je pri 62,43 odstotka delavcev bolezen, najpogostejša diagnoza pa so obolenje hrbtenice, bolezni in poškodbe ekstremitet.

Za težave s hrbtenico je značilno, da se pogosto ponavljajo, nanje pa pomembno vpliva tudi način življenja. V razgovorih, ki jih vodimo z delavci po zaključeni bolniški, ugotavljamo, da v postopku zdravljenja prejemajo različne injekcije, tablete, nikakor pa niso usmerjeni v to, da sami zase kaj naredijo, da bi si pri težavah s hrbtenico v veliki meri lahko pomagali tudi sami.

Pri težavah s hrbtenico je pomembno okrepiti mišični steznik, tega pa drugače kot z redno, pravilno telovadbo, plavanjem ni mogoče. Kako vaditi, pa jim mora, seveda, povedati strokovnjak in jih v začetku voditi.

Zato smo se letos odločili, da tej skupini namenimo posebno pozornost in zanjo organiziramo primerno rekreacijo oziroma preventivni oddih. Med njo naj bi ljudje izvedeli za pravičen način telovadbe glede na težave, ki jih imajo, za pravičen način dvigovanja bremen in opravljanja različnih del, na drugi strani pa naj bi v preventivi bili deležni tudi različnih oblik zdravljenja, terapij.

Upam, da so udeleženci preventive zadovoljni, naš cilj pa bo dosežen, če se bo spremenila miselnost delavcev, če bodo začeli sami skrbeti za svoje zdravje, boljše počutje, večjo gibalno sposobnost, če se bo skratka povečalo število tistih, ki znajo izhod iz zdravstvenih težav poiskati tudi v sebi, ne le v zdravih in bolniški odstotnosti."

Tako Janja Juvan, ki je s tem izrazila tudi mnenje vodstva IP HTZ. Kakšna pa so mnenja tistih, ki so se udeležili preventive? Oddih je vodil rekreator

Najpogostejše zdravstvene težave invalidov, zaposlenih v IP HTZ

zdrav. težava	invalidnost II. kateg.	invalidnost III. kateg.	skupaj	odstotek
noge	4	73	77	20,48
hrbtenica	12	56	68	18,09
glava	5	24	29	7,71
roke	1	25	26	6,91
živci	6	18	24	6,38
dihala	0	24	24	6,38
oči	0	23	23	6,12
kožno obolenje	0	17	17	4,52
sluh	0	17	17	4,52
srce	1	12	13	3,46
kolki	2	9	11	2,93
sladkorna bolezen	5	4	9	2,39

Evgen Roškar: "V skupini je bilo 25 udeležencev. Program preventive je bil namenjen ciljni skupini hrbteničarjev. Začeli smo z zdravniškim pregledom, nadaljevali s terapijami, vsak dan pa je vključeval tudi rekreacijo in sprostitve z družabnimi igrami, sprehodi ...

Šmarješke Toplice so nam omogočile ukvarjanje z različnimi športi - košarko, nogometom, odbojko na

Janja Juvan

Evgen Roškar

Darja Rehar

mivki, tenisom, malim golfom, namiznim tenisom, kolesarjenjem, plavanjem ...

Premogovnik Velenje osebju v Šmarjeških Toplicah ni neznan; pred petimi leti je tu že potekala preventivna rekreacija. Potem smo jo v celoti preselili v hotel Barbara v Fiesi, kjer pa smo imeli okrnjene možnosti za zdravstveni del programa.

Po mojem mnenju je dobro, da smo se vrnili v Šmarješke Toplice, kjer smo bili v teh dneh res zelo zadovoljni. Dogovarjamo se z vodstvom IP HTZ, da bi prihodnje leto imeli preventivo tako v Fiesi kot v Šmarjeških Toplicah, in sicer za vse zaposlene v poslovnem sistemu, skupine pa bi oblikovali glede na zdravstvene težave prijavljenih sodelavcev in jih glede na potrebe po obliki preventive razporedili na omenjeni lokaciji."

Vsako jutro 10 minut telovadbe

Da je zadovoljstvo udeležencev preventive resnično, smo se prepričali tudi z našim obiskom pri njih 7. junija. Za mnenja smo jih povprašali med popoldansko rekreacijo v športnem parku.

Darja Rehar: "Počutje je odlično, dnevi so delovni, naporni, a prijetni. Pridni smo od pol sedmih zjutraj, potem telovadimo v bazenu pod vodstvom fizioterapevta, do kosila imamo nato individualne terapije. Po krajšem počitku po kosilu se podamo na športne terene in zvečer smo še komaj pri volji in moči za kakšne karte, šah, televizijo ... Pravzaprav kar popadamo v postelje.

Imam težave s kostmi, rameni, koleni in že dlje časa sem se odločala, da nekaj storim proti temu. Zdelo se mi je, da sem premlada za takšno rekreacijo, za zdravilišče, zdaj pa ugo-

tavljam, da sem marsikaj zamudila in da sem do sedaj zelo malo naredila za svoje zdravje. Potrudila se bom, da se po prihodu domov ne bom polenila."

Ervin Krištof: "Moje počutje po nekaj dneh je odlično, dobro sem se razmigel. Sem sladkorni bolnik in imam težave s hrbtenico in stopali, zato sem imel dietno prehrano, od terapij pa masažo hrbtenice in stopal. Čutim izboljšanje in vsekakor mi je ta oddih koristil. Sicer pa moram tako ali tako vsakodnevno skrbeti za svoje dobro počutje in zdravje. Pozdravljam odločitev podjetja za uvedbo tega programa in če bo še mogoče, se bom z veseljem udeležil še kakšnega v prihodnjih letih."

Milan Goltnik - Miha: "Tukaj je krasno, zelo lepe občutke imam in tudi počutim se dobro. Imam išias, zato sem imel pri terapijah popolno masažo hrbta in elektro terapijo leve rame. Sicer pa sem se ukvarjal še z drugo rekreacijo. Vsak dan je bil dolg

in naporen, zato se je zvečer počitek zelo prilegel.

Tudi sicer se ukvarjam s primernimi športi za moje zdravstvene težave. Dobro je, da smo v Šmarjeških Toplicah imeli tudi predavanje fiziatra, ki nam je predstavil pravilne vaje za olajšanje težav s hrbtenico, ki naj bi jih delali vsak dan zjutraj 10 minut.

Poudariti moram, da smo vsi s ponudbo Šmarjeških Toplic zelo zadovoljni. Nisem še doživel tako prijaznega osebja, kot smo ga spoznali tukaj. To res pripomore k še boljšemu počutju, tudi zato, ker je celoten program zelo dobro organiziran. Za to gre zahvala Evgenu Roškarju, ki nas je res znal zaposliti in motivirati."

To so bila mnenja le treh udeležencev, a se tudi mnenja drugih niso veliko razlikovala. Pohvalnih besed je bilo veliko, tako za osebje toplic, za vodstvo podjetja kot vodjo programa. Dodali pa so nekaj predlogov, želja.

Da bi, na primer, takšno rekreacijo podjetje lahko omogočilo sodelavcem zadnje leto pred upokojitvijo (nekateri, starejši, se boste spomnili, da je, takrat še Rudnik lignita Velenje, podobno obliko že izvajal).

Da bi tokratna rekreacija ne bila zadnja.

Da bi jim podjetje lahko priskrbelo enotne majice z znakom podjetja, ki bi jih imeli tudi za spomin.

Za letos bodo spomini le v boljšem počutju, kar je tako največ, kar so udeleženci lahko dobili, in osnovni cilj, ki si ga je zastavilo vodstvo IP HTZ, prihodnje leto pa ...

Diana Janežič

Ervin Krištof

Milan Goltnik

Sistem selektivnega nagrajevanja

Sisteme selektivnega nagrajevanja so v zadnjih letih uvedla številna slovenska podjetja. Vprašanje je, ali gre pri tem le za zgledovanje po zahodu, ali pa je vodilo res želja po boljši motiviranosti in učinkovitosti delavcev, ki se, ob pravilnem sistemu, na koncu zagotovo odraža v skupnem zadovoljstvu delavcev in delodajalcev ter stabilni poslovni politiki nekega podjetja.

O tem je napisane precej literature in pripravljenih je bilo že veliko izobraževalnih delavnic in seminarjev. Literatura v glavnem teoretično opisuje možnosti selektivnega nagrajevanja zaposlenih v podjetjih, malo pa je takšnih, ki se lahko pohvalijo, da jim izbrani sistem nagrajevanja v podjetju tudi dejansko prinaša zelene rezultate – motiviranost in zadovoljstvo zaposlenih kot tudi delodajalcev.

Ponavadi interesi zaposlenih in delodajalcev niso enaki, zato je treba najti način, ki v bistvenih točkah odgovarja tako enim kot drugim. Tukaj pa se navadno srečamo s težavami. Kako uskladiti interese zaposlenih in delodajalcev, kako takšen sistem prilagoditi dejavnosti in specifičnim lastnostim podjetja?

Z enakimi problemi smo se srečali tudi v podjetju GOST d.o.o. Velenje, ko smo želeli spremeniti sistem fiksnega nagrajevanja – torej plačilo za prisotnost na delu. Plača zaposlenega naj bi bila po novem sestavljena iz fiksnega in stimulativenega dela. Slednji bi bil odvisen od uspešnosti posameznika pri svojem delu. Srečali smo se s težavami, kot so, na primer pomenenje kriterijev ocenjevanja glede na različnost naših dejavnosti v okviru podjetja, kako izločiti subjektivnost ocenjevalca, kako izvesti nagrajevanje, ne da bi se ob tem povečala masa za plače.

Tako smo pripravili Akt o nagrajevanju zaposlenih, v katerem smo natančno opredelili:

- ✓ kaj sestavlja plačo zaposlenega,
- ✓ obdobje ocenjevanja uspešnosti posameznika,
- ✓ odgovorne osebe za ocenjevanje (vodje enot oz. služb),
- ✓ način ocenjevanja (lestvica dejavnikov, ki vplivajo na ocenjevanje,

povzeta iz Podjetniške kolektivne pogodbe),

- ✓ sistem izplačevanja plač.

Ocenjevanje uspešnosti zaposlenih smo poskusno izvedli v januarju 2002, od februarja dalje pa ocene tudi dejansko vplivajo na izplačano plačo zaposlenih v našem podjetju.

Zaradi trenutno slabše poslovne situacije in slabega rezultata poslovanja našega podjetja v letošnjem letu smo se odločili za začasno omejitev, in sicer, da se do nadaljnjega masa za plače ne sme povečati na račun nagrajevanja. To z drugo besedo pomeni, da se del mase za plače preazporeja med slabšimi in boljšimi delavci. Takoj, ko se bo situacija izboljšala in bo tudi naše poslovanje ubralo ugodnejše tirnice, se bo v tem delu spremenil tudi sistem nagrajevanja.

V obdobju februar april 2002 smo na ta način odvzeli delavcem 0,3 odstotka mase za plače na podlagi slabših ocenitev, 0,2 odstotka mase za plače pa smo namenili za nagrade uspešnejšim delavcem. Razpoložljivo maso, ki je v tekočem mesecu ne na-

menimo za nagrade, prenesemo v naslednji mesec in s tem povečamo fond sredstev za nagrajevanje.

Sistem nagrajevanja je nikoli dokončana zgodba, saj se ob novih primerih vedno pojavijo nova stališča. Zato se tudi vodstvo podjetja strinja z možnostjo, da ima Akt o nagrajevanju zaposlenih pomanjkljivosti, ki smo jih pri izdelavi spregledali in se jih da odpraviti. Zaradi tega tudi dopuščamo možnost, da se na podlagi boljših rešitev vseskozi spreminja. Vseeno pa se nam zdi pomembno, da smo na tem področju zaorali ledino in začeli stvari spreminjati.

V kolikor bo to prineslo zelene rezultate ali pa vsaj spremenilo razmišljanje med zaposlenimi v smeri, da je njihov zaslužek odvisen od angažiranja na delovnem mestu, pripadnosti podjetju in inovativnosti, bomo s prvim korakom na tem področju zadovoljni. Skupaj z zaposlenimi pa bomo zagotovo v prihodnje sistem še nadgradili in ga tako dejansko prilagodili našemu podjetju.

Sonja Krk

Noč ob jezeru

Noč ob jezeru je tradicionalna zabavno-glasbena prireditve, ki že vrsto let na prireditveni prostor ob velenjskih jezerih privablja številne obiskovalce

Tako je z leti postala že kar navada, da podjetje GOST d.o.o. Velenje, ki je organizator prireditve, sredi poletja povabi prebivalce Šaleške doline, Koroške, Savinjske doline in številne Celjane na največji glasbeni dogodek leta v Velenju.

Skozi leta se je kar utrdila vsebina prireditve, ki je vedno na sobotni večer in v noč ponujala zabavo na dveh, včasih celo treh odrih, bogato gostinsko ponudbo, srečelov, številne stojnice in seveda enega izmed vsakoletnih vrhuncev – ognjemet nad Velenjskim jezerom.

Prireditve je organizacijsko precej zahteven projekt, saj gre tako za programske, tehnične kot tudi izvedbene zelo zahtevne in obsežne naloge.

Sestavljanje osnovnega programa se začne že v pomladanskih mesecih, saj je potrebno rezervirati termine pri nastopajočih, sicer se zgodi, da izbiranje med znanimi imeni ni več mogoče. Po sestavi programa je potrebno načrtovati ureditev prostora in ga kasneje urediti, poskrbeti za oder, zagotoviti varovanje prostora, pripraviti površine za parkirne prostore ... Tudi priprava na izvedbo ognjemeta zahteva nekaj varnostnih ukrepov, varovanje, pa prisotnost gasilske službe, izdelan elaborat za ognjemet, varovana izstrelišča in za to posebej usposobljene ljudi.

Gostinci se na Noč ob jezeru pripravljajo še bolj intenzivno, saj je treba zagotoviti zadostne količine pijače in hrane, primerno razporediti prodajna mesta na prireditvenem prostoru in ga tržno pokriti, približno oceniti načrtovano prodajo in temu prilagoditi količine.

Številni sestanki, priprave, načrtovanje prostora, sodelovanje s tehničnimi in varnostnimi službami, urejanje potrebne dokumentacije in soglasij, dogovarjanje z izvajalci in še ta in ona skrb.. vse to se odraža v vsakoletni prireditvi Noč ob jezeru. Seveda, če je ne zagode dež v zadnjih urah pred prvimi glasbenimi nastopi. Ker na prireditvi ni vstopnine, je projekt tudi kar obsežen finančni zalogaj, ki ga

brez pomoči številnih sponzorjev ne bi mogli izpeljati.

NOČ OB JEZERU 2002

Letošnja prireditve se bo precej razlikovala od dosedanjih, saj smo se v podjetju GOST d.o.o. Velenje odločili, da je po petnajstih letih potrebno kakšno stvar spremeniti. Odločili smo se, da bo letošnja Noč ob jezeru potekala dva dni. Dogajanje se bo odvijalo na velikem odru pod restavracijo Jezero, petkov večer bo namenjen rock zabavi, sobota pa bo program ponujala že od 16. ure dalje. Osrednji dan bo sobota, ko se bodo v popoldanskih urah začele športne ak-

tivnosti na igriščih TRC Jezero, vzporedno pa bomo poskrbeli že za popoldansko otroško zabavo. Zabava za vse se bo v večernih urah prevesila v osrednje dogajanje na velikem odru.

Oba dneva bomo poskrbeli za bogato gostinsko ponudbo in številna presečenja, ki bodo popestrila dogajanje. Seveda bo tudi letos krona sobotne noči velik ognjemet.

Nekaj osnovnih podatkov o letošnji prireditvi, ki bo 19. in 20. julija 2002 na prireditvenem prostoru TRC Jezero, smo nanizali, imena in natančne ure pa razkriva naš reklamni oglas.

Matjaž Černovšek

VABIMO NA
TRADICIONALNO PRIREDITEV

NOČ OB JEZERU 2002

PETEK, 19. JULIJ OB 20.30 URI
Prireditveni prostor TRC Jezero

ROCK ŽUR OB JEZERU

PONOVO NA NOČI OB JEZERU

ŠANK ROCK
ALYA
LUNAPARK
IN ŠTEVILNI DRUGI

SOBOTA, 20. JULIJ OB 16.00 URI
Prireditveni prostor TRC Jezero

OTROŠKA ZABAVA

SPIDI & GOGI SHOW Z GLASBENIM GOSTI

OB 20.00 URI

DANIJELA, REPLAY, SASHA & BAND, SELECT

VELIK OGNJEMET NAD JEZEROM
BOGATA GOSTINSKA PONUDBA IN ŠTEVILNA PRESENEČENJA!

VABLJENI!

ERICova vidra na Cankarjevi cesti

Od 5. junija je velenjsko mestno središče bogatejše za skulpturo vidre, ki jo je meščankam in meščanom ob desetletnici svojega delovanja podaril Inštitut za ekološke raziskave ERICo Velenje.

Z odkritjem so obeležili svetovni dan varstva okolja, katerega geslo je bilo letos: "Dajmo Zemlji priložnost!" ERICovci pa so na prijetni in živahni prireditvi, ki se je udeležilo tudi precej otrok iz velenjskih šol in vrtcev, opozorili predvsem, da moramo poskrbeti za to, da bomo lahko dali priložnost našim otrokom in prihodnjim generacijam. Naše vodilo naj bo star indijanski rek, ki pravi, da smo naravo dobili na posodo od svojih vnukov in ne v dar od svojih prednikov.

Za postavitev vidre so se v ERICu odločili zato, ker je vidra - žival, ki pravzaprav nima naravnih sovražnikov - v zadnjih desetletjih zaradi človekovih dejavnosti postala ena od najbolj ogroženih vrst sesalcev. Že nekaj časa jo imenujejo indikator čistosti voda, simbol ogrožene favne in podobno. Njeno izginotje je resno svarilo, da so v njenem (in našem!) okolju nastale velike in nevarne spremembe.

Vidra je zaradi onesnaževanja na žalost izginila tudi iz reke Pake. A v naši dolini smo pred dobrimi petnajstimi leti krenili na pot okoljske sanacije in trajnostnega razvoja. Na tej poti moramo vztrajati, pri tem pa nas lahko bodrijo tudi sanje o tem, da se bo vidra nekoč spet vrnila v naše vode, kakor je ob odkritju skulpture dejal mag. Franc Avberšek, direktor ERICa. "Naj nas torej vidra, ki jo bomo videvali sredi Velenja, spominja na neke lepše čase, opogumlja, da bomo verjeli, da je lahko spet tako. Naj nas opominja, da se moramo za to potruditi vsi, naj nas spodbuja pri skrbi za naše okolje," je dejal.

Mag. Franc Avberšek je prisotnim na prireditvi vidro tudi predstavil. Povedal je: "Vidra (Lutra lutra) je vodna kuna. To kaže že plavalna mrena, ki je razpeta med petimi prsti obeh parov kratkih in močnih nog. Telo odrasle vidre je dolgo do 90 cm, vidra pa ima še okoli 45 cm dolg rep. Njena dlaka je gosta, temno sive do kostanjeve

barve, po trebušnem delu svetlejša. Na smrčku ima dolge tipalne ščetine. Oči so majhne, prav tako pa tudi okrogla ušesca, ki jih skoraj ni videti.

Vidra je izvrsten plavalec, njeno telo pa se giblje nepopisno lahkotno, elegantno, hitro in spretno. Življenjski prostor vidre so porečja, reke, potoki, jezera ali ribniki, ki imajo čisto vodo in so bogati z ribami in raki, ki so poleg žab vidrina glavna hrana, priložnostno pa se hrani tudi z vodnimi pticami in njihovimi jajci. Brlog (vidrino) si poišče v obrežnih luknjah ali med drevesnimi koreninami. Vhod je največkrat pod vodo, bivališče pa nad vodno gladino.

Pri ljudeh je vidra vedno vzbujala različna čustva. Bila je zelo priljubljena pa tudi zelo osovražena. Priljubljena zaradi svoje razumnosti, igrivosti, ljubkosti in elegance si je hude zamere lahko nakopala z lovljenjem v ribnikih in potokih ali ko je občasno celo odnesla kakšnega piščanca z dvorišča.

Vidra je nekoč živela v celi Evropi in v večjem delu Azije. Tudi v Sloveniji je bila sprva splošno razširjena, danes pa je na celotnem slovenskem območju le še okoli 100 živali. Še pred štiridesetimi leti so za vidrin kožuh razpisovali denarne nagrade. Človek

jo je ogrozil zaradi lova, dokončno pa jo je iz mnogih naših rek in potokov pregnal s prekomernim onesnaževanjem."

Bronasta vidra, ki jo je ob pomoči otrok odkril župan Mestne občine Velenje Srečko Meh, je delo domačega umetnika **Bernarda Sešla** (na manjši fotografiji), ki se je rodil 1946. leta v Završah pri Slovenj Gradcu, a že od zgodnjega otroštva živi v Velenju. Tu je bil zaposlen, tu si je ustvaril dom in družino.

Leta 1985 je postal član Društva šaleških likovnikov in od takrat je svoje znanje izpopolnjeval v šolah mnogih priznanih umetnikov - Lojzeta Zavolovška, Igorja Kregarja, Terezije Bastel, Cirila Cesarja. Sešel je imel že deset samostojnih razstav, med drugim na Velenjskem gradu, v Ljubljani in v avstrijskem Gradcu, sodeloval je na štiridesetih skupinskih razstavah. Največkrat so Sešlove skulpture ženski akti, pogosto pa dela tudi portrete.

Mojca Ževart

Promocija muzeja za hrvaški trg

Med popestritvami ponudbe Muzeja premogovništva Slovenije bo letos poleti multivizijska zgodba v hrvaškem jeziku, saj so se v muzeju z različnimi promocijskimi akcijami podali tudi na hrvaški trg. Med temi akcijami je bilo tudi povabilo večjim hrvaškim medijskim hišam, da na ogled muzeja pošljejo svoje novinarje. Ti so Muzej premogovništva Slovenije obiskali 28. maja.

Novinarji iz desetih medijskih hiš, med njimi iz Jutarnjega lista, Slobodne Dalmacije, Vjesnika, Večernjega lista in Fokusa, so si ogledali muzej, ERICo, območje TRC Jezero in hotel Paka. Nad ogledi vsega naštetega so bili navdušeni, pa tudi nasploh nad mestom, saj so - po njihovih besedah - pričakovali drugačen izgled rudarskega mesta.

Ob tej priložnosti je **Peter Pušnik**, vodja muzeja, povedal: "Izredno nas veseli, da so se hrvaški novinarji odzvali našemu povabilu. Seznanili smo jih s pestro ponudbo muzeja, prav tako pa smo jim predstavili Velenje in njegovo okolico. Hrvaški trg je za nas izredno pomemben, zato smo se lotili obsežne promocijske akcije, v katero so vključeni tudi okoliški turistični ponudniki. V poletnih mesecih nameravamo multivizijsko zgodbo muzeja prevesti v hrvaški jezik in tako obiskovalcem še dodatno približati muzej. Prepričani smo, da bo naš trud, ki smo ga vložili v nove projekte, poplačan z večjim obiskom gostov iz naše sosednje države."

Med hrvaškimi novinarji je bil tudi **Zvonimir Deković**, dipl. inž. rudarstva, urednik revij Mineral in Eurotrend. V svojem imenu in imenu svojih kolegov je povedal: "Muzej nas je vse zelo presenetil in navdušil. V njem so prikazani vsi elementi rudarstva, ki so značilni zanj, lepo je povezana preteklost in sedanjost pridobivanja premoga. Multimedijske predstavitve so dobre in vodič je bil odličen (to je bil Boris Kovše, op.p.). Vse najboljše!"

Na našo pripombo, da morda zaradi svoje izobrazbe in poznavanja premogovništva subjektivno ocenjuje muzej, je dejal: "Da, ampak morda ga lahko jaz bolje ocenim prav zato. Vem, kaj

se dogaja v premogovništvu, kako se je razvijalo, kako kaj izgleda, zato trdim, da ste premogovništvo v muzeju zelo realno, originalno prikazali. Kdor podzemlja ne pozna, bo pač 'kupil' vsako zgodbo."

Da je muzej neobičajen, originalen in vreden ogleda sta se strinjali še dve novinarski kolegici: "Prav gotovo bi tudi na Hrvaškem veliko ljudi zanimalo ogled takšnega podzemnega muzeja in predstavili jim ga bomo. Zvočni in vizuelni učinki so odlični in tudi za vsega mogočega vajene turiste so gotovo privlačni." Povedali sta tudi, da sta se pri ogledu muzeja počutili povsem varni ter da je nasploh muzej urejen tako, da si ga lahko ogleda veliko ljudi, četudi je postavljen v okolju, ki ga nismo vajeni.

Poudarili pa sta tudi pomen muzeja v ohranjanju tradicije, rudarskega poklica, panoge, ki bi lahko utonila v pozabo. "Na Hrvaškem nimamo več podzemnega pridobivanja rud in premoga in mlajši si sploh ne bodo mogli

predstavljati, kako se podzemno pridobivajo mineralne surovine. S tega vidika je vaš muzej še posebej dragocen.

Prav tako je na nas naredilo velik vtis predavanje Emila Šterbenka iz ERICa o ekoloških spremembah v vaši dolini; v tem smislu ste v Šaleški dolini naredili čudež. Pričakovali smo povsem drugačno podobo rudarskega Velenja in to kar ste tu naredili, je vredno vse pohvale," niso skoparili s spodbudnimi besedami hrvaški novinarji in zagotovili, da bodo njihove reportaže o ogledu muzeja in Velenja zagotovo zanimive za hrvaške bralce.

V Muzeju premogovništva se torej nadejajo večjega obiska s Hrvaške; letos je bilo med vsemi obiskovalci okoli 500 gostov iz sosednje države. Sicer pa je od leta 1999 do danes muzej obiskalo že 72.000 obiskovalcev iz Slovenije in tujine, letos pa jih pričakujejo kar 32.000.

Diana Janežič

Natečaj muzeja se je prijel

Lani je Muzej premogovništva Slovenije prvič razpisal nagradni natečaj za likovna in literarna dela osnovno- in srednješolcev. Letos ga je ponovil in ugotovil, da se je natečaj prijel.

Lani so prejeli skupaj 118 del, letos pa kar 314 iz 31 osnovnih in dveh srednjih šol. Med njimi je bilo največ likovnih stvaritev, med literarnimi dela pa so bili plakati, pesmi, prozna dela in celo videoposnetek dramske uprizoritve. Največ del so poslali učenci iz OŠ Šalek.

Poslana dela si je ogledala in jih ocenila strokovna komisija, ki so jo sestavljali: Peter Pušnik, vodja Muzeja premogovništva Slovenije, predsednik komisije ter člana Damijan Kljajič, vodja Muzeja na gradu, in Stojan Špegel, likovnik in pesnik.

V ožji izbor so se uvrstila dela naslednjih avtorjev:

- ✓ Maja Nagode, 8.a OŠ Dragomer, Brezovica,
- ✓ Fabijana Pobreznik, 4.r. OŠ Fran Kocbek, Gornji Grad,
- ✓ Tamara Kolenc, 6.c IV. osnovna šola, Celje,
- ✓ Jan Kejžar, 6.b IV. osnovna šola, Celje,
- ✓ Saša Klar, 6.r OŠ Bogojina, Murska Sobota,
- ✓ Katja Bigec in Tjaša Zupanek, 7. ad OŠ Rodica, Domžale,
- ✓ Miha Groboljšek, 6.b OŠ Jurija Vege, Moravče,
- ✓ Nataša Pušenjak, 8.r OŠ Janka Ribiča, Ljutomer,

Benjamin Beci je bil vesel čeka za 30.000 SIT za nakup knjig, njegova mentorica pa osebnega računalnika za šolo.

- ✓ Adrijana Ramšak, 5.a OŠ Anton Aškerc, Velenje,
- ✓ Neža Režek, 4.b OŠ Šalek, Velenje,
- ✓ Jan Škorjanc, 4.b OŠ Šalek, Velenje,
- ✓ Natalija Kremzer, 6.a OŠ Vuzenica, Vuzenica,
- ✓ Ana Orešnik, OŠ Stražišče, Kranj,
- ✓ Matija Koželj, 4.a OŠ Gustav Šilih, Velenje,
- ✓ Sara Pliberšek, 4.c OŠ Prežihov Voranc, Ljubljana,
- ✓ Natalija Barič, 7.r OŠ Podbočje, Podbočje,
- ✓ Aleksandra in Katja, OŠ Stražišče, Kranj,
- ✓ Julija Neudaer, 4.d OŠ Sladki vrh, Podružnica Velka, Sladki vrh,
- ✓ Benjamin Beci, 7.c OŠ Ledina, Ljubljana,
- ✓ Tjaša Križnar, 7.b/d, OŠ Rodica, Domžale,
- ✓ Mateja Videmšek, OŠ Šalek, Velenje,
- ✓ Taja, OŠ Prežihov Voranc, Ljubljana (priimka in razreda na delu ni bilo),
- ✓ Špela Čebular, 6.b OŠ Šmarje pri Jelšah, Šmarje pri Jelšah,
- ✓ Ana Jecl, 6.b OŠ Šmarje pri Jelšah, Šmarje pri Jelšah,
- ✓ Jure Rehar, 8.a OŠ Griže, Griže.

Komisija se je na podlagi kvalitete del odločila, da podeli eno **glavno nagrado**, ki jo za likovno delo prejme **Benjamin Beci, 7.c OŠ Ledina, Ljubljana**.

Drugo nagrado so podelili avtorici literarnega prispevka **Maji Nagode, 8.a OŠ Dragomer, Brezovica**,

Posebno nagrado direktorja Premogovnika Velenje prejme **Matija Koželj, 4.a OŠ Gustav Šilih, Velenje**.

Prisotni nominiranci

Rudar

Priloga Rudarja o upokojenih delavcih podjetja

junij 2002,
številka 6, leto XXXVI

Ni mi žal!

Pravijo, da je človeku na koncu, ko dela obračun, vedno žal za stvarmi, ki jih ni naredil, nikoli pa mu ni žal za tisto, kar je naredil.

Za vami je toliko let delovne dobe, da ste dočakali upokojitev. To je čas za nekakšen obračun, saj je to pomembna prelomnica v življenju. S čim boste lahko obračunali?

V teh letih je bilo veliko lepih dni, uspehov, prijetnih dogodkov. Spoznali ste veliko ljudi, od katerih bodo nekateri ostali za vedno zapisani v vašem spominu in z mnogimi se boste še družili.

Bilo pa je, seveda, v teh letih tudi kaj slabega. Neuspehi, razočaranja, nezgode, težave, slabi dnevi, slabi odnosi, slabo opravljeno delo. Pozabite. Pustite preteklost počivati, minilo je, vse se je dobro izteklo.

Obračunajte s tem, kar ste dali podjetju, kar je podjetje dalo vam, s tem, zaradi česar ste bogatejši, zrelejši.

Večina od vas se je v Premogovniku Velenje zaposlila sredi sedemdesetih letih, ko se je začel vzpon premogovništva, ko smo odkopavali vsako leto več premoga in nenehno iskali nove, boljše, varnejše, humanejše in donosnejše načine pridobivanja premoga. Za doseganje tega napredka so bila potrebna različna znanja, izkušnje, cenjene nove ideje, izboljšave, pripravljenost na vztrajno in trdo delo. Del tega ste bili vsa ta leta tudi vi in na vse, na kar smo danes kot uspešen delovni kolektiv zelo ponosni, ste lahko ponosni tudi vi.

Premogovnik Velenje danes ni le eno od velenjskih podjetij, je nosilec razvoja Šaleške doline in pomemben vir energije za celo Slovenijo. Vse to ni le zasluga bogatih podzemnih virov premoga, ampak predvsem zasluga ljudi, ki so polni znanja, ustvarjalnosti in želje po napredku. Prav gotovo ste v svojem delu videli smisel, izziv in našli zadovoljstvo, potrditev vaših sposobnosti in priložnost za druženja s sodelavci.

Prav je, da se vedno z zadovoljstvom in lepimi spomini ozrete na prehojeno delovno pot, da ohranite zdravje in veselje do življenja ter da, kot ste bili ponosni, da ste člani delovnega kolektiva Premogovnika Velenje, ostanete ponosni tudi kot naši upokojenci.

Ali kot je za slovo od sodelavcev zapisal eden med vami: "Ponosen sem, da sem si upokojitev prislužil kot rudar. Bodite na svoje delo ponosni tudi vi!"

In še drugače lahko razmišljate. Tudi z besedami vašega sodelavca, upokojenca: "Odhajam s težkim srcem, saj se zavedam, da zapuščam podjetje in sodelavce. Toda po drugi strani odhajam z zadoščenjem, saj imam za seboj uspešna poklicna leta in upam, da imam pred seboj še nekaj zadovoljnih let življenja."

Diana Janežič

Majda Zbičajnik,

upokojena 20. junija 2001
Rodila se je 17. 1. 1944 v Lovrencu na Pohorju. Poročena z Igorjem. Mati dveh otrok: Igorja in Suzane. Od leta 1990 je neprekinjeno delala v podjetju. Zaposlila se je kot inženirka tekstilne tehnologije v delavnici zaščitnih sredstev HTZ, kjer je delala do upokojitve, nazadnje kot vodja proizvodnje zaščitnih sredstev. V letih 1992 in 1993 je opravila začetni in nadaljevalni tečaj nemščine ter leta 1997 začetni tečaj iz računalništva. Bila je članica sindikata. Nagrajena je bila za dolgoletno delo v aktivu invalidov podjetja. V KS Staro Velenje je sodelovala pri razvoju infrastrukture, za kar je bila leta 1990 nagrajena s priznanjem OF. V KS Staro Velenje je aktivna od leta 1973, v letih 1984/85 je bila predsednica sveta KS, v odboru KS Staro Velenje deluje od leta 1989 in je sedaj članica sveta KS. V prostem času rada plava, posluša narodno zabavno glasbo in rešuje križanke. Kot upokojenka se bo zaposlovala tudi z delom okoli hiše in na vrtu, se posvečala svojim petim vnukom ter pomagala hčerki in sinu pri različnih opravilih. Zapisala je: "Ponosna sem, da sem bila članica tako uspešnega podjetja. Želim še naprej veliko uspehov na vseh področjih, svoje sodelavce pa lepo pozdravljam in jim želim vse najboljše!"

Slavko Jevšvar,

upokojen 27. junija
Rodil se je 26. 4. 1951 v Celju. Poročen z Mirjano, rojeno Rajc.

Oče enega otroka: Manfreda. Od leta 1982 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Zračenju, kjer je delal do upokojitve. Leta 1981 je opravil tečaj za skladiščnika in leta 1980 tečaj za organizatorja športne rekreacije. Leta 1984 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1985 za kvalificiranega kopača. Bil je več let član delavskega sveta, član sindikata in aktiven v aktivu invalidov podjetja. Sodeloval je v udarniških akcijah v podjetju. Aktiv invalidov mu je za delo v njem podelil priznanje. Dejaven je bil tudi v prostem času. Med leti 1966 in 1970 je bil državni prvak v dviganju uteži, bil član Judo kluba Velenje, igral je odbojko in planinaril, bil član Športnega društva Gorenje in Škale Hrastovec. Rad ima petje in gledališče. Nekateri od teh dejavnosti bo gojil tudi kot upokojenec, več časa pa bo posvetil tudi urejanju okolice svojega doma.

Vinko Meh,

upokojen 27. junija
Rodil se je 21. 7. 1970 v Slovenj Gradcu. Od leta 1989 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je v Zračenju kot kvalificirani ključavničar. Leta 2000 je bil premeščen v IP HTZ, profitni center Servis in proizvodnja opreme, kjer je delal do upokojitve. Nagrajen je bil za inovatorstvo in kvodajalstvo. V prostem času rad posluša glasbo in kuha, posebej bograč.

Milivoje Bečarević,

upokojen 30. junija
Rodil se je 20. 6. 1952 v Šekovičih, Bosna in Hercegovina. Poročen s Koso, rojeno Kostić. Oče treh otrok: Biljane, Mirjane in Gorana. Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta 1978 je opravil izpit za polkvalificiranega, leta 1979 za kvalificiranega kopača. Bil je član delavskega sveta in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V pokoju si bo krajšal čas s športnimi aktivnostmi, svojim sodelavcem pa želi veliko sreče pri delu in da zdravi dočakajo upokojitev.

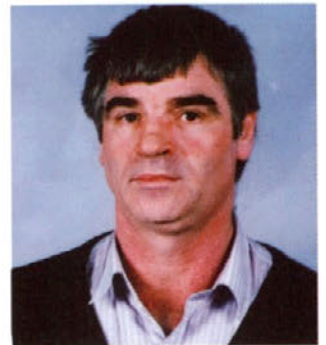
Marjan Kosec,

upokojen 30. junija
Rodil se je 5. 11. 1953 v Vičancih pri Ormožu. Poročen z Marijo, rojeno Notersberg. Oče dveh otrok: Marcella in Simona. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1972 v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1995 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1985 je končal šolanje za rudarskega tehnika. Bil je član delavskega sveta in predsednik komisije za inovacije v jami Škale. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za kvodajalstvo. V prostem času se rad sprehaja v naravi, gobari. Kot upokojenec bo imel več časa za družino in ukvarjanje s psom. Sodelavcem želi srečno in varno delo.

Vendel Madjarič,

upokojen 30. junija
Rodil se je 11. 1. 1948 v Markovcih pri Murski Soboti. Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot polkvalificirani strugar v jami Škale, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot vodja odkopa. Leta 1978 je opravil izpit za polkvalificiranega, leta 1979 za kvalificiranega kopača ter tečaj za kombajnista. Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Rad zahaja v hribe, rad je na morju. Ljubo mu je Prekmurje. Sodelavcem želi, da bi tudi oni zdravi dočakali upokojitev.

Azem Šehić,

upokojen 30. junija
Rodil se je 10. 1. 1953 v Dubravah, Bosna in Hercegovina. Poročen z Aziro, rojeno Sijočić. Oče treh otrok: Sanele, Sanela in Elvire. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1978 za kvalificiranega kopača. Opravil je tudi tečaj za upravljalca pridobivalnih strojev. Sodeloval je pri udarniški izgradnji vodovoda v Škale. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času rad šahira in se sprehaja. Sodelavcem želi zdravja in uspešno delo.

Dragoslav Urošević,

upokojen 30. junija
Rodil se je 25. 10. 1951 v Krapoljinu, Srbija. Poročen z Mirjano, roje-

no Živojič. Oče dveh otrok: Dijane in Snežane. Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 v jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača ter leta 1984 izpit za kombajnista. Bil je član ZK. Sodeloval je pri udarniških akcijah v jami. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času rad igra nogomet, kot upokojenec pa se bo posvečal vnukinji Aleksandri. Sodelavcem želi varno delo še naprej in 'srečno!'.

Jože Stablovnik,

upokojen 1. julija
Rodil se je 20. 12. 1952 v Topolšici. Poročen s Pavlo, rojeno Maza. Oče dveh otrok: Aleša in Jožeta. Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1972. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v Klasirmici. Leta 1977 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo. Upokojil se je kot dežurni električar v Jamski elektro službi. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Sodeloval je pri udarniških akcijah za izgradnjo ceste v Škale. Bil je član planinskega društva in v planine bo zahajal tudi kot upokojenec. Svojim nekdanjim sodelavcem želi, da bi bili uspešni na delovnih mestih in imeli čim manj nezgod.

Franc Herlah,

upokojen 12. julija
Rodil se je 28. 5. 1953 v Zgornjem Doliču. Poročen z Ireno, rojeno Uranjek. Oče dveh otrok: Mojce in Primoža. Od leta 1973 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot trgovski pomočnik v komercialni službi. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1995 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1979 za kvalificiranega kopača. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času se rekreira, v pokoju pa se bo zamotil z različnim delom. Sodelavcem želi: "Srečno!"

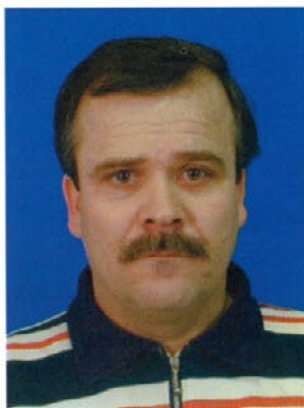

Miran Plaznik,

upokojen 13. julija
Rodil se je 12. 8. 1954 v Ravnah pri Šoštanju. Poročen z Dragico, rojeno Rajšter. Oče dveh otrok: Marka in Mihe. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1974 v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu, sedaj Jamska strojna služba, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1978 za kvalificiranega kopača ter leta 1998 izpit za upravljanje z AKU lokomotivo. Bil je član delavskega sveta in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajstvo. Je član Harmonikarskega orkestra Barbara in planinskega društva. Planinarjenju in igranju na frajtonarico v orkestru bo ostal zvest tudi kot upokojenec. Ob tem ga bo zaposlovalo še delo na kmetiji. Premogovniku Velenje želi uspešno poslovanje, sodelavcem pa varno delo.

Mehmed Nuhanović,

upokojen 25. julija
Rodil se je 28. 12. 1953 v Lipnicah pri Tuzli, Bosna in Hercegovina. Poročen z Besimo, rojeno Filipovič. Oče treh otrok: Bekima, Elvisa in Marizele. Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalifi-

ciran delavec v jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1989 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1976 za kvalificiranega kopača. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času je rad kolesaril in bo s to rekreacijo tudi nadaljeval v pokoju. Svojim nekdanjim sodelavcem želi veliko sreče, zdravja in uspeha v prihodnjih letih.

Slavko Škorjanc,

upokojen 31. julija
Rodil se je 7. 4. 1953 v Lipju. Poročen s Terezijo, rojeno Kamšak. Oče dveh otrok: Mihaela in Irene. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificiran ključavničar v Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot strojni nadzornik v Jamski strojni službi. Leta 1978 je končal šolanje v strojni tehnični šoli. Opravil je tudi tečaj iz hidravlike in tečaj za pletenje jeklenih vrvi. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajstvo. V prostem času je zelo dejaven. Je član gasilskega in planinskega društva, rad gobari, zahaja v planine in zbira znamke. Z večino teh dejavnosti si bo krajšal tudi upokojske ure.

Karolina Grušovnik,

upokojena 14. avgusta
Rodila se je 13. 1. 1948 v Škalah. Poročena z Jožetom. Mati dveh otrok: Mojce in Urške. Od leta 1966 je neprekinjeno delala

v podjetju. Zaposlila se je kot ekonomska tehničarka v gospodarskem sektorju. Leta 1986 je bila premeščena v Strokovne službe, kjer je delala do upokojitve, nazadnje pri vodenju glavne knjige. Med zaposlitvijo je obiskovala več tečajev in seminarjev. Nagrajena je bila za 20 let dela v podjetju. Kot upokojenka bo na različne načine skrbela za svojo psihofizično kondicijo, da bo lahko čim dlje uživala v krogu svojih najbližjih. Za svoje nekdanje sodelavce je dodala željo: "Imetje se dobro! Najboljše!"

Vinko Vidner,

upokojen 14. avgusta
Rodil se je 13. 7. 1951 v Celju. Poročen z Nado, rojeno Koštomaj. Oče dveh otrok: Romana in Dejana. Od leta 1982 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Jamskih gradnjah. Leta 1996 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. V prostem času ga je in ga še bo zaposlovalo vrtničarstvo, svojim sodelavcem pa želi veliko uspeha pri nadaljnjem delu.

Ciril Bukovec,

upokojen 15. avgusta
Rodil se je 30. 6. 1954 v Slovenj Gradcu. Poročen z Ljubico, rojeno Vodopija. Oče dveh otrok: Andreja in Tomaža. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu. Leta 1991 je bil premeščen v Strokovne službe, kjer je delal do upo-

kojitive, nazadnje kot kontrolor jeklenega podporja v Službi jeklenega podporja. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1977 za kvalificiranega kopača. Bil je član delavskega sveta in sindikalni zaupnik. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. Sodelavcem želi čim več tovarištva in medsebojnega razumevanja.

Marko Petrović,

upokojen 16. avgusta
Rodil se je 7. 8. 1947 v Drijenči, Bosna in Hercegovina. Poročen z Janjo, rojeno Pavlovič. Oče štirih otrok: Zvezdane, Peja, Ane in Zorana.
Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Preloge. Leta 1989 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo. Upokojil se je kot strežnik mehanizacije v Jamski strojni službi. Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1976 za kvalificiranega kopača.
Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.
Upokojski čas si bo krajšal s sprehodi, več časa bo namenil tudi družini. Veliko zdravja, čim manj nesreč pri delu in veliko delovnih uspehov pa želi svojim nekdanjim sodelavcem.

Božo Mrkonjić,

upokojen 18. avgusta
Rodil se je 3. 12. 1953 v Gornji Obodnici pri Tuzli, Bosna in Herce-

govina. Poročen z Janjo, rojeno Tunjić. Oče dveh otrok: Nenada in Predraga.
Od leta 1973 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1988 v jamo Škale, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1979 za kvalificiranega kopača.
Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.
Prosti čas je porabljal za kolesarjenje, kot upokojenec pa bo več časa lahko namenil tudi družini. Sodelavcem želi veliko sreče pri delu in da bi zdravi dočakali upokojitev.

Božidar Cvetković,

upokojen 21. avgusta
Rodil se je 13. 11. 1953 v Cerovi pri Pirotu, Srbija. Poročen s Smiljo, rojeno Nacić. Oče dveh otrok: Jelene in Božidara.
Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje v Priprave, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot strele. Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1976 za kvalificiranega kopača. Bil je sindikalni poverjenik. Sodeloval je pri udarniških akcijah v Velenju in v podjetju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.
Veliko bere in marsikaj postori pri hiši. Kot upokojenec se bo bolj posvetil družini. Svojim sodelavcem je zaželel veliko zdravja, potrpljenja pri reševanju drobnih problemov in ve-

liko uspehov pri delu v podjetju in doma.

Marko Pejkunović,

upokojen 26. avgusta
Rodil se je 10. 1. 1954 v Drijenči, Bosna in Hercegovina. Poročen s Katico, rojeno Marinović. Oče dveh otrok: Venera in Svetlane.
Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1972. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje v Priprave, kjer je delal do upokojitve kot strelec. Leta 1983 je opravil izpit za inštruktorja in leta 1986 za strelca v metanskih jamah.
Bil je sindikalni poverjenik. Sodeloval je pri udarniških akcijah v Velenju za urejanje Hrastovca, Škal, Pake in v akcijah v podjetju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.
Kot upokojenec bo veliko časa preživel v Čentibi pri Lendavi, kjer bo obdeloval vinograd, vrt in urejeval hišo. Sodelavcem želi, da bi bili zdravi in se dobro razumeli med seboj.

Marijan Jozanović,

upokojen 16. septembra
Rodil se je 6. 2. 1954 v Kaknju, Bosna in Hercegovina. Poročen s Štefo, rojeno Dragun. Oče treh otrok: Marine, Magdalene in Ane.
Od leta 1977 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot vodja priprave. Leta 1978 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1979 za

kvalificiranega kopača. Leta 1996 je opravil izpit za inštruktorja pripravništva.
Bil je član delavskega sveta obrata in podjetja in član sindikata. Udeleževal se je udarniških akcij v jami. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času je rad plaval, sedaj pa bo poleg tega še zahajal v hribe in gobaril. Sodelavcem želi veliko zdravja, sreče in delovnih uspehov.

Franc Teržan,

upokojen 21. septembra
Rodil se je 20. 10. 1954 v Šentjurju, pri Celju. Poročen s Slavico, rojeno Krajnc. Oče dveh otrok: Petre in Uroša.
Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1971. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 v jamo Škale, kjer je delal do upokojitve kot vodja odkopa. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1977 za kvalificiranega kopača. Leta 1986 je opravil tečaj za upravljanje s pridobivalnimi stroji in leta 1993 obiskoval seminar za vodje odkopa. Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za prizadevno delo v akciji za čim večji odkop premoga.
V pokoju bo še naprej negoval svoje hobije in hodil na sprehode. Sodelavcem želi, da bi se zdravi vračali iz službe.

Branko Habjanić,

upokojen 30. septembra

Rodil se je 6. 10. 1953 v Žvabu pri Ormožu. Poročen z Dragico, rojeno Zadavec. Oče treh otrok: Aleksandre, Roberta in Kristjana. Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot poslovodja. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1978 za kvalificiranega kopača ter leta 1984 za strelca v metanskih jamah. Leta 1981 je obiskoval seminar za inštruktorja učencev, leta 1987 pa je končal šolanje za rudarskega tehnika. Bil je član delavskega sveta in predsednik stanovanjske komisije pri njem. Bil je sindikalni poverjenik in član sveta delavcev ter član komisije za stanovanjska vprašanja pri njem. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. Leta 1980 je prejel priznanji za aktivno delo na področju rekreacije in leta 1982 priznanje za prizadevno delo v akciji čim večjega izkopa premoga. Dejaven je bil tudi v prostem času. Sodeloval je v delavskih športnih igrah podjetja v rokometu, odbojki in kegljanju. Je član Turističnega društva in Rdečega križa. Rad lovi ribe, ob tem dela na polju in v vinogradu. Precej teh dejavnosti bo gojil tudi kot upokojenec. Nekdanjim sodelavcem želi čim več uspehov pri delu brez nezgod, da bi se vračali domov zdravi, srečni ter da bi bili vedno pri delu s srcem.

Hasib Halilović, slika

upokojen 30. septembra
Rodil se je 14. 8. 1953 v Babičih pri Gračani, Bosna in Hercegovina. Poročen s Hanifo, rojeno Ahmetović. Oče dveh otrok: Mirsade in Midhata. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1996 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1981 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1982 za kvalificiranega kopača. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času je kolesaril, igral nogomet in košarko. Tudi kot upokojenec se bo rekreiral. Vsem delavcem podjetja želi veliko uspehov in zdravja.

Boris Zajc,

upokojen 30. septembra
Rodil se je 31. 3. 1954 v Kotorju, Črna Gora. Poročen s Cvetko, rojeno Oblak. Oče dveh otrok: Sebastijana in Andreja. Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1972. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar pri Jamski mehanizaciji. Leta 1994 je bil premeščen v jamo Škale, upokojil pa se je kot ključavničar – vzdrževalec zahtevnih naprav v Jamski strojni službi. Opravil je tečaj za mentorja in iz hidravlike. Bil je član delavskega sveta in izvršilnega odbora sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V mlajših letih je igral rokomet, sedaj pa se bo za boljše počutje ukvarjal z vsem po malem. Sodelavcem želi veliko zdravja in delovnih uspehov.

Ivan Kos

upokojen 3. oktobra
Rodil se je 2. 10. 1954 v Ribič Bregu, Hrvaška. Poročen z Lijano, rojeno Ledinek. Oče enega otroka: Tanje. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot timničar. Leta 1977 je opravil izpit za

polkvalificiranega in leta 1981 za kvalificiranega kopača. Leta 1983 je obiskoval tečaj za strojnika napredovalnih in nakladalnih strojev, leta 1987 pa se je strokovno izpopolnjeval za izvajalca proizvodnega dela in pripravništva. Bil je član sindikata in zbora združenega dela. Sodeloval je pri udarniškem delu za izgradnjo vodovoda v Škale in v akcijah v jami. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času je rad kegljal, sedaj pa bo kolesaril in se odpravljal na izlete v naravo. Sodelavcem želi zdravja in sreče pri delu.

Ljubo Šuligoj,

upokojen 6. oktobra
Rodil se je 30. 10. 1949 v Celju. Poročen z Marijo, rojeno Karlo. Oče dveh otrok: Anite in Klavdije. Od leta 1969 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1967 v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Klasirnici. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1972 znova v Klasirnico, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot dežurni ključavničar izvoza Pesje. Leta 1970 je končal šolanje za poklicnega varilca elektro in avtogeno, leta 1973 pa je naredil izpit za kvalificiranega ključavničarja. Bil je član delavske kontrole za racionalno rabo materialov pri delavskem svetu in sindikalni poverjenik. Sodeloval je pri udarniškem urejanju Titovega trga, pri izgradnji vodovoda, kotalkališča, internata RŠC ter v akcijah v jami. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za krvodajalstvo, inovatorstvo in na področju športa in rekreacije. Med leti 1964 in 1980 je bil orodni telovadec, od leta 1980 dalje pa trener. Bil je član tamburaškega zbora, jamarskega kluba Speleos in radioamaterskega društva CB in UKV. Kot upokojenec bo dneve preživel na vikendu v Lembergu ter doma pazil vnučke. Vsem sodelavcem želi čim manj nezgod ter da bi zdravi dočakali upokojitve.

Franc Potočnik,

upokojen 11. oktobra
Rodil se je 30. 3. 1950 v Ravnah pri Šoštanju. Poročen s Stanislavo, rojeno Kavčnik. Oče štirih otrok: Robija, Verice, Katice in Marjete. Od leta 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvami pa že od leta 1968. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1994 v IP HTZ, kjer je delal do upokojitve. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1977 za kvalificiranega kopača. Leta 1996 se je priučil za čevljarja. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času kmetuje. Vsem zaposlenim v IP HTZ in v Premogovniku Velenje želi še veliko delovnih uspehov in obilo zdravja.

Anto Lukenda,

upokojen 12. oktobra
Rodil se je 11. 12. 1953 v Kaknju, Bosna in Hercegovina. Poročen z Bernardo, rojeno Kovačević. Oče treh otrok: Darija, Danijele in Ane-Marje. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu. Upokojil se je kot skupinovodja transporta materiala in opreme v Jamski strojni službi. Leta 1976 je opravil izpit za kvalificiranega kopača. Bil je član delavskega sveta in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Vsem sodelavcem želi veliko sreče in zdravja.

Dušan Goltnik,

upokojen 14. oktobra
Rodil se je 13. 11. 1954 v Topolšici.
Poročen z Zvonko, rojeno Zajc.
Oče treh otrok: Gorazda, Lidije in
Brigite.

Od leta 1975 je neprekinjeno delal v
podjetju, prvič pa že leta 1970. Za-
poslil se je kot nekvalificiran delavec
v jami Škale. Bil je večkrat pre-
meščen. Upokojil se je kot vodja
odkopa v jami Pesje-Škale. Leta
1976 je opravil izpit za polkvalificira-
nega in leta 1977 za kvalificiranega
kopača. Leta 1985 je opravil izpit za
upravljalca pridobivalnih strojev.
Bil je član delavskega sveta in sindi-
kata. Sodeloval je v udarniških akci-
jah v jami. Nagrajen je bil za 20 let
dela v podjetju in za 12 leta aktivne-
ga dela v jamski reševalni četi.
Kot upokojenec bo urejeval
domačijo. "Zahvaljujem se za sode-
lovanje kolektivu in vsem želim še
naprej veliko uspehov. Sodelavcem
želim veliko sreče pri delu in da bi
zdravi dočakali upokojitev," je zapisal
za slovo od delovnega okolja.

Milan Ristić,

upokojen 16. oktobra
Rodil se je 19. 5. 1952 v Ostružnji
Donji pri Doboju, Bosna in Herce-
govina. Poročen s Slavico, rojeno
Pejčić. Oče dveh otrok: Borisa in
Biljane.
Od leta 1973 je neprekinjeno delal v
podjetju, s prekinitvijo zaradi
služenja vojaščine pa že od leta
1971. Zaposlil se je kot kvalificirani
strojni ključavničar v jami Zahod.
Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko

mehanizacijo. Upokojil se je kot
pomočnik skladiščnika v IP HTZ
profitni center Servis in proizvodnja
opreme. Leta 1977 je končal
Strojno delovodsko šolo v Mariboru,
leta 1981 pa je opravil izpit iz
hidravlike.

Nagrajen je bil za 20 let dela v
podjetju. Prejel je več zlatih značk za
udarniško delo v podjetju. Udeležil
se je MDB na Kozjanskem.
V prostem času se je ukvarjal s špor-
tom in šahom. Kot upokojenec se
bo rekreiral, bral knjige in se po-
svečal družini in prijateljem. Svojim
sodelavcem želi predvsem sreče,
zdravja, medsebojnega razumevanja
in spoštovanja.

Friderik Grabner,

upokojen 21. oktobra
Rodil se je 29. 8. 1943 v Migojnicah.
Poročen z Vido, rojeno Atelšek.
Od leta 1969 je neprekinjeno delal v
podjetju, s prekinitvijo pa že od leta
1965. Zaposlil se je kot kvalificirani
mizar v Zunanji dejavnosti. Bil je
večkrat premeščen, nazadnje leta
1990 v PLP, kjer je delal do upo-
kojitve, nazadnje kot izmenovodja.
Leta 1973 je končal Delovodsko
šolo lesne stroke v Celju.
Bil je član delavskega sveta in njego-
vih komisij ter član izvršilnega odbo-
ra sindikata. Sodeloval je pri
udarniški izgradnji cest. Nagrajen je
bil za 20 let dela v podjetju in za
krvodajalstvo.
V prostem času je rad planinaril in bil
član različnih društev. V pokoju ne
bo zanemaril svojega poklica, bo pa
tudi vrtnaril. Sodelavcem želi veliko
delovnih uspehov in zdravja.

Cveto Meh,

upokojen 24. oktobra
Rodil se je 28. 3. 1959 v Slovenj
Gradcu.
Od leta 1975 je neprekinjeno delal v
podjetju, prvič pa že leta 1972. Za-
poslil se je kot nekvalificiran kopač v
Jamskem transportu, kjer je delal do
upokojitve. Leta 1979 je opravil izpit
za polkvalificiranega in leta 1980 za
kvalificiranega kopača. Opravil je tudi
tečaja za strojnika Bekorit in za
upravljalca aku lokomotive.

Bil je poverjenik sindikata. Nagrajen
je bil za 20 let dela v podjetju.
V prostem času rad zahaja gore in
temu bo nekaj časa namenil tudi kot
upokojenec.

Stanko Trstenjak,

upokojen 24. oktobra
Rodil se je 19. 2. 1952 v Martinu na
Muri pri Čakovcu, Hrvaška. Poročen
z Margareto, rojeno Oletič. Oče
dveh otrok: Traude in Aleša.
Od leta 1976 je neprekinjeno delal v
podjetju. Zaposlil se je kot zidar v
Pripravah, kjer je delal do upo-
kojitve. Leta 1976 je opravil izpit za
polkvalificiranega in leta 1978 za kva-
lificiranega kopača. Leta 1985 je
opravil tudi izpit za strojnika napre-
dovalnih in nakladalnih strojev.
Nagrajen je bil za 20 let dela v
podjetju.
Upokojenske dneve bo posvečal
družini ter vnukoma Marku in Anji.
Zaposlovalo ga bo tudi delo v vino-
gradu. Sodelavcem se zahvaljuje za
vse lepe trenutke, ki jih je preživel
med njimi, in jim kliče: "Srečno!"

Anton Jakob,

upokojen 25. oktobra
Rodil se je 25. 3. 1954 v Ribnici na
Pohorju. Oče enega otroka: Nejca.
Od leta 1976 je neprekinjeno delal v
podjetju. Zaposlil se je kot nekvalifi-
ciran delavec v Stebru 8. Upokojil se
je kot rudar na urejanju jamskih
prostorov v jami Pesje-Škale. Leta 1978
je opravil izpit za polkvalificiranega in
leta 1980 za kvalificiranega kopača.
Leta 1991 je opravil še tečaj za

strojnika napredovalnih in nakladal-
nih strojev.
Sodeloval je v udarniških akcijah v
podjetju in dobil več udarniških
značk. Nagrajen je bil za 20 let dela
v podjetju.
V prostem času rad igra frajtonarico.
V pokoju bo delal na manjši kmetiji.
Sodelavcem želi čim več zdravja in
varno delo.

Matjaž Klemenčič,

upokojen 31. oktobra
Rodil se je 28. 9. 1950 v Slovenj
Gradcu. Poročen z Ireno, rojeno
Blagotinšek. Oče dveh otrok: Jer-
neje in Tatjane.
Od leta 1974 je neprekinjeno delal v
podjetju, prvič pa leta 1971 v rud-
niškem delu RŠC. Zaposlil se je kot
rudarski tehnik v jami Vzhod. Bil je
večkrat premeščen, nazadnje leta
1982 v Strokovne službe, kjer je de-
lal do upokojitve, nazadnje kot
dežurni Premogovnika. Leta 1998 je
opravil strokovni izpit za tehničnega
vodjo jam, ogroženih z metanom.
Bil je član komisije za delovna
razmerja pri delavskem svetu, član
sindikata in predsednik akcijske kon-
ference ZK SOZD REK. Sodeloval
je pri udarniški izgradnji ceste na
Paški Kozjak in urejanju mestnega
parka.
Nagrajen je bil za 20 let dela v
podjetju in za 25 let aktivnega dela v
jamski reševalni četi. Prejel je več
vojaških odlikovanj: državno odliko-
vanje medalja za vojaške zasluge,
spominski ščit Obranili domovino,
bojni znak Dravograd 1991 ter spo-
minsko medaljo udeležencev vojne
za samostojno Slovenijo.

Zelo dejaven je bil na športnem, kulturnem in drugih področjih. Ukvarjal se je z rokometom, smučanjem, tenisom in odbojko. Je član Društva šaleških likovnikov, član Združenja slovenskih častnikov in Združenja veteranov vojne za Slovenijo. Njegovi hobiji so fotografiranje, planinarjenje in gobarjenje. Nekatere od teh dejavnosti bo gojil tudi v pokoju, imel pa bo več časa za dom in družino. Zapisal je: "Želim, da bi bil naš pozdrav 'srečno' vedno podprt z resnično željo po sreči!".

Aziz Ljami,

upokojen 31. oktobra
Rodil se je 6. 5. 1952 v Semanju pri Kačaniku, Kosovo. Poročen z Anifo, rojeno Etemi. Oče šestih otrok: Lumnije, Baškima, Isena, Hidajete, Qerima in Sahadete.
Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1973. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta 1980 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1981 za kvalificiranega kopača.
Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.
V prostem času se bo rekreiral in se več posvečal družini. Sodelavcem se zahvaljuje za sodelovanje in jim želi "srečno".

Jože Kožar,

upokojen 31. oktobra
Rodil se je 14. 1. 1950 v Trbovljah. Poročen z Milico, rojeno Kostanje-

vec. Oče dveh otrok: Robija in Špele.
Od leta 1972 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot rudarski tehnik v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1996 v Priprave, kjer je bil zaposlen kot poslovođa. Upokojil se je kot profesionalni predsednik sindikata podjetja. Leta 1974 je opravil strokovni izpit za rudarskega nadzornika.
Bil je predsednik delavskega sveta SOZD REK, predsednik stanovalniške komisije pri delavskem svetu ter od leta 1988 do 2001 predsednik sindikata podjetja in podpredsednik sindikata SPESS.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za 5 let aktivnega dela v jamski reševalni četi, prejel je državno odlikovanje – srebrni znak Zveze sindikatov Slovenije ter več priznanj Rdečega križa in aktiva invalidov.
Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste v Šentilj in na Paški Kozjak ter urejanju Velenja. V prostem času se je veliko ukvarjal z rekreacijo, deloval v RK Velenje. Tudi kot upokojenec bo veliko časa namenil rekreaciji, pa tudi potovanjem in branju knjig.
Nekdanjim sodelavcem v Premogovniku Velenje želi čim več zdravja in uspehov, predvsem pa osebne sreče.

Alija Suljkanović,

upokojen 3. novembra
Rodil se je 2. 1. 1953 v Donjih Raincih, Bosna in Hercegovina. Poročen s Hasibo, rojeno Bećirović. Oče dveh otrok: Sabine in Samirja.
Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1972. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1991 v jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve. Leta 1978 je opravil izpit za rudarskega nadzornika.
Dve leti je bil član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.
Večino časa v pokoju bo preživel v domačem kraju v Bosni in Hercegovini, kjer bo delal pri hiši in v sadovnjaku. Svojim soborcem v jami

Pesje in pri sedežnici želi veliko sreče pri delu in v življenju ter da zdravi dočakajo upokojitev.

Franjo Županič,

upokojen 14. novembra
Rodil se je 4. 7. 1954 v Malem Kamnu pri Krškem. Poročen z Marto, rojeno Leber. Oče dveh otrok: Anite in Sonje.
Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1978 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača.
Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Sodeloval je udarniških akcijah v jami.
Ob delu je vsa leta kmetoval in s tem bo nadaljeval tudi v pokoju. Vsem svojim sodelavcem želi zdravja in sreče pri delu.

Feho Borić,

upokojen 16. novembra
Rodil se je 2. 5. 1954 v Dubošnici, Bosna in Hercegovina. Poročen s Sadiko, rojeno Muratović. Oče treh otrok: Almirja, Admirja in Almirja.
Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1972. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1976 za kvalificiranega kopača. Opravil je tudi tečaj za kombajnista.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. Sodeloval je v delavskih športnih igrah, in sicer v šahu. Prosti čas bo poslej preživel v naselju Kunta-kin-te. Sodelavcem želi veliko zdravja in čim manj nezdgov v jami.

Nurdin Alić,

upokojen 19. novembra
Rodil se je 26. 10. 1952 v Donjih Raincih, Bosna in Hercegovina. Poročen z Razijo, rojeno Glavič. Oče treh otrok: Vahide, Vahidina in Mirnese.
Od leta 1977 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot zidar pri Jamskih gradnjah. Leta 1994 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1979 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.
Bil je član delavskega sveta in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.
Igral je namizni tenis in plaval ter izdeloval mizarske izdelke. Kot upokojenec se bo rekreiral s sprehodi in kolesarjenjem. Sodelavcem želi veliko sreče, zdravja in pri delu čim manj poškodb.

Ilija Grbić,

upokojen 24. novembra
Rodil se je 19. 9. 1953 v Straži pri Srebreniku, Bosna in Hercegovina. Poročen z Ano, rojeno Josipović. Oče treh otrok: Vita, Snežane in Tanje.
Od leta 1977 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1973. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1979 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača ter mentorski tečaj. Bil je član delavskega sveta, sindikalni poverjenik jame Škale ter v ZK član občinskega komiteja neposrednih proizvajalcev. Sodeloval je v udarniških akcijah v podjetju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za kvodajalstvo.

Prosti čas si zapolnjuje s kolesarjenjem in urejevanjem vikenda v Hramšah. Tam bo preživel tudi največ upokojskih ur. Vsem svojim bivšim sodelavcem želi veliko zdravja in čim manj delovnih nezdod.

Fadil Omerović,

upokojen 30. novembra
Rodil se je 8. 3. 1953 v Godušu pri Zvorniku, Bosna in Hercegovina. Poročen s Seido, rojeno Omerović. Oče štirih otrok: Sabihe, Mehmeda, Senada in Damire.

Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Stebru 8. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1997 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1979 za kvalificiranega kopača. Sodeloval je v udarniških akcijah v podjetju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za kvodajalstvo. Sodelavce lepo pozdravlja in jim želi "srečno".

Bego Tabaković,

upokojen 30. novembra
Rodil se je 28. 4. 1955 v Maoči pri Brčkem, Bosna in Hercegovina. Poročen s Šehijo, rojeno Mujezino-

vič. Oče treh otrok: Mirsade, Zekerijaha in Omerja. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1973. Zaposlil se je kot frizer v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2000 v IP HTZ, kjer je delal do upokojitve v profitnem centru Servis, proizvodnja, varovanje. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Prejel je priznanje Športne zveze za 25 let dela v karate športu. Od leta 1970 se ukvarja s karatejem in je ustanovitelj karate kluba Tiger Velenje. Največ prostega časa posveča delu v klubu in vzgoji mladih karateistov. Od sodelavcev se poslavlja z željami po zdravju, sreči in delovnih uspehih.

Anto Pejić,

upokojen 2. decembra
Rodil se je 18. 10. 1953 v Dokanju pri Tuzli, Bosna in Hercegovina. Poročen z Janjo, rojeno Vukančić. Oče dveh otrok: Dejana in Anite. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1979 za kvalificiranega kopača. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Mersed Jahić,

upokojen 10. decembra
Rodil se je 24. 10. 1953 v Jelovčem Selu pri Gradačcu, Bosna in Hercegovina. Poročen z Medijo, rojeno Hojnič. Oče treh otrok: Sanele, Mersihe in Senada. Od leta 1978 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu, upokojil pa se je kot pomočnik strojnika VDL lokomotive v Jamski strojni službi. Leta 1981 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača. Bil je sindikalni poverjenik. Sodeloval je v udarniških akcijah v podjetju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Največ svojega prostega časa kot upokojenec bo preživel v krogu družine in pri rekreaciji. Svojim so-

delavcem želi veliko zdravje in sreče in čim manj nezdod.

Toma Marinović,

upokojen 10. decembra
Rodil se je 2. 5. 1953 v Marinovičih pri Tuzli, Bosna in Hercegovina. Poročen s Kajo, rojeno Brčina. Oče dveh otrok: Čeda in Zorana. Od leta 1978 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot polkvalificiran kopač v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Opravil je tečaj za kvalificiranega kopača. Sodeloval je v delovnih akcijah v podjetju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Sodelavcem želi zdravja in sreče ter da bi, ko bodo dočakali upokojitev, uživali v krogu družine in prijateljev.

Friderik Čokelc,

upokojen 12. decembra
Rodil se je 29. 1. 1945 v Velikih Grahovšah pri Laškem. Poročen z Danico, rojeno Pantner. Oče dveh otrok: Romane in Mateje.

Od leta 1980 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa že v letih 1963-69 in 1971. Zaposlil se je kot kvalificirani rezkalec v Jamski mehanizaciji. Leta 2000 je bil premeščen v IP HTZ, kjer se je upokojil v profitnem centru Servis in proizvodnja opreme.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. Sodeloval je pri udarniški regulaciji Pake, izgradnji otroškega igrišča, sončnega parka in urejevanju cest. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času je smučal, njegov hobi pa je ukvarjanje z glasbo, saj je bil kar 23 let član ansambla. V poklju se bo odpravil na krajše pohode v planine in vrtnaril. Sodelavcem želi, da bi zdravi dočakali upokojitev.

Miran Brezovnik,

upokojen 21. decembra
Rodil se je 3. 8. 1951 v Radegundi. Poročen z Veroniko, rojeno Visočnik. Oče dveh otrok: Primoža in Aleša. Od leta 1981 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani kovinostrojar v Klasirmici, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot dežurni ključavničar pri izvozu jame Pesje. Opravil je tečaj za samostojnega ključavničarja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za kvodajalstvo. Rad zahaja v planine, čas pa mu zapolnjuje tudi delo pri hiši. Sodelavcem želi uspešno in varno delo še naprej.

Jože Krašovec,

upokojen 22. decembra

Rodil se je 16. 4. 1954 v Matkah pri Žalcu. Poročen z Milico, rojeno Tepeš. Oče dveh otrok: Boštjana in Mateja.

Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1972. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar v Stebru 8. Leta 1979 je bil premeščen v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot odgovorni kopač na odkopu. Bil je član delavskega sveta in sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest v Škale, Šentilj in na Paški Kozjak. Nagrajen je bil za 20 let dela in večkrat za inovatorstvo in izboljšave.

Je član GD Velenje. Prosti čas namenja urejanju okolice doma, zdaj pa bo imel več časa za kolesarjenje. Sodelavcem želi veliko uspeha pri delu in čim manj nezdod.

Franc Kolenc,

upokojen 26. decembra
Rodil se je 1. 9. 1950 v Kavčah. Poročen z Jožico, rojeno Habe. Oče dveh otrok: Andreja in Mojce. Od leta 1983 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa že leta 1972. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v Jamski mehanizaciji. leta 1990 je bil premeščen v Praktično izobraževanje, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot elektro inštruktor. Leta 1984 je opravil tečaj za delo v metanskih jamah in tečaj inštruktorjev za delo z učenci. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste Velenje – Šoštanj. Je član Planinskega društva in zelo rad zahaja v planine. Sodelavcem želi sreče, zdravja in lepih dogodkov.

Slavko Petrovič,

upokojen 23. decembra
Rodil se je 15. 6. 1954 na Ptuju. Poročen s Sonjo, rojeno Naglič. Oče enega otroka: Marjetke. Od leta 1986 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1976. Zaposlil se je kot rudarski tehnik v jami Škale, kjer je delal do upokojitve. Bil je nadzornik na odkopu, zadnji dve leti pred upokojitvijo pa nadzornik zračnja. Leta 1978 je opravil izpit

za kombajnista in leta 1983 za strelca v metanskih jamah. Bil je član sveta obrata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času je kolesaril, planinaril, se ukvarjal z vinogradništvom in izdelovanjem klopotev. Vinogradništvo mu bo krajšalo upokojske dneve. Svojim sodelavcem želi veliko dobre volje, zdravja in da bi se še mnogo let srečevali ob veselih trenutkih.

Adil Ibralić,

upokojen 30. decembra
Rodil se je 6. 9. 1953 v Donji Orahovici, Bosna in Hercegovina. Poročen s Fadilo, rojeno Tufekčić. Oče dveh otrok: Adele in Jasne. Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1971. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Rudarskem praktičnem pouku. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1995 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Opravil je tečaj za inštruktorja praktičnega pouka in za kombajnista. Dva mandata je bil član delavskega sveta in član sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest na Paški Kozjak in v Kavče ter velenjskega letnega bazena. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. Največ prostega časa bo namenjal družini in za rekreacijo. Sodelavcem naroča, naj delajo pridno in nadvse varno!

Ivan Ilijaš,

upokojen 30. decembra

Rodil se je 5. 5. 1953 v Hodošanu pri Čakovcu, Hrvaška. Poročen z Ljubico, rojeno Jakšič. Oče dveh otrok: Gordane in Toma. Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1971. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve. Bil je član delavskega sveta in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Upokojska leta bo izrabljal za sprehode v naravo in ribolov. Za slovo je zapisal: "Odšel bom v domači kraj, ampak sodelavcev ne bom nikoli pozabil."

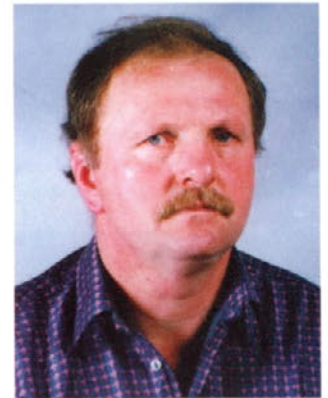

Nedželjko Milanović, slika

upokojen 30. decembra
Rodil se je 3. 5. 1952 v Supaču, Bosna in Hercegovina. Poročen z Vinko, rojeno Perušinović. Oče dveh otrok: Darka in Milinka. Od leta 1977 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Pripravah, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot vodja pripravskega delovišča. Bil je sindikalni poverjenik. Sodeloval je v udarniških akcijah v podjetju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Prosti čas je zapolnjeval s športom, sedaj pa se bo sprehajal v naravi in ribaril. Svojim sodelavcem želi veliko zdravje, sreče in čim manj nezdod.

Janez Zelcer

upokojen 30. decembra

Rodil se je 5. 2. 1952 v Celju. Poročen z Majdo, rojeno Beg. Oče dveh otrok: Milojke in Vesne. Od leta 1978 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot nadzornik transporta. Končal je strojno delovodsko šolo. Bil je član sindikata, pet let predsednik sindikalne podružnice Klasirnica ter član sveta obrata Klasirnica. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Dejaven je bil tudi v prostem času. Bil je član tamburaškega orkestra Kono in za svoje delovanje prejel srebrno Galusovo značko. Bil je predsednik KS Gaberke in predsednik GD Gaberke, v katerem še danes deluje. Prejel je več gasilskih odlikovanj. Poleg tega rad igra mali nogomet, tenis in hodi v naravo. Ob vsem tem bo kot upokojenec veliko časa namenil kolesarjenju, delu doma in v sadovnjaku pri vikendu. Delovnemu kolektivu Premogovnika Velenje želi čim več uspeha pri delu, svojim nekdanjim sodelavcem pa mnogo zdravja, čim manj nesreč pri delu, veliko razumevanja doma in v kolektivu.

Slavko Domonkoš

upokojen 14. januarja 2002
Rodil se je 20. 1. 1955 v Kočevski Reki. Poročen z Marijo, rojeno Kamenik. Oče dveh otrok: Vanje in Petre. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1972. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Praktičnem pouku. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta

1996 v Priprave, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot strelec. Leta 1979 je opravil tečaj za strelca v metanskih jamah.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste na Paški Kozjak. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

Rad kolesari in igra tenis, je filatelista. V pokoju bo za rekreacijo igral nogomet, kolesaril in se sprehajal v naravi. Vsem zaposlenim v Premogovniku Velenje, posebej pa svojim sodelavcem, želi veliko delovnih uspehov ter varno in srečno pot na delo in domov.

Srečko Milovanović,

upokojen 18. januarja
Rodil se je 13. 8. 1958 v Miroslavcih, Bosna in Hercegovina. Poročen z Ando, rojeno Andrić. Oče dveh otrok: Aleksandre in Marine. Od leta 1980 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1977. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1991 v jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Sodelavcem želi veliko zdravja in sreče v življenju.

Avgust Tivadar,

upokojen 19. januarja
Rodil se je 30. 7. 1954 v Murski Soboti. Poročen s Cvetko, rojeno Hor-

vat. Oče treh otrok: Petre, Matica in Špele.

Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1972. Zaposlil se je kot polkvalificirani rudar v jami Vzhod. Leta 1978 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, upokojil pa se je kot strežnik mehanizacije v Jamski strojni službi. Leta 1977 je opravil izpit za kvalificiranega rudarja.

Bil je član sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste Škale-Hrastovec ter v akcijah za čim večji izkop premoga, za kar je prejel zlato, srebrno in bronasto udarniško značko. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 57-krat darovano kri.

Rad plava, se sprehaja in kolesari in s tem bo v pokoju vzdrževal kondicijo in negoval zdravje. Tudi gobaril bo in se posvečal družini. Sodelavcem želi veliko zdravja, osebnega zadovoljstva doma in na delu ter srečno vračanje iz jame.

Srečko Verhovnik,

upokojen 21. januarja
Rodil se je 11. 5. 1955 v Šmartinskih Cirkovcah. Poročen z Marico, rojeno Lukovnjak. Oče dveh otrok: Klavdije in Valerije.

Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1971. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Rudarskem praktičnem pouku. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1995 v Praktično izobraževanje, kjer je delal kot inštruktor do upokojitve. Leta 1979 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača. Leta 1986 je opravil tečaj za izvajalca proizvodnega dela in pripravništva ter leta 1988 izpit za kombajnista na pripravi.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest Velenje-Kavče, Velenje-Škale, telefonije v peskokopu Paka ter pri udarniških akcijah v jami, za kar je prejel zlato, srebrno in bronasto udarniško značko.

V mlajših letih je igral mali nogomet, sedaj pa kolesari, se sprehaja, v pokoju bo imel več časa tudi za vnukino. Sodelavcev se zahvaljuje za lepa skupna doživetja, želi pa jim varno delo in srečo v njihovih družinskih krogih.

Marjan Videmšek,

upokojen 22. januarja
Rodil se je 21. 3. 1947 v Spodnjem Doliču. Oče dveh otrok: Karmen in Erika.

Od leta 1967 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1963. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Klasirnici. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2000 v HTZ IP PC SIPO, kjer je delal do upokojitve kot ključavničar remonta. Leta 1970 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1972 za kvalificiranega kopača.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji vodovoda, otroškega igrišča in ceste Velenje-Šentilj. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Rad zahaja v hribe, v pokoju pa bo poleg tega največ časa preživel pri urejanju doma in njegove okolice. Med želje za svoje sodelavce je zapisal: "Uspešno delo, zdravje, pa da se večkrat srečamo in še kaj pogovorimo."

Ivan Kotnik,

upokojen 23. januarja
Rodil se je 26. 12. 1954 v Velenju. Oče enega otroka: Danijela. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi

služenja vojaščine pa že od leta 1972. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Rudarskem praktičnem pouku. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v Zračenje, kjer je delal kot nadzornik do upokojitve. Leta 1982 je pridobil poklic rudarski tehnik, leta 1985 pa je opravil pedagoški andragoški izpit.

Bil je član Samoupravne interesne skupnosti. Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest v Škale, Šentilj in na Paški Kozjak. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 5 let aktivnega dela v jamski reševalni četi. V prostem času se je ukvarjal s športom in se bo tudi poslej. Vse svoje sodelavce pozdravlja in jim želi veliko varnega in uspešnega dela.

Mirko Landekar,

upokojen 23. januarja
Rodil se je 22. 2. 1955 v Gornjem Doliču. Poročen z Danico, rojeno Oblak. Oče dveh otrok: Andreja in Uroša.

Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1970. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot signalist jaškov leta 1982 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 45-krat darovano kri. Rad hodi v planine, posvečal se bo urejanju okolice hiše. Svojim sodelavcem želi veliko delovnih uspehov in zdravja.

Ivan Lesnjak,

upokojen 26. januarja

Rodil se je 25. 11. 1951 v Celju. Poročen z Vladimiro, rojeno Ločan. Oče treh otrok: Tomaža, Dominike in Lucije.

Od leta 1983 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot strojnik gradbene mehanizacije in varilec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve, nazadnje pri vzdrževanju vrtin. Leta 1984 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1987 za kvalificiranega kopača.

Bil je član sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste v Šentilj. Nagrajen je bil za krvodajalstvo. Je član folklorne skupine Ojka v Šmartnem ob Paki ter vinogradniškega in čebelarkega društva. S temi dejavnostmi si bo krajšal tudi upokojske dneve. Srečno in varno delo želi vsem zaposlenim v Premogovniku Velenje, posebej pa svojim nekdanjim ožjim sodelavcem.

Milan Sitar,

upokojen 3. februarja
Rodil se je 29. 7. 1954 v Celju. Poročen s Cecilijo, rojeno Kranjc. Oče dveh otrok: Borisa in Sonje. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1972. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1989 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1983 je opravil tečaj za upravljalca pridobivalnih strojev, leta 1993 pa seminar za vodje skupin. Bil je član delavskega sveta in sindikalni poverjenik. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

10 let je bil član PGD. Kot upokojenec se bo posvetil delu pri hiši, največ prostega časa pa bo preživel na vikendu ter se posvečal vzgoji vinograda in sadovnjaka. Sodelavcem želi čimbolj varno in uspešno delo. Želi si, da bi ostali dobri prijatelji in bi se med seboj obiskovali.

Srečko Brajljeh

upokojen 5. februarja
Rodil se je 23. 10. 1954 v Mariboru. Poročen z Jasno, rojeno Markan. Oče enega otroka: Saša.

Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa že leta 1969. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve kot kombajnista na odkopu. Leta 1978 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1981 za kvalificiranega kopača. Opravil je tudi tečaja za kombajnista in strelca. Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest v Šentilj, Hrastovec in Cirkovce. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. V prostem času se je ukvarjal s športom, sedaj pa bo tudi ribaril in gobaril.

Ruždi Palloshi,

upokojen 5. februarja
Rodil se je 11. 11. 1947 v Bičevcu, Kosovo. Poročen s Habibe, rojeno Dullovi. Oče petih otrok: Hajnula, Hakfirete, Adifete, Florima in Dašnima.

Od leta 1973 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času je igral košarko, kot upokojenec pa bo počival.

Stjepan Plevel,

upokojen 6. februarja
Rodil se je 10. 1. 1954 v Brezniku, Hrvaška. Poročen z Ireno, rojeno Butala. Oče dveh otrok: Bojane in Bogdana.

Od leta 1977 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalifi-

ciran delavec v Stebru 8, sedaj jama Pesje, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot dežurni ključavničar na odkopu. Leta 1978 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1979 za kvalificiranega kopača.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Rad igra šah in rešuje križanke, kot upokojenec bo tudi vinogradil. Sodelavcem želi veliko zdravja, sreče in čimprejšnjo upokojitev.

Miroslav Guček,

upokojen 9. februarja
Rodil se je 2. 7. 1940 v Loki pri Dobrni. Poročen z Jožefo, rojeno Rezman. Oče dveh otrok: Alojza in Ivana.

Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot cirkularist v Zunanjem obratu. Leta 1991 je bil premeščen v PLP. Lesna industrija, kjer je delal do upokojitve.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Po napornih delovnih letih bo pokoj izrabil predvsem za počitek. Sodelavcem želi, da dobro gospodarijo še naprej.

Stanislav Kojzek,

upokojen 10. februarja
Rodil se je 21. 4. 1949 v Gradišču na Kozjaku. Poročen s Karolino, rojeno Krajnc. Oče dveh otrok: Urške in Damjana.

Od leta 1980 je neprekinjeno delal v podjetju, od leta 1966 pa v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot strojni ključavničar v Rudarskem

praktičnem pouku, zdaj Praktično izobraževanje, kjer je delal do upokojitve kot nadzornik in učitelj praktičnega pouka kovinarjev. Leta 1981 je končal šolanje v Delovodski strojni šoli.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za inovatorstvo.

Ibrahim Memić,

upokojen 13. februarja
Rodil se je 13. 7. 1955 v Malešičih pri Gračnici, Bosna in Hercegovina. Poročen z Emino, rojeno Tufekčić. Oče dveh otrok: Alme in Amele.

Od leta 1978 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Preloge, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot strelca. Leta 1986 je opravil izpit za strelca v metanskih jamah.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 18 let aktivnega dela v jamski reševalni četi.

V prostem času se rekreira. Sodelavcem želi veliko sreče in lepih trenutkov pri delu.

Izet Lukavačkič,

upokojen 23. februarja
Rodil se je 28. 11. 1954 v Duboščici, Bosna in Hercegovina. Poročen z Zumreto, rojeno Kadribašič. Oče dveh otrok: Damirja in Denisa.

Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1972. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu. Upokojil se je kot strojevodja VDL v Jamski strojni službi. Leta 1976 je

opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1977 za kvalificiranega kopača. Leta 1994 je opravil še tečaj za strojnika VDL in DVP – Becorit. Bil je član delavskega sveta in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času rad hodi, kolesari in igra harmoniko. V pokoju bo dal velik poudarek zdravemu življenju. Za svoje sodelavce je zapisal: "Veliko sreče, zdravja in sreče na delovnih mestih. Naj vas beseda 'srečno' spremlja vsepovsod. Ne pozabite na nas, upokojujence!"

Izet Huskič,

upokojen 28. februarja
Rodil se je 17. 12. 1953 v Duboščici, Bosna in Hercegovina. Poročen z Ano, rojeno Rošer. Oče enega otroka: Dunje.

Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1973. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Rudarskem praktičnem pouku. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v jamo Škale, kjer je delal do upokojitve. Opravil je tečaj za pedagoško andragoško izobrazbo.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji otroškega igrišča. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času se je ukvarjal z različnimi športi: nogometom, šahom, tenisom, tekom. Temu bo v pokoju dodal še planinarjenje in urejevanje okolice hiše. Od delovnega kolektiva se je poslovil z besedami: "Ponovna sem, da sem si upokojitev prislužil

kot rudar. Bodite na svoje delo ponosni tudi vi!"

Janez Ladinek,

upokojen 28. februarja
Rodil se je 9. 5. 1951 v Orlici. Poročen s Stanislavo, rojeno Rihter. Oče dveh otrok: Uroša in Nuše. Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že od leta 1969 v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot rudarski tehnik v jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1976 v Strokovne službe, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot dežurni Premogovnika. Leta 1976 je opravil izpit za nadzornika rudarskih del v metanski jami, leta 1982 tečaj za mentorja, leta 1983 tečaj iz hidravlike in leta 1997 strokovni izpit za tehničnega vodjo metanske jame. Bil je podpredsednik delavskega sveta DO RLV, član stanovanske komisije in podpredsednik sindikata DO RLV. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste na Paški Kozjak, kopalnišča v Velenju in v akciji Mesto-vas. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za 13 let aktivnega dela v jamski reševalni četi in za 30-krat darovano kri. Prejel je tudi srebrni znak sindikata.

Njegov konjiček je čebelarstvo in poslej bo imel zanj več časa. Sodelavcem želi, da jim delo poteka uspešno in predvsem varno.

Marjan Pirtovšek,

upokojen 28. februarja
Rodil se je 5. 8. 1949 v Podgorju. Poročen z Barbaro, rojeno Vi-

demšek. Oče dveh otrok: Igorja in Gregorja.

Od leta 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1969. Zaposlil se je kot rudarski tehnik v razvojno-tehničnem sektorju Strokovnih služb, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot rudarski projektant.

Leta 1982 je opravil izpit za nadzornika rudarskih del v metanski jami. Med letoma 1990 in 1998 je opravil več tečajev računalništva. Sodeloval je pri udarniški izgradnji otroškega igrišča. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Njegov hobi je fotografiranje. V pokoju bo več časa posvetil rekreaciji, urejanju sadovnjaka in vrta, kuhanju ter fotografiranju, kar je zadnje čase malo zanemaril. Vsem sodelavcem želi čimveč dobrih delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva, vodstvu Premogovnika Velenje pa uspešno vodenje podjetja.

Franc Praunseis,

upokojen 28. februarja
Rodil se je 23. 4. 1946 v Paki pri Vitanju. Poročen z Mileno, rojeno Jeseničnik. Oče dveh otrok: Lidije in Damjane.

Od leta 1968 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1966. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1982 v Jamsko mehanizacijo. Upokojil se je kot ključavničar remonta v HTZ IP PC SIPO. Leta 1970 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste v Šentilju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za inovatorstvo. V prostem času igra harmoniko, kot upokojenec pa bo svoj čas namenil vnukom in sprehodom v naravo. Svojim sodelavcem želi veliko delovnih zmag in sreče pri delu.

Andrej Cviki,

upokojen 3. marca

Rodil se je 2. 10. 1954 v Brdcah nad Dobrno. Poročen z Zofijo, rojeno Bračič. Oče treh otrok: Andreje, Boštjana in Romana.

Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskih gradnjah. Leta 1994 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1978 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1979 za kvalificiranega kopača. Leta 1996 je opravil tečaj za inštruktorja pripravnštva.

Več let je bil član delavskega sveta in deloval v sindikatu. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času se je ukvarjal z rekreacijo in tako bo tudi v pokoju. Svojim sodelavcem želi čimprejšnjo srečno upokojitev.

Zlatko Notersberg,

upokojen 7. marca
Rodil se je 5. 5. 1954 v Hrastovcu pri Ptujju. Poročen z Jožico, rojeno Zebec. Oče dveh otrok: Helene in Tadeja.

Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1972. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1999 v Muzej premogovništva Slovenije, kjer je delal kot vodja vodičev do upokojitve. Leta 1984 je končal rudarsko tehnično šolo, leta 1986 sindikalno politično šolo ter leta 1999 tečaj za vodenje skupin v muzeju. Bil je član delavskega sveta, predsednik sindikalne podružnice in namestnik predsednika sindikata podjetja. Bil je tudi član različnih komisij. Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest na Paški Kozjak, v Šen-

tilj in na Graško Goro ter vodnega zbiralnika v Starem Velenju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za 18 let aktivnega dela v jamski reševalni četi in prejel državno odlikovanje – srebrno plaketo ZSSS za sindikalno delovanje.

V prostem času se je rad rekreiral in se udeleževal kulturnih prireditev. Kot upokojenec se bo bolj posvetil družini, samemu sebi in sploh stvarjem, za katere je imel dosedaj premalo časa. Sodelavcem želi, da bi bilo njihovo delo v premogovniku varno. "Rudarski srečno naj vas spremlja na vsakem koraku. Lepo je bilo biti rudar!" je zapisal ob koncu.

Milan Fras,

upokojen 8. marca
Rodil se je 1. 9. 1954 v Murski Soboti. Poročen z Marijo, rojeno Vereš. Oče dveh otrok: Sandre in Maje.

Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1972. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1983 je opravil tečaj za kombajnista.

Bil je član delavskega sveta. Sodeloval je v udarniških akcijah v podjetju ter pri udarniški izgradnji telovadnice OŠ Šalek. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za inovatorstvo. Njegova konjička sta ribolov in gobarjenje, v pokoju pa se bo ukvarjal še z mnogimi drugimi stvarmi, za katere doslej ni imel časa. Sodelavcem želi veliko delovnih uspehov, sreče, zdravja in medsebojnega razumevanja.

Ivan Petek,

upokojen 12. marca
Rodil se je 11. 9. 1953 v Celju. Poročen z Marijo, rojeno Trnovšek. Oče dveh otrok: Vlaste in Sabine. Od leta 1979 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani zidar v Jamskih gradnjah. Leta 1994 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1981 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

Je član GD Dobrna. V pokoju se bo ukvarjal s kmetijstvom. Vsem sodelavcem v Premogovniku Velenje se zahvaljuje za sodelovanje, trud in razumevanje. Vse lepo pozdravlja!

Milan Razpotnik,

upokojen 14. marca
Rodil se je 11. 4. 1948 v Bevčah. Poročen z Marijo, rojeno Podbrežnik. Oče dveh otrok: Milana in Primoža.

Od leta 1981 je neprekinjeno delal v podjetju, od leta 1971 pa v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot rudarski tehnik v Strokovnih službah, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot tehnolog rudarskih del. Bil je član delavskega sveta in komisije za medsebojna delovna razmerja. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste v Šentilj, otroškega igrišča, vodovoda na Konovo. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 10 let aktivnega dela v jamski reševalni četi. Je član PD Škale, rad smuča, kolesari, teče. Njegova hobija sta pletenje košar in obdelovanje lesa. Za vse te dejavnosti bo v pokoju imel več časa. Sodelavcem želi veliko vedrine in medsebojnega razumevanja, saj meni, da sta to predpogoja za dobre delovne rezultate.

Stane Kotnik,

upokojen 20. marca
Rodil se je 12. 11. 1948 v Celju. Poročen z Marijo, rojeno Kotnik. Oče enega otroka: Nataše.

Od leta 1983 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot rudar pri Jamskem transportu, kjer je delal do upokojitve.

Bil je član sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste v Šentilj. V prostem času je bil športno aktiven; ukvarjal se je z nogometom, smučanjem, planinarjenjem in plavanjem. V planine bo še rad zahajal in plaval tudi. Ob rudarskem 'srečno!' želi svojim sodelavcem, da bi se zdravi in srečni vračali med svoje najdražje.

Ludvik Lainšček,

upokojen 26. marca
Rodil se je 10. 3. 1954 v Budincih. Poročen z Bernardo, rojeno Barber. Oče dveh otrok: Robija in Darje.

Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Stebru 8, sedaj jama Pesje, kjer je delal do upokojitve. Leta 1978 je opravil izpit za polkvalificiranega, leta 1979 za kvalificiranega kopača. Bil je član sindikata. Sodeloval je v udarniških akcijah v jami in prejel srebrno in bronasto udarniško značko. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju ter za 43-krat darovano kri. Rad kolesari in hodi v hribe, šiva pa tudi gobeline. V pokoju bo delal pri vikendu in gobari v prekmurskih gozdovih. Za slovo je zapisal: "Vsem v kolektivu želim zdravja, sreče in medsebojnega razumevanja. Svojim sodelavcem pa predvsem srečno pri prihodu v jamske prostore in odhodu iz njih."

Vinko Pavič,

upokojen 27. marca

Rodil se je 12. 5. 1953 v Gornji Obodnici, Bosna in Hercegovina. Poročen z Ljubo, rojeno Đulabić. Oče dveh otrok: Slobodana in Smiljana.

Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Zračanju. Leta 2000 je bil premeščen v IP HTZ, kjer je delal do upokojitve v PC SPV. Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1976 za kvalificiranega kopača.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in prejel priznanje za najboljšega delavca. V pokoju bo posebno skrb posvečal svojemu zdravju. Vsem sodelavcem želi 'srečno!'.

Anton Brečko,

upokojen 31. marca
Rodil se je 17. 1. 1955 v Lačni Gori pri Slovenski Bistrici. Poročen z Jožico, rojeno Dečar. Oče dveh otrok: Primoža in Petra.

Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1973. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1984 v Praktično izobraževanje, kjer je delal do upokojitve kot inštruktor praktičnega pouka. Leta 1992 je opravil tečaj za inštruktorja praktičnega pouka.

Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za 5 let aktivnega dela v jamski reševalni četi ter prejel državno odlikovanje medaljo dela.

Zelo dejaven je bil in je še na športnem področju: kolesari, teče, hodi v hribe, je član PD Oplotnica, ribari in obdeluje vrt. Vse to mu bo krajšalo tudi upokojske dneve. Za svoje sodelavce je zapisal: "Želim podjetju, da uspešno posluje, sodelavcem pa, da opravljajo svoje delo vestno, brez nezgod in da se zdravi vračajo domov."

Ferdo Markuš,

upokojen 31. marca
Rodil se je 22. 2. 1955 v Slovenj Gradcu.
Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani zidar v Jamskih gradnjah. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1995 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1981 je opravil izpit za kvalificiranega kopača. Sodeloval je pri udarniški izgradnji doma krajanov na Konovem. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. Njegov največji hobi je planinarjenje; prehodil je slovensko transverzalo in bil vrh Grossglocknerja v Avstriji. Tudi v pokoju bo planinaril, pa tudi vrtnaril.

Andrija Šimič,

upokojen 31. marca
Rodil se je 23. 11. 1952 v Hrgovi Donji, Bosna in Hercegovina. Poročen z Lelo, rojeno Ristova. Oče treh otrok: Antonije, Stanislave in Jakova.
Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani zidar v Jamskih gradnjah. Leta 1994 je bil premeščen v Priprave,

kjer je delal do upokojitve. Leta 1978 je opravil tečaj za kvalificiranega kopača. Bil je član delavskega sveta in stanovaljske komisije pri njem ter član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za krvodajalstvo, prejel pa je tudi priznanje samoupravne delovne skupine. V pokoju bo vrtnaril. Sodelavcem želi čim več zdravlja in sreče, prav tako tudi njihovim družinskim članom. Želi jim tudi, da bi zdravi dočakali upokojitev in v njej čim dlje uživali.

Miroslav Rogelšek,

upokojen 7. aprila
Rodil se je 20. 1. 1953 v Topolšici. Poročen s Štefanijo. Oče dveh otrok: Marjana in Tatjana.
Od leta 1982 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Preloge. Upokojil se je kot strežnik etaže v jami Pesje-Škale. Leta 1983 je opravil izpit za polkvalificirani rudarja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. Sodelavcem želi pri nadaljnjem delu vse lepo.

Viktor Sedovnik,

upokojen 10. aprila
Rodil se je 22. 6. 1955 v Pesju. Poročen z Nado, rojeno Artič. Oče dveh otrok: Gabrijele in Irene.
Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1970. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamski mehanizaciji, sedaj strojna služba jama, kjer je delal do upo-

kojitve. Leta 1976 je opravil izpit za kvalificiranega kovinarja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Rad ima naravo in v pokoju se bo ukvarjal z urejanjem okolice hiše, vrtnaril. Vsem zaposlenim želi veliko sreče in zdravlja na delovnih mestih ter vedno varno vrnitev domov!

Janez Kavčnik,

upokojen 17. aprila
Rodil se je 16. 8. 1953 v Zavodnjah. Od leta 1972 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v rudniškem delu RŠC. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2000 v IP HTZ, kjer je delal do upokojitve kot pomočnik čevljarja v PC SPV. Leta 1976 je opravil tečaj za polkvalificiranega rudarja. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 25-krat darovano kri. V pokoju bo urejeval dom in njegovo okolico, sodelavcem pa želi veliko zdravlja in "Srečno"!

Miloš Bjeladinovič,

upokojen 28. aprila
Rodil se je 5. 11. 1950 v Slovenj Gradcu. Poročen z Alojzijo, rojeno Krebl. Oče enega otroka: Luka.
Od leta 1983 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Preloge. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1999 znova v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve kot pomočnik rudarja na odkopu. Opravil je izpit za polkvalificiranega rudarja.

V prostem času rad kolesari, v pokoju pa bo največ časa namenil družini. Vsem sodelavcem želi veliko delovnih uspehov z geslom "Srečno"!

Janez Pajk,

upokojen 29. aprila
Rodil se je 3. 6. 1945 v Ljubljani. Poročen z Erikō, rojeno Praprotnik. Oče dveh otrok: Darje in Boruta.
Od leta 1984 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa že leta 1973 v obratu Plastika. Zaposlil se je kot strojni delovodja v Jamski mehanizaciji. Leta 2000 je bil premeščen v IP HTZ, kjer je delal do upokojitve kot tehnolog remonta v PC SIPO. Leta 1987 je opravil tečaj iz ultrazvoka za kontrolo materiala, leta 1989 je opravil tečaj in izpit iz protieksplzijske zaščite električnih naprav v rudarstvu, leta 1991 tečaj iz kontrole meril in leta 1995 tečaj za obvladovanje kakovosti meril. Bil je član delavskega sveta in njegovega izvršnega odbora za kadrovske politike ter sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste v Šentilju in osnovne šole v Zibiki. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za krvodajalstvo in za inovatorstvo. Sodelavcem in podjetju želi veliko sreče v težkih gospodarskih razmerah.

Rasim Bečirovič, slika

upokojen 30. aprila
Rodil se je 6. 10. 1951 v Sladni, Bosna in Hercegovina. Poročen z Mevlo, rojeno Delič. Oče treh otrok: Hamšije, Sejada in Ardanele. Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalifi-

ciran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača.

Bil je član sindikata. Sodeloval je v udarniških akcijah v jami. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Prosti čas je preživel na vrtnarjenjem in kolesarjenjem in to bo počel tudi v pokoju. Vsem delavcem podjetja želi, da bi – tako kot on – zdravi in srečni dočakali upokojitev.

Jože Rovšnik,

upokojen 30. aprila
Rodil se je 19. 3. 1949 v Kaplji vasi. Oče dveh otrok: Mitje in Petra. Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1975. Zaposlil se je kot diplomirani inženir rudarstva v Skupnih službah. Opravljal je različna vodstvena dela, med drugim je bil vodja jame Preloge, vodja študijskega oddelka in vodja razvojne skupine. Upokojil se je kot strokovni vodja razvojnega projekta v Tehničnih službah. Leta 1980 je opravil strokovni izpit za tehničnega vodjo in samostojnega projektanta rudarskih del v metanskih jamah. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 15 let aktivnega dela v jamski reševalni četi. V prostem času rad igra harmoniko in je član Harmonikarskega orkestra Barbara.

Štefan Vrtačič,
upokojen 30. aprila

Rodil se je 26. 9. 1949 v Dolnjem Suhorju v Beli Krajini. Poročen s Slavko, rojeno Staniša. Oče dveh otrok: Lilijane in Lidije. Od leta 1969 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1967. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar – strojnik v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2000 v IP HTZ, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot dispečer. Opravil je tečaj za skladiščnika in več tečajev za delo z računalnikom in terminalom. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za inovatorstvo. Je član Zveze radioamaterjev Slovenije. Kot upokojenec se bo vrnil na svojo domačijo v Belo Krajino in si tam našel veliko zaposlitev. Kolektivu želi, da še naprej uspešno posluje, svojim sodelavcem pa uspešno delo in uspešen zaključek njihove delovne kariere.

Mijo Tadič,

upokojen 30. aprila
Rodil se je 19. 8. 1954 v Straži, Bosna in Hercegovina. Poročen z Maro, rojeno Marić. Oče dveh otrok: Anite in Damirja. Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani avtomehaničnik v jami Škale. Leta 1977 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, sedaj Jamska strojna služba, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot dežurni ključavničar. Leta 1978 je opravil izpit za ključavničarja v jami in leta 1982 izpit iz hidravlike. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za 15 let aktivnega dela v jamski reševalni četi in za krvodajalstvo. V pokoju bo urejal hišo in njeno okolico, sodelavcem pa želi veliko zdravja, osebne sreče in delovnih uspehov.

Žarko Vukajlovič,

upokojen 30. aprila
Rodil se je 3. 9. 1953 v Prnjavoru, Bosna in Hercegovina. Poročen s Slavico, rojeno Tanasič. Oče dveh otrok: Ljubiše in Ljiljane.

Od leta 1979 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Jamskem transportu, sedaj Jamska strojna služba, kjer je delal do upokojitve. Leta 1981 je opravil tečaj za polkvalificiranega in leta 1983 za kvalificiranega kopača. Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Sodelavcem želi, da bi zdravi dočakali upokojitev.

Mladen Tihomirović

upokojen 5. maja
Rodil se je 4. 6. 1954 v Mravici pri Prnjavoru, Bosna in Hercegovina. Poročen s Trivuno, rojeno Pe-trašević. Oče enega otroka: Maje. Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Jamskih gradnjah. Leta 1996 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1979 je opravil tečaj za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača. Bil je član delavskega sveta in sindikata. Sodeloval je v udarniških delovnih akcijah v jami. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času se rekreira, predvsem kolesari. Svojim sodelavcem želi veliko zdravja, uspešno delo, varnost pri delu in kmalu na svidenje v pokoju!

Martin Jezernik,

upokojen 12. maja
Rodil se je 11. 11. 1951 v Celju. Poročen z Alojzijo, rojeno Jezernik. Oče dveh otrok: Petra in Marka. Od leta 1982 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalifi-

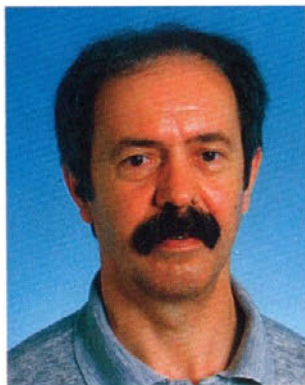
ciran delavec v Klasmirci, kjer je delal do upokojitve. Bil je član sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji gasilskega doma in ceste v Šentilju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za krvodajalstvo in prejel je državno odlikovanje. V prostem času planinari, je član planinske sekcije Šentilj. Leta 1986 je opravil izpit za nižjega gasilskega častnika, leta 1995 pa za markacista za visokogorje. Tudi v pokoju bo planiniril. Sodelavcem želi veliko zdravja, delovnih uspehov in lep rudarski "Srečno".

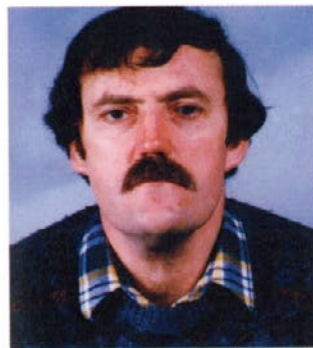
Stanislav Križanec, slika

upokojen 13. maja
Rodil se je 1. 3. 1952 v Dobovcu pri Rogatcu. Poročen s Štefko, rojeno Divjak. Oče enega otroka: Suzane. Od leta 1982 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Pesje. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1996 znova v jamo Pesje in Škale, kjer je delal do upokojitve. Leta 1984 je opravil tečaj za polkvalificiranega in leta 1987 za kvalificiranega kopača. Bil je član sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste v Podkraj. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času je rad plaval, v pokoju pa se bo rekreiral še na druge načine. Veliko uspehov, zdravje in "Srečno" pa želi vsem sodelavcem.

Borislav Žibret,
upokojen 13. maja

Rodil se je 11. 11. 1954 v Hrastniku. Poročen z Jelko, rojeno Štimulak. Oče dveh otrok: Anite in Doroteje. Od leta 1977 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Škale. Istega leta je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, upokojil pa se je kot vzdrževalec v Jamski elektro službi. Leta 1983 je opravil izpit za obratovnega električarja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V pokoju se bo čim več rekreiral, vsem sodelavcem pa želi preprosto "Srečno".

Dušan Pirmanšek, slika

upokojen 19. maja
Rodil se je 19. 6. 1955 v Velenju. Poročen s Tejo, rojeno Janžovnik. Oče dveh otrok: Petre in Natalije. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot vodja priprave. Leta 1976 je opravil tečaj za polkvalificiranega in leta 1977 za kvalificiranega kopača. Leta 1983 je opravil tečaj za strojnika napredovalnih in nakladalnih strojev ter leta 1996 izpit za inštruktorja pripravništva. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Ker pravi, da doma dela nikoli ne zmanjka, mu v pokoju ne bo dolgčas. Rad bo tudi sedel na kolo. Sodelavcem želi zdravja, čim manj nezgod, skratka "Srečno".

Bojan Miklavžina

upokojen 20. maja

Rodil se je 20. 9. 1955 v Plešivcu. Poročen z Mileno, rojeno Mlinar. Oče dveh otrok: Neže in Zale. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1971. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1995 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1979 je opravil tečaj za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača. Bil je član upravnega odbora aktiva invalidov. Sodeloval je v udarniških akcijah v jami za čim večji odkop premoga, za kar je bil tudi odlikovan. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. Kri je daroval več kot 75-krat. Dejaven je bil tudi v prostem času. Bil je član KUD Ravne, pet let je prepeval v pevskem zboru. Od leta 1980 je član Lovske družine Velenje in član upravnega odbora Turističnega društva Pristava. Rad izdekuje različne lesene predmete. V pokoju bo urejeval hišo in vikend, še bo hodil na lov in užival v naravi. Za konec je zapisal: "Vsem vam želim zdravja in osebnega zadovoljstva, stanovskim kolegom pa ključem rudarski "Srečno" in uspešno pot do upokojitve."

Fadil Kavazović, slika

upokojen 22. maja
Rodil se je 21. 9. 1953 v Jelovčem Selu pri Gradačcu, Bosna in Hercegovina. Poročen z Alijo, rojeno Subašić. Oče treh otrok: Safije, Kanite in Hazemine. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalifi-

ciran delavec v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1999 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve kot strelec. Leta 1977 je opravil tečaj za polkvalificiranega in leta 1978 za kvalificiranega kopača ter tečaj za strelca v metanskih jamah. Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Kot je zapisal, ga bo v pokoju zaposlovalo delo pri vikendu in doma, sodelavcem pa želi veliko zdravja, sreče, delovnih uspehov in čim manj nezgod.

Ljubiša Milenković

upokojen 22. maja
Rodil se je 21. 9. 1955 v Golubincu, Srbija. Poročen z Zoro, rojeno Bašić. Oče dveh otrok: Žakline in Trendefila. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1973. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v rudniškem delu RŠC. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v Priprave, kjer je delal do upokojitve kot vodja pripravne številk. Leta 1976 je opravil tečaj za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača. Leta 1988 je opravil tečaj za kombajnista, potem pa je obiskoval še več različnih tečajev - za vodjo skupine, inštruktorja pripravništva - in seminarjev. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela in za krvodajalstvo. V prostem času je rad kolesaril, upokojenske dneve pa bo preživljal z delom pri vikendu. Vsem delavcem Premogovnika želi veliko sreče, uspeha in varnosti pri delu ter v vsakdanjem življenju.

Stanislav Ževart

upokojen 26. maja
Rodil se je 1. 7. 1951 v Velenju. Poročen z Zdenko, rojeno Žanetič. Oče dveh otrok: Matjaža in Bojana. Od leta 1983 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvami pa že od leta 1975. Zaposlil se je kot kvalificirani elektroinstalater v jami Škale. Leta 1987 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta

1986 je opravil tečaj za kvalificiranega kopača. Sodeloval je pri udarniški izgradnji mestnega parka, vodovoda, cest in regulaciji Pake. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času je plaval in igral hokej ter bil član društva Modelar. V pokoju se bo tudi rekreiral, predvsem s smučanjem in potapljanjem. Za slovo od svojih sodelavcev je zapisal: "Borite se za svoje pravice in srečno!"

Jože Šumečnik

upokojen 27. maja
Rodil se je 13. 4. 1942 v Šmihelu nad Mozirjem. Poročen z Jožico, rojeno Jordan. Oče treh otrok: Jožeta, Bojana in Mirana. Od leta 1972 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v TE Šoštarj. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2000 v IP HTZ, kjer je delal do upokojitve kot varnostnik v PC SPV. Leta 1976 je opravil tečaj za elektroinstalaterja. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. Rad igra kitaro, sedaj pa bo več zahajal v naravo. Od svojih sodelavcev se je poslovil z besedami: "Vse zaposlene v Premogovniku Velenje bom pogrešal in vas ne bom nikoli pozabil. Vsem skupaj še naprej želim veliko uspehov. Srečno!"

Danijel Berzelak

upokojen 31. maja

Rodil se je 29. 10. 1953 v Celju. Poročen z Ireno, rojeno Pečnik. Oče dveh otrok: Damjana in Renate.

Od leta 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot rudarski nadzornik – pomočnik poslovođe. Leta 1974 je končal šolanje za voznika motornih vozil, leta 1983 je opravil tečaj za kvalificiranega kopača, leta 1985 za strojnika in leta 1991 je pridobil izobrazbo rudarskega tehnika.

Bil je član sveta delavcev. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Bil je član gasilskega in radioamaterskega društva, rad ribari in dela z lesom. V pokoju se bo posvetil družini, še bo sodeloval v društvih in oblikoval les. Svojim sodelavcem je ob slovesu od delovnega okolja zapisal: "Rudarski poklic je zelo lep in ni mi žal let, ki sem jih prebil pod zemljo kot rudar. Še posebej bi se rad zahvalil sodelavcem, ki so leta 1987 sodelovali pri reševanju ob moji nezgodi, ki bi se lahko tragično končala. Takrat ni nihče misli nase. To so rudarji!"

Edi Jus

upokojen 31. maja
Rodil se je 8. 9. 1953 v Sitežu pri Ptujju. Poročen z Rozalijo, rojeno Kapelaro. Oče dveh otrok: Edija in Dušana.

Od leta 1973 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificiran mizar v Zunanjem obratu. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1979 v Zračenje, kjer je delal do

upokojitve kot rudarski nadzornik. Leta 1980 je opravil tečaj za kvalificiranega kopača, leta 1987 je končal šolanje za rudarskega tehnika in leta 1988 opravil še strokovni izpit za rudarskega nadzornika.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Rad vrtnari in v pokoju bo urejal okolico vikenda. Sodelavcem želi zdravja, medsebojnega spoštovanja, strpnosti in veliko uspehov pri delu.

Vojko Letnar

upokojen 31. maja
Rodil se je 26. 5. 1952 v Mekinjah pri Kamniku. Poročen s Heleno, rojeno Korošec. Oče dveh otrok: Mihe in Matjaža.

Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v Jamski mehanizaciji, sedaj Jamska elektro služba, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot dežurni električar. Opravil je tečaj za usposabljanje novincev.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

V prostem času se je rekreiral s košarko in tenisom in če mu bo zdravje dopuščalo, se bo s tema dvema športoma še ukvarjal. Rad tudi ribari. Vsem sodelavcem želi predvsem zdravja pa tudi redne in čim boljše plače.

Franc Planovšek

upokojen 31. maja
Rodil se je 14. 4. 1948 v Dobletini pri Nazarjah. Poročen s Hedviko, rojeno Semprimožnik. Oče treh otrok: Tomaža, Jerneja in Mateja.

Od leta 1982 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot strojnik izvoznih strojev. Leta 1983 je opravil tečaj za strojnika izvoznih strojev, leta 2000 pa še za strojevodjo AKU lokomotive.

Kot upokojenec bo kmetoval.

Edvard Sladič

upokojen 31. maja
Rodil se je 28. 9. 1954 v Trbovljah. Poročen z Danico, rojeno Koprivnik. Oče treh otrok: Jasmine, Tatjane in Damjana.

Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1974. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v Jamski mehanizaciji, sedaj Jamska elektro služba, kjer je delal do upokojitve. Leta 1978 je opravil izpit za delo v metanskih jamah. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času je modelar in rad vrtnari, v pokoju pa bo več časa preživel z družino, urejal bo vrt, zahajal v naravo in v gore. Sodelavcem želi zdravja, uspešno delo in "Srečno!"

Vinko Camlek,

upokojen 4. junija
Rodil se je 9. 7. 1955 v Velenju. Poročen z Ido, rojeno Martinšek. Oče enega otroka: Valerije. Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Škale. Leta 1977 je bil premeščen v Jamsko mehani-

zacija, sedaj Jamska elektro služba, kjer je delal do upokojitve. Leta 1978 je opravil tečaj za polkvalificiranega električarja in leta 1983 končal šolanje za kvalificiranega električarja. Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in krvodajalstvo.

Upokojske dneve si bo krajšal s rekreacijo, veliko časa pa bo preživel s svojo družino. Za sodelavce je zapisal: "Odhajam s težkim srcem, saj se zavedam, da zapuščam podjetje in sodelavce. Toda po drugi strani odhajam z zadoščenjem, saj imam za seboj uspešna poklicna leta in upam, da imam pred seboj še nekaj zadovoljnih let življenja. Želim vam varno delo. Srečno!"

Osmo Husejnovič

upokojen 4. junija
Rodil se je 17. 3. 1954 v Kruševici, Bosna in Hercegovina. Poročen z Mevlijo, rojeno Ahmetovič. Oče treh otrok: Admirja, Elvira in Vesne.

Od leta 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1972. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1999 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve kot kombajnista na odkopu. Leta 1975 je opravil tečaj za polkvalificiranega in leta 1977 za kvalificiranega kopača. Leta 1982 je opravil tečaj za kombajnista. Bil je član delavskega sveta in sindikalni poverjenik za šport in rekreacijo. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času rad kolesari in igra nogomet, v pokoju bo rekreaciji dodal še vrtnarjenje, bo pa tudi dokončal hišo v Bosni. Vsem zaposlenim v Premogovniku Velenje želi veliko zdravja in sreče, svojim sodelavcem tudi delovnih uspehov.

Redžo Hankić

upokojen 6. junija
Rodil se je 26. 3. 1955 v Kruševici, Bosna in Hercegovina. Poročen z Begzado, rojeno Borič. Oče dveh otrok: Damire in Damirja.

Od leta 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1973. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 v jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve kot kombajnist na odkopu. Leta 1980 je opravil tečaj za kvalificiranega kopača in leta 1985 za kombajnist. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Rad se sprehaja v naravi in odslej se mu bo na teh poteh večkrat pridružila vnukinja. Zapisal je, da bo na teh sprehodih obujal spomine na delovne dni s svojimi sodelavci, ki jim želi veliko sreče pri delu.

Marjan Podrižnik,

upokojen 10. junija
Rodil se je 19. 7. 1952 v Lepi njivi. Poročen z Lojzko, rojeno Korošec. Oče dveh otrok: Aleša in Marjane. Od leta 1982 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot avtomehaničnik in poklicni voznik v Zračenu, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot ključavničar in vzdrževalec sanacijskih naprav. Leta 1984 je opravil tečaj za polkvalificiranega in leta 1992 za kvalificiranega kopača. Opravil je tudi tečaj za voznika viličarja. Nagrajen je bil za inovatorstvo. V pokoju bo delal na kmetiji in zahajal v planine.

Vinko Pavić,

upokojen 12. junija
Rodil se je 26. 1. 1953 v Tuzli, Bosna in Hercegovina. Poročen z

Valerijo, rojeno Marinović. Oče dveh otrok: Vesne in Miša. Od leta 1979 je neprekinjeno delal v podjetju, prej pa od leta 1974 v ESO. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v Jamski mehanizaciji, sedaj Jamska strojna služba, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot dežurni ključavničar. Leta 1987 je uspešno končal šolanje za rudarskega tehnika. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za 21 let aktivnega dela v jamski reševalni četi in za kvodajalstvo. V pokoju se bo rekreiral, sodelavcem pa želi čim manj nezgod pri delu, dobro sodelovanje ter uspešno delo.

Ljubomir Stojnič,

upokojen 30. junija
Rodil se je 12. 4. 1954 v Banja Luki, Bosna in Hercegovina. Poročen z Nado, rojeno Ilikič. Oče dveh otrok: Dejana in Bojana. Od leta 1978 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1973 v rudniškem delu RŠC. Zaposlil se je kot polkvalificirani zidar v rudarskem praktičnem pouku. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Bil je član sindikata. Sodeloval je v udarniški izgradnji ceste na Paški Kozjak, otroškega igrišča in v udarniških akcijah v jami. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V pokoju ga bo zaposlovala družina, za rekreacijo pa bo kdaj sedel tudi na kolo. Vsem sodelavcem želi, da zdravi dočakajo upokojitev.

PREMOG

Nekje globoko pod zemljo,
v miru počiva črno zlato.
Nastajalo je milijone let,
veliko dreves je moralo zoglenet.

V temi in tišini ujet,
kot v pravljici zaklet,
mirno čaka na dan,
ko ga rudar prinesel bo na plan.

In res nekega dne,
se vse to zgodilo je.
Stroji so začeli ropotati,
pridni rudarji pa premog kopati.

Na vozičke sveže nakopan,
prikupal je na svetel dan.
Vsi so se veselili,
ker so bogato rudo pridobili.

Nato so ga ljudje kupili,
ga v svoje kleti znosili.
Še zadnjič je v peči zažarel
in naše premrle roke ogrel.

Fabijana Podbrežnik, 4 r
OŠ Fran Kocbe, Gornji Grad

RUDNIK PREMOGA

Bil je sončen dan,
na izlet peljali smo se v zanimiv kraj.
Velenje rudnik je premoga,
za nas neznana je naloga.

Sprejela sta nas dva možaka,
povedala nam kdo nas v jami čaka.
Čelade so nam nataknil
in v jamo nas spustili.

Težak je rudarski kruh,
spremlja ga podzemni duh.
Tam obstaja velika past,
kamor hodijo premog krast.

Z vlakcem so nas popeljali,
zraven tega pa še "malco" dali.
Nato pa se zmenili in
hitro jamo zapustili.

Neznani svet smo obiskali,
ne da bi se tam skrivali.
Na avtobusu zopet smo veseli,
rudarjem srečo zaželeli.

Ana Orešnik, OŠ STRAŽIŠČE

**Vsem upokojenkam
in upokojencem
čestitamo
ob dnevu rudarjev!**

List iz rudarjevega dnevnika

17. maj, 1892

Danes je poseben dan, saj imam rojstni dan. Pred natanko desetimi leti sem se rodil, kot najmlajši otrok, poleg treh sester. Največje presenečenje sem doživel, ko sem odprl vhodna vrata. Iz peči je dišalo po potici, ki mi jo je spekla mama za moj rojstni dan. Drugače pa se danes vse odvija kot ponavadi; najprej služba, potem pa delo doma na polju.

Hvala ti za dobro družino, dragi Bog. Srečno!

18. maj, 1892

Dragi, dnevnik, sploh ne vem več, zakaj živim. Morda zato, da se mučim tu v rudniku in pomagam mojemu ubogemu očetu? Vseeno pa sem bogu hvaležen, da mi je podaril življenje, ki pa kot že veš, ni preveč lepo. Včasih me je tako strah vsega, ... Danes sem se ustrašil že same teme in vsakega ropota. Še sreča, da imam svojo kobilico Čiko, ob kateri se počutim varnega. Danes sva morala prehoditi polovico rova, ki ga odkopavajo in sem zelo utrujen, pa moj konjiček tudi. Občutek imam, da ne bova več dolgo zmogla, ne jaz in ne ona. O, kako sem bil srečen, ko sem malo prej videl očeta, saj ga nisem videl že dva dni in ga zelo pogrešam. Pa mojo preljubo mamo tudi, čeprav se vidiva skoraj vsak večer, ko se konča moj delovni dan iz jutraj, ko mi da s seboj kruh in jabolko. Sedaj nam ga je naš vodja še podaljšal, tako da pridem v rudnik zgodaj jutraj, ki je še tema, ven pa grem, ko je že trdna noč, če odštejem dve minuti, ko iz rudnika pripeljem svoj voziček poln pre-moga.

P.S. Govori se, da bi imeli otroci prost dan.

19. maj, 1892

Prostega dne ni bilo, spet sem moral na delo. Mama mi je jutraj dala mleko, tako da danes nisem bil pretirano lačen. Že cel dan pa čutim namesto lakote močne bolečine v prsih, kot bi bilo nekaj notri in bi me suvalo, ker bi hotelo ven.

Pa nisem in ne bom tega zaupal nikomur, saj moram pomagati očetu, da bova preživela mamo, Anko, Marjanco, Barbaro in naju. Joj, svetilka mi ugaša, zato moram končati.

SREČNO!

28. avgust, 1892

Pozdravljen!

Oprosti, ker se nisem oglasil toliko časa. Zadnje čase imamo ogromno dela, saj gospod Peter hoče več pre-moga, zato se s Čiko zelo truduva. Od potiskanja težkega vozička pa ima že čisto okrvavljeno kožo. Zelo mi je hudo, ko jo gledam. Tudi meni ni dobro. Bolečine v prsih so vse močnejše, včasih mi iz ust teče kri in zelo kašljam. Ponoči se doma skušam zadrževati, da ne bi skrbelo mame, pa mi ne uspeva najbolje, saj je že čisto v skrbeh, tako zame kot za očeta. Na srečo ne zaradi kašlja, pač pa zaradi tega, ker naj bi bila podhranjena, midva pa se ji samo smeji in skušava prikriti trpljenje. No, saj bo še vse dobro, kot do sedaj.

Srečno!

15. januarja, 1893

Čisto sem obupan. Včeraj se je zgodila grozna nesreča, saj je eksplodiral metan in je zasulo deset rudarjev. Ravno, ko sem se vračal na površje, je kar naenkrat začela s stropa kapljati voda. Vedel sem, da je to slab znak. Bežal sem, kar so me nesle noge. Toda po tleh je že drla voda kot iz rečne struge. Čiko pa sem izgubil, vendar se ne spomnim kje. Spominjam se samo, da se je vse treslo in zibalo, kamenje je padalo od vsepovsod, kar naprej sem podal in se vedno znova pobiral. Ko sem pritekel na površje, so bile stene rudarskega doma vse popokane, zemlja pa je bila polna dolgih razpok, kot bi bila suša. Zunaj je bila grozna gneča. Vsi so imeli telesa polna raznih odrgnin in od vsepovsod je tekla kri. Ljudje so kričali, bežali in jokali. Sam pa sem se tresel kot šiba na vodi. Ko je bilo tresenja konec, sem opazil, da so se stolp, zgradbe, skladovnice lesa, vlak, kakih pet vagonov pogreznili. Mislim, da je bil med njimi tudi moj očka. Vsak dan sem molil k Sv. Barbari, pa mi je takole poplačala, da mi je verjetno vzela očeta.

Ko se je vse umirilo, je za nekaj časa vladala smrtna tišina. Z mamo sva čakala pred vhodom v rudnik, ostali ljudje so bili prav tako nestrpni, tekali so sem ter tja, kakor preplašene mravlje, bili so zamišljeni in zdelo se mi je, kot da so v svojem svetu. Mama je začela jokati na ves glas, jaz pa sem jo miril, čeprav je tudi mene stiskalo pri srcu in sem bil na robu joka, ampak

jokati nisem hotel, saj bi se mi očka posmehoval in mi govoril, da sem cmera. Nisem vedel, kako naj se obnašam, saj me je globoko v meni trgalo od jeze in sovraštva. Zavedal sem se, da nisem edini, ki trpi, pa sem bil vseeno egoist, ker sem mislil le nase. Potem pa so za nameček vse moje upe podrli moji prijatelji, ki so pristopili k mami in meni, ko so povedali, da so trupla njihovih očetov že našli. Zelo mi je težko in ne vem, če bom zmogel preboleti njegovo smrt, saj mi oče pomeni vse na tem svetu. Več pa bomo izvedeli jutri. Rudarski srečno, čeprav je zame nesrečno.

16. januar, 1893

Celo noč sva z mamo čakala na novice, pa nama še vedno ni nihče znal ničesar povedati, pa čeprav so videli, kako smo vsi nervozni. Nekateri so od vsega hudega skušali vsaj za hip zadremati in se zbuditi iz te more, jaz pa sem vedel, da je vse to realnost. Vseskozi sem se prestopal z ene noge na drugo, kot bi me že obe ovirali. Dan pa sem preživel tudi s prijatelji, s katerimi smo se bodrili in se skušali vsaj malo nasmejati, pa ni šlo, še tako neslana šala nam na obraze ni privabila nasmeha. Vse, kar je bilo videti na obrazih, so bile trepetajoče ustnice in oči polne solz.

Vsi smo bili slabotni, nezmožni za karkoli, saj nam je vse padalo iz rok. Ah, kaj bi govoril, vse to je tako kruto in nepravilno. Upam pa, da nam bodo kmalu sporočili, kako je z mojim očetom - še vedno je med pogrešanimi.

17. januar, 1893

Ne boš mi verjel, jutraj, ko sem se zbudil, so prinesli očeta. Bil je poškodovan, a kar je najpomembnejše, BIL JE ŽIV!!! Hvala ti Sveta Barbara, vedno sem zaupal vate, hvala ti! Čika pa naj počiva v miru in naj mi oprosti, ker se zbežal brez nje, saj sem si hotel rešiti svoje življenje, njo pa je zasulo. Ko pa sem očeta spraševal, kje je bil, ko sva ga z mamo iskala, mi je povedal, da je iskal svoje prijatelje in jim skušal pomagati, pri tem pa se je še sam poškodoval. Zato še bolj spoštujem svojega očeta in vem, da me ne bo nikoli zapustil.

Maja Nagode, 8a
OŠ Log – Dragomer, Brezovica
druga nagrada na natečaju Muzeja
premogovništva Slovenije

Radovednost in kanček trme

Med 66 raziskovalnimi nalogami v letošnjem gibanju Mladi za razvoj Šaleške doline je bila tudi osnovnošolska naravoslovna naloga z naslovom Vpliv temperature na učinek čiščenja jamskih voda, ki sta jo izdelala Nejc Lenart in Niko Lah pod mentorstvom Lilijane Lihtineker, predmetne učiteljice, in mag. Mojce Bole z inštituta ERICo.

Nejc in Niko sta že dolgo prijatelja. V letošnjem šolskem letu sta bila učenca 8. c razreda osnovne šole Gustav Šilih. **Niko**, bolj zgovorni del dobro uigranega tima, je povedal, da sta od staršev, ki so zaposleni v Premogovniku Velenje, izvedela za nameravano pilotno postavitev čistilne naprave v ERICu. Prišla sta na idejo, da bi priimknila svojo radovednost in raziskovala, kakšen vpliv ima temperatura na učinek čiščenja jamskih voda z mikroorganizmi.

“Način čiščenja z mikroorganizmi je nov in v ERICu so ga prvič uporabili. Naju je zanimalo, pri kateri temperaturi bi ti organizmi še delovali in kje je spodnja meja delovanja. Spremljala sva več parametrov v pilotni napravi, med drugim temperaturo vode in zraka, vsebnost kisika v vodi, pH, merila pa sva tudi temperaturo zraka in vode v zbirnih bazenih TEŠ v zimskem času.

Ugotovila sva, da mikroorganizmi nehalo delovati pri 6°C. Zelo spodbudna pa je bila ugotovitev, da v zbirnih bazenih TEŠ, ki jih ta v prihodnje ne bo več potrebovala, temperatura zaradi zemeljske izolacije nikoli ne pade pod 6°C. Torej bi takšno čiščenje jamske vode lahko potekalo v teh bazenih,” je nazorno razložil Niko.

Rezultati naloge so torej zelo uporabni, uporabne pa bodo tudi izkušnje, ki sta jih pri izdelovanju naloge dobila Niko in Nejc. Slednji je v imenu obeh povedal, da je bilo delo naporno in jima je vzelo veliko časa. “Včasih smo se skregali, že tudi skoraj obupali, a trmasto nadaljevali. Seveda je bilo delo tudi lušno. Niko je slavističen tip in je poskrbel za besedila in razlage raziskav, jaz pa sem nalogo obdelal računalniško.”

Niko z jesenjo odhaja na gimnazijo in zazdaj razmišlja o pravniškem poklicu, Nejc bo šolanje nadaljeval v srednji računalniški šoli. Oba bosta pri svojem nadaljnjem šolanju lahko s pridom uporabila znanje, pridobljeno z raziskovanjem. In raziskovanja se bosta v prihodnjih štirih letih še lotila, sta zatrdila.

Njuno delo je budno spremljala, ju usmerjala in jima svetovala mentorica **Lilijana Lihtineker**. “Šola Gustav Šilih v gibanju vsako leto sodeluje z več raziskovalnimi nalogami, predvsem z naravoslovnimi, za katere dajejo pobude učenci sami,” je povedala Lihtinekerjeva. “Pri omenjeni raziskovalni nalogi nam je veliko pomagala tudi somentorica mag. Mojca Bole, s katero smo zelo lepo sodelovali.

Odprla nam je vrata, da smo prišli do pilotne čistilne naprave, omogočila nam je vstop v laboratorij in pomagala s strokovnimi nasveti. Moje delo je bilo bolj pedagoško, usmerjevalno.

Naloga je bila izjemno zahtevna, saj smo morali velik sklop meritev in dokazov oklestiti, spraviti na osnovnošolski nivo, a ohraniti raziskovalno naravo. Naloga je obsežna, a najpoudarim, da je celotna naloga delo Nejca in Nika. Nekaj literature za teoretični del naloge smo dobili v ERICu, vse drugo besedilo, razlage poskusov pa sta napisala učenca sama, izrisala tabele in poskrbela za fotografije.

Prijatelja Nejc Lenart (levo) in Niko Lah (desno) sta se pri raziskovanju odlično dopolnjevala.

Naloga je dobila drugo nagrado na medobčinskem tekmovanju, na državnem tekmovanju v Murski Soboti pa je bila praktično brez konkurence in je dobila prvo nagrado. Tudi predstavitev naloge je bila odlična.

Naloge nismo delali zaradi nagrade, in to sem učencema že ob začetku dela pojasnila. Seveda pa smo bili nagrad potem zelo veseli in so poplačilo za ves trud, čas in vloženo znanje. Prepričana sem, da sta tudi učenca z izdelavo raziskovalne naloge veliko pridobila,” je sklenila Lihtinekerjeva.

Diana Janežič

Razvejano Repnikovo družinsko drevo

11. maja, so se na 7. srečanju zbrali člani verjetno najbolj razvejanega družinskega drevesa iz Šaleške doline. V "Repnikovi žlahti" je danes namreč že več kot 360 sorodnikov, potomcev Terezije (rojene Miklavžina) in Ivana Meža. Če bi k njim prišteli še tiste iz priženjenih in primoženih družin, pa ni daleč od resnice, če rečemo, da smo Šalečani tako ali drugače vsi v sorodu.

Srečanje Repnikovih pripravijo vsakih pet let in to je pravzaprav edina priložnost, ko se zbere vse sorodstvo, ko se lahko vsi vidijo in pogovorijo. Obvezni del programa je, poleg skupinskega fotografiranja in fotografiranja po vejah in generacijah, pozdravni govor, ki je navadno krajša inventura pomembnejših dogodkov med enim in drugim srečanjem, vedno pa se sliši še kakšna prigoda iz rodbinske zgodovine.

Za govor je zadolžen kdo iz starejše generacije, pri programu pa sodelujejo tudi najmlajši. Pojejo, recitirajo, igrajo. Nastopijo tudi različne odrasle vokalne in vokalno-instrumentalne zasedbe, sestavljene za to priložnost.

Ivan Meža je bil doma v zaselku Zabrdno v Podkrajju pri Velenju, na domačiji, ki se ji je po domače reklo Pri Repniku. Številčne družine se to domače ime še vedno drži, drugače pa člani "žlahte" nosijo že 47 različnih

priimkov. Med njimi je Meža še vedno daleč najbolj pogost.

Terezija in Ivan Meža sta imela trinajst otrok, devet deklet in štiri fante. Devet otrok si je ustvarilo lastne družine in skupaj so imeli 39 otrok, bratrancev in sestričen, ki so danes najstarejša generacija Repnikovih. Letošnje srečanje je bilo prvo brez starih stricov in tet, na rodovniškem deblu pa so bili že zapisani štirje, ki bi Tereziji in Ivanu rekli praprapraba-bica in praprapradedek.

Za Repnikove so vedno rekli, da so resni in delovni, ko pa imajo čas, radi in lepo zapojejo. Ena njihovih najbolj značilnih lastnosti pa je gotovo navezanost na domači kraj. Menda bi lahko res na prste dveh rok prešteli tiste, ki sta jih življenje in

delo zanesla iz Šaleške doline.

Mnogo jih dela tudi v Poslovnem sistemu Premogovnik Velenje. "Knapi" so bili med Repniki že od nekdaj. Baltazar Ževart, mož najstarejše hčere Terezije in Ivana, je bil zaradi dela v velenjskem premogovniku oproščen vojaščine med prvo svetovno vojno. Kot še v marsikateri starovelenjski družini je torej pri Repnikih doma rudarska tradicija, strici pa so pripovedovali tudi o delu v stari velenjski elektrarni.

Gotovo tudi vsak od bralcev pozna koga iz rodbine Repnikov ali jih srečuje pri svojih opravkih. Med njimi so namreč trgovke, uradnice, vzgojiteljice, učiteljice, profesorice, profesorji, kmetje, šoferji, direktorice, direktorji, duhovnik, podjetnice, podjetniki, športnice, športniki, igralke, pesnice, pesniki, pisatelji, glasbenice, glasbeniki, pevke, pevci in še marsikdo. Meža, Kotnik, Ževart, Krofl, Jerič, Korelec, Špital, Verdclj, Kvartič ... - vsi so Repnikovi.

Mojca Ževart

Domačija Repnikovih

Dobra voda za dobro pivo

“Poznate šalo, v kateri ste šli vi, direktor Uniona in Bojan Križaj skupaj na pijačo?” sem vprašala Toneta Turnška, direktorja Pivovarne Laško. “Seveda, to je stara in prav posrečena šala in jo tudi jemljem zgolj kot šalo,” mi je odgovoril. Nadaljevanje je bilo čisto resno.

Rudar: “Koliko piva, zvarjenega v Pivovarni Laško, spijemo Slovenci in koliko drugi narodi?”

Turnšek: “V Sloveniji zvarimo na leto okoli 2,1 milijona hektolitrov piva. V Evropi ga skupno zvarimo okoli 446 milijonov hl, od tega, na primer, največ v Nemčiji (111 milijonov hl), v Veliki Britaniji (56 milijonov hl) in v Rusiji (32 milijonov hl). Obe Ameriki ga zvarita malo več kot Evropa, od tega ga v ZDA zvarijo 238 milijonov hl. Veliko ga zvarijo tudi v Aziji, 302 milijona hl, in več kot polovico na Kitajskem.

Med 2,1 milijona hl slovenskega piva je naš delež največji; lani smo dosegli rekordno proizvodnjo, ko smo zvarili 1,350 milijona hl piva v Laškem in 350.000 hl v naši pivovarni v Splitu. To so dobri rezultati tudi za evropske razmere, saj je v Evropi, kolikor mi je poznano, malo pivovarn, ki bi na enem mestu prodale okoli 1,5 milijona hl piva. Drugače je, seveda, pri koncernih, razpršenih po celem svetu.

Od celotne proizvodnje smo lani prodali okoli 60 odstotkov piva v Sloveniji, večina izvoza pa je v republike bivše Jugoslavije, kjer smo uveljavljena in cenjena blagovna znamka. Manjše količine piva prodamo še v Italijo, Avstrijo. Pričakujemo, da bo s prehodom Slovenije v Evropsko unijo naše pivo postalo cenovno enakovredno drugim znamkam piv in da bomo več piva prodali na zahodu. Sedaj je namreč na kakovostno enaki ravni, a podcenjeno.”

Rudar: “Kakšne pa so zmogljivosti vaše pivovarne?”

Turnšek: “Naše zmogljivosti so odvisne od sezone in razmerje med zimsko in letno sezono je 1:3, a vendarle je ta številka od 3 do 4 milijone hl na leto. Bistvena je dnevna zmogljivost proizvodnje in prodaje. Nič nam namreč ne koristi, da v zimskem času, ko je prodaja oziroma potrošnja piva

manjša, proizvedemo velike količine, ki jih je nespametno skladiščiti. Pomembno je, da naše zmogljivosti izrabimo maksimalno od maja do konca avgusta.”

Rudar: “Govoriva le o pivu, vi pa proizvajate tudi brezalkoholne pijače!”

Turnšek: “Tako je. V naši sestavi je še Radenska z mineralnimi vodami in drugimi pijačami, Vital Mestinje s sokovi in Pivovarna Split, ob tem pa tudi v Pivovarni Laško prodajamo ustekleničeno vodo in druge pijače.”

Rudar: “Vaš slogan je ‘Točimo ga že od leta 1825.’ Od kdaj ste zraven vi?”

Turnšek: “V Pivovarni Laško sem od leta 1965, ko sem kot diplomirani živilski tehnolog dobil zaposlitev v podjetju, ki me je tudi štipendiralo. Kljub tej izobrazbi me niso čakali pisa, fikus in tajnica, ampak delovna halja in gumijasti škornji, tako kot še nekatere moje sodelavce, s katerimi smo skupaj prišli v pivovarno. Pet let nisem imel svoje pisalne mize.

Delal sem v turnusu, v kletah, pral kadi, bil dežurni na vseh izmenah. Vse to mi ni delalo težav, saj sem doma s kmetov in sem bil vajen fizičnega dela. Če bi danes kakšnemu univerzitetno izobraženemu človeku ponudil takšen začetek delovne dobe, dvomim, da bi kdo ponudbo z razumevanjem sprejel.

Kasneje sem postal pomočnik vodje proizvodnje, nato vodja proizvodnje, sedem let sem bil tehnični direktor, ko pa je leta 1980 tedanji direktor Jože Stanič odšel v Gorenje, sem postal direktor in to sem sedaj že 22 let.”

Rudar: “Je pivo tudi hrana kot vino?”

Tone Turnšek: “Naša pivovarna ima dolgo tradicijo in je vraščena v kraj. Ta zgodba je podobna vaši - povezanosti Premogovnika Velenje in Velenja.”

Turnšek: “Je. Pivo ni le alkoholna pijača, vsebuje namreč 4 do 5 odstotkov neprevretega ekstrakta, v katerem je okoli 80 odstotkov ogljikovih hidratov, okoli 4 odstotke ekstrakta pa so mineralne snovi, med katerimi je največ natrija, kalija in fosforja ter manjše količine kalcija, magnezija, aluminija in železa. V pivu je 90 do 92 odstotkov vode in 0,40 do 0,48 odstotka CO₂. V pivu so vitamini, predvsem skupine B. S prehrabenege vidika ima pivo ne le hranljivo, temveč tudi dietetsko vrednost.

Seveda tudi jaz pijem pivo, v zmernih količinah in tako ga je tudi priporočljivo piti.”

Rudar: “Od kod dobivate surovine za vaše pivo?”

Turnšek: “V času Jugoslavije smo surovine za pivo (slad, koruzni zdrob, repromaterial) dobivali v glavnem iz Srbije in Hrvaške. Sedaj smo za te surovine vezani na uvoz iz Češke in Francije, hmelj pa, seveda, dobivamo iz žalskega Hmezada. Naši dobavitelji so stalni, kakovostni, preverjeni, cenovno ugodni.”

Rudar: "Za dobro pivo je najpomembnejša dobra voda, kajne!"

Turnšek: "Vse druge surovine za pivo lahko uvoziš, vode ne moreš in je nobena pivovarna tudi ne kupuje drugeje. Mi imamo veliko srečo, da imamo v Laškem veliko kakovostne vode, ne le mi, tudi Laščani in okoličani pijejo dobro vodo in je tudi poleti ne manjka."

Rudar: "Kaj bi se spremenilo, če bi vašo pivovarno kupil belgijski Interbrew ali kdorkoli drug?"

Turnšek: "Takole naj pojasnim. Med našo in unionsko pivovarno sta se razvila dva različna koncepta razvoja slovenske industrije pijač oziroma piva. Mi zagovarjamo koncept holdinga slovenske industrije pijač, ne pa razprodaje posameznih podjetij, kot je to nameraval storiti Union skupaj s Fructalom.

Trdimo, da ne bi bilo modro prodati tujcem te tako akumulativne industrije pijač. 80 odstotkov te industrije so vrhunska podjetja - Union, vrhunsko opremljena družba, z veliko znanja in izkušnjami zaposlenih, prav tako Fructal, katerega blagovna znamka je pojem v državah bivše Jugoslavije ... Vsa ta podjetja bi lahko, združena v holding, delala racionalnejše, lažje prodirala na tuje trge, kupovala druge tovarne. Da bi tako uspešna podjetja prodali tujcem, je zame nesprijemljivo in zelo slaba popotnica slovenski industriji pijač.

Naša ideja še ni sprejeta, celotna zgodba še ni končana, a upam, da se bo razpletla po našem konceptu."

Rudar: "Pivo varite zato, da ga prodate, kar je umetnost, umetnost pa je tudi zvariti konstantno kakovostno pivo."

Turnšek: "To sta dva problema. Eden je glede na konkurenco proizvedeno pivo prodati, drug problem pa je prav

gotovo res umetnost. Mi smo vrhunsko opremljena pivovarna, prav tako je odlična tudi unionska, in menim, da je v Evropi malo tako vrhunskih pivovarn.

Torej, s takšno opremo, z dobro vodo in znanjem, ki ga imajo zaposleni, imamo zagotovljeno kakovost piva. To pomeni tudi ne glede na letni čas. S kakovostjo našega piva smo zadovoljni, a to nas ne uspava, to kakovost je treba nenehno zagotavljati, vzdrževati, se izobraževati, spremljati tehnološke dosežke v svetu."

Rudar: "Kakšni ljudje skrbijo za kakovost laškega piva?"

Turnšek: "Imamo veliko tehnologov, tehnikov, pivovarjev. Pri nas ni zaposlenih brez ustrezne izobrazbe. V Laškem nas je zaposlenih 350, skupaj z zaposlenimi v skladiščih pa 420.

Nekateri oddelki - varilnica, kleti - delajo v treh izmenah, prav tako lahko ob špici tako dela tudi polnilnica, sicer pa ne. Delovni čas je odvisen od tehnologije posameznih oddelkov in od sezone."

Rudar: "Pivovarna Laško je sinonim za kraj Laško. Kaj daje pivovarna mestu?"

Turnšek: "Naša pivovarna ima dolgo tradicijo in je vraščen v kraj. Ta zgodba je podobna vaši - povezanosti Premogovnika Velenje in Velenja. Tako kot se domala nič v Velenju ne zgodi brez vašega podjetja, pa naj bo to pri kulturi, športu, šolstvu in še kje, tako je tudi v Laškem.

Sofinanciramo zdravstvo, šolstvo, kulturo, prisotni smo na prireditvah, povsod. To delamo predvsem zato, ker ne želimo, da bi bila pivovarna izolirana od okolja, obdana s tovarniško ograjo. Mnoga podjetja delajo tako, pa bi se lahko bolj vključila v življenje kraja. Pri tem ne gre samo za denar, gre za pripravljenost vodilnih in vseh zaposlenih v podjetju, da dajejo okolju še kaj več, kot mu jemljejo.

Mi se zavedamo, da Laščani morajo imeti

neko rento od tako velikega podjetja. Pri tem nam je Premogovnik Velenje za vzor!"

Rudar: "Pivovarna Laško in Premogovnik Velenje sta tudi poslovno povezana. Kakšen je vaš odnos do te povezave?"

Turnšek: "Teh povezav je več. Ne le, da so velenjski rudarji zvesti potrošniki našega piva, kar izredno cenimo, poslovno sodelujemo tudi z nekaterimi vašimi službami in s tem smo zelo zadovoljni. Rudarji so pri nas kvalitetno opravili nekaj del in ob tem smo spoznali, da so vaši delavci vajeni delati, disciplinirani, da so zrastle v okolju, kjer veliko pomenita in sta cenjena znanje, red."

Rudar: "29. junija boste stopili na pivski sod, povedali geslo in spili vrček vašega piva. Kako ste sprejeli povabilo za častnega skakača in kaj vam bo to dejanje pomenilo?"

Turnšek: "Povabilo me je prijetno presenetilo in počaščen sem, da sem letos lahko častni gost vaše prireditve skok čez kožo. Sem že najmanj 20 let obiskovalec te prireditve in naša pivovarna na njej redno sodeluje tudi s pivom. Z velikim veseljem bom skočil čez kožo. Geslo sem že pripravil, ampak ga, seveda, zdajle ne bom izdal."

Zato pa lahko za konec zapišemo še šalo iz uvoda, če je kdo ne pozna. Ob pojasnilu, da jo pripovedujejo ljubitelji laškega piva. Vsi trije omenjeni so se torej srečali in v lokalni naročili pijačo. Direktor Uniona je naročil vrček piva Union, Bojan Križaj kot zastopnik Gösserja kozarec Gösserja, Turnšek pa je naročil kavo. "Kaj ne boš piva?" sta se začudila druga dva. "Ne, če vidva nista naročila piva, ga tudi jaz ne bom!"

Diana Janežič

Šest odličnjakov, šest bodočih rudarjev

Če boste 29. junija zvečer na stadionu ob jezeru, boste šest fantov s fotografije znova videli. A morda jih ne boste prepoznali. Nosili bodo namreč rudarske uniforme, zato ker bodo skočili čez kožo.

To je šest samozavestnih fantov, ki so junija končali šolanje. Mnogo skupnega imajo: vsi so se pred leti odločili za rudarsko šolo. Trije - Uroš Hladin, Aleš Zupan, Leon Sili - za rudarsko poklicno, trije - Matej Bračič, Mitja Mežnar, Mitja Potočnik - za rudarsko tehnično. Vsi so odlični, najboljši v svojem letniku. Tako kažejo ocene učnega uspeha, praktičnega pouka, rednega prihajanja v šolo in sodelovanja v izvenšolskih dejavnostih.

Glede tega so med svojimi sošolci morda izstopali, a zatrjujejo, da niso bili nič posebnega. "Sošolci smo se odlično razumeli, bili smo prijatelji, pomagali smo si, lepo je bilo," trdijo.

Izstopajo pa v tem, da je to šest fantov, ki jim je Premogovnik Velenje obljubil, da jih bo po končanem šolanju takoj zaposlil. To pa je v današnjih časih redka obljuba.

Pa ne bodo že 1. julija začeli delati pri nas. Najprej bodo do sredine julija nestrpno čakali na potrditev, da so opravili maturo, potem pa si bodo privoščili zaslužene počitnice. Med njimi jih bo pot vodila predvsem na morje, ki ga vsi obožujejo.

Jeseni pa se bo za Leona, Mateja in oba Mitja spet začela šola. Leon bo za dve leti sedel v klopi strojne tehnične šole, Mitja bo v Ljubljani študiral rudarstvo in geotehnologijo, Matej Bračič geodezijo, Matej Potočnik pa odhaja v vojsko.

V rudarski poklic so jih večinoma pripeljali sorodniki - očetje, stari očetje ali drugi moški v družini so delali ali še delajo v Premogovniku Velenje. V nekaj letih šolanja so fantje med praktičnim poukom tudi sami spoznali jamo in njene zakonitosti, dobre in slabe plati. Tema, omejeni prostori, ropot, triizmensko ali celo štiriizmensko delo, stroji, delo v 'partiji' s sodelavci, vse to jih radosti in nekateri komaj čakajo, da postanejo 'knapi'. "To je to," so rekli.

Šest odličnjakov - od leve Uroš Hladin, Mitja Potočnik, Mitja Mežnar, Matej Bračič, Leon Sili in Aleš Zupan.

V prostem času igrajo košarko, nogomet, Uroš rad meče pikado, Matej zbira stare kovance, vsi se zabavajo s prijatelji in so čisto normalni najstniki.

Le eden nekoliko izstopa, Mitja Potočnik, ki ima v življenju zelo izdelane cilje in je za to, da jih doseže, pripravljen veliko narediti. Njegov hobi je tekvondo, ki je zanj pomembnejši od šole. Je član slovenske reprezentance, ima status mednarodnega športnika in je evropski podprvak v tem borilnem športu.

Pa vendar je šolo končal z odličnim uspehom, torej je na račun športa ni zanemarjal. Celo zelo se je moral potruditi pri opravljanju šolskih obveznosti, saj je zaradi treningov, tekmovanj in tudi poškodb pri pouku veliko manjkalo.

Končati srednjo šolo je bila zanj pomembna postaja do cilja, kajti "po osnovni šoli sem se hotel vpisati v policijsko ali prometno šolo, a je bilo preveč kandidatov in sem izpadel.

Vpisal sem se v rudarsko tehnično šolo, ki mi je predstavljala le stopnjo do srednješolske izobrazbe, brez katere ne morem naprej. Oktobra grem v vojsko in tam bom iskal zaposlitev in kasneje v tej smeri tudi razmišljal o šolanju," je odločen.

Pred fanti je torej zdaj slovesen dogodek, sprejem v rudarski stan. Na skok čez kožo so se z veseljem pripravljali. Všeč jim je, da bodo oblečeni v uniforme. "Lepe so in dajejo dogodku svečanost," so dejali.

Kdo bo moral povedati geslo, tega v času, ko smo se pogovarjali, še niso vedeli. Napisati pa so jih morali in se tako malo že živeti v rudarsko tradicijo, odnos do poklica, jame.

Ko bodo stopili na sode, jim zaželimo veliko uspeha v poklicu in srečno na vseh poteh v življenju. Ne le njim, tudi vsem štiriinpetdesetim rudarjem, rudarskim tehnikom, elektricarjem in strojnikom, ki se bodo letos zvrstili na sodih.

Diana Janežič

23. likovno srečanje

“Delo rudarjev je trdo, povezano z odgovornostjo zase in za druge. Delo je močno povezano s tradicijo, o čemer pričajo tudi prostori, v katerih smo nocoj. In tradicija je tudi današnji dogodek.

Veliko število likovnih ustvarjalcev je v preteklih triindvajsetih letih na svoj način ujelo trenutke, čas in ljudi v temah, ki so bile razpisane. Letošnja tema nosi naslov - Šaleška dolina v realistični podobi.

Umetnost je odkrivanje novih poti, novih svetov - z močjo domišljije in duha in ne s pomočjo zemljevidov in na njem označenih poti do znanih krajev.

Z iskanjem novih poti, novih svetov se v življenju srečujemo vsak po svoje. Tudi zaposleni v velenjskem premogovniku jih iščemo. Iščemo nove ideje, kako že vpeljano delo opraviti bolje, lažje, hitreje, varneje. Iščemo tudi ideje za delo, ki smo ga z idejami o boljšem sedanjem delu izgubili. Iščemo poti, kako v svetu, ki ga nenehno spreminjamo s svojimi idejami in ustvarjalnostjo, najti najboljše zase, za človeka.

Ena takšnih poti je bila tudi poslovna šola premogovnika, v kateri so si sodelavci nabirali znanja za uresničevanje lastnih poslovnih idej. Pot je tudi vsakoletna strateško-poslovna konferenca vodstva premogovnika

Poti so tudi vsakodnevne naloge, ki jih opravljamo zato, da bi si zagotovili materialne pogoje za življenje. Če pa v uresničevanju teh nalog uspemo najti še kaj več, je zadovoljstvo večje.

Da bi bilo zadovoljstva čim več, Premogovnik vzpodbuja delovanje in udejstvovanje zaposlenih na najrazličnejših področjih. Ustvarjalnost v ljubiteljskih dejavnostih se odraža tudi v zadovoljstvu in v ustvarjalnosti na delovnem mestu. V poslovnem svetu je ustvarjalnost zelo cenjena vrlina, zato smo jo v premogovniku sprejeli kot svojo vrednoto.”

Tako je v soboto, 8. junija, zvečer v razstavišču Muzeja premogovništva Slovenije v Velenju likovne ustvarjalce 23. srečanja in udeležence odprtja razstave del, ustvarjenih na tem likovnem srečanju, pozdravila poslovna sekretarka Premogovnika Velenje

Božena Steiner (na fotografiji skupaj z glasbenikoma).

Avtorji Viktorija Meh, Jože Hohkraut, Ivan Kolar, Denis Senegačnik, Milan Todič, Nataša Tajnik, Simon Kajtna, Božidar Ščurek, Enver Kaljanac in Stojan Špegel so od 4. junija na temi Rudarski motiv in

Sončni park ustvarjali v okolici Velenja. Njihova dela pa bodo do konca julija razstavljena v razstavišču Črna garderoba v Muzeju premogovništva Slovenije.

Razstava je bila odprta po spremni besedi likovne kritičarke Milene Koren Božiček in ob prijetnih zvokih glasbenikov Roberta Jukiča in Jureta

Pukla. Glasba je odprla poti do src obiskovalcev razstavišča na ta večer, dovolila, da so vanja vstopile podobe in obogatile doživljanje. Obiščite razstavo tudi vi in dovolite, da najdejo podobe mesto tudi v vaših srcih.

Dragica Marinšek

Serenadni večer Rudarskega okteta

V toplém poletnem večeru sobote, 15. junija, so spletli dišeč šopek pesmi ljubezni in prijateljstva. Podarili so ga zvestim poslušalcem, ki so se zbrali v atriju Velenjskega gradu in dovolili, da se jih je dotaknila ljubezen.

To je bil serenadni večer Rudarskega okteta, ki je pod umetniškim vodstvom Danice Pirečnik, zapel o najpomembnejšem čustvu na svetu – ljubezni. Gostja večera vokalna skupina Pipi Romeo mu je pri tem pomagala in prav tako navdušila poslušalce, da so si, kot jih je nagovoril povezovalc programa Tomaž Hudomalj, dovolili in privoščili gledati s srcem.

Vabimo vas k praznovanju dneva rudarjev v soboto, 29. junija 2002.

Praznični dan se bo začel z budnicami Pihalnega orkestra Premogovnik Velenje.

Ob 10. uri se bodo v Domu kulture zbrali naši sodelavci in sodelavke, ki so v podjetju zaposleni 20 let. Prejeli bodo priznanja in ročne ure. Na tej slovesnosti bodo priznanja in spominske nagrade prejeli tudi jubilaranti jamske reševalne čete.

Ob 17. uri se bodo na Titovem trgu začeli zbirati uniformirani rudarji za parado.

Ob 17. 30 bo parada krenila po mestnih ulicah proti stadionu ob jezeru.

Ob 18. uri se bo na stadionu ob jezeru začel tradicionalni 42. skok čez kožo. Častni skok bo opravil Tone Turnšek, direktor Pivovarne Laško. Slavnostni govornik bo dr. Franc Žerdin, direktor Premogovnika Velenje. Gost prireditve bo tudi predsednik Republike Slovenije Milan Kučan.

Od 19.30 dalje bo na prireditvenem prostoru ob Škalskem jezeru družabno srečanje delavcev in upokojenecv Premogovnika Velenje.

Srečamo se torej v soboto, 29. junija, ob 18. uri na stadionu ob jezeru na 42. skoku čez kožo!

Srečno!

Odbor za pripravo praznovanja dneva rudarjev

Rudarska malica

Vsi imetniki blokov za rudarsko malico boste lahko malico prevzeli samo **v soboto, 29. junija 2002, med 7. in 15. uro na kotalkališču v Velenju.**

Na rudarskem pikniku v soboto, 29. junija, ob Škalskem jezeru boste od 19.30 dalje za blok dobili pečeno ali kuhano kračo in vino.

Prijetno praznovanje vam želimo!

Obvestilo o zapori cest

Rudarska parada bo v soboto, 29. junija, ob 17.30 krenila s Titovega trga po mestnih ulicah do stadiona ob jezeru.

Pohod parade bo po Rudarski, Prešernovi, Jenkovi in Kidričevi cesti. Omenjene ceste bodo v času parade zaprte za promet, za nekaj minut pa bo ustavljen tudi promet na vpadnicah na omenjene ceste, in sicer na Tomšičevi, Šerčerjevi, Kersnikovi, Aškerčevi in Koroški cesti.

Prosimo za razumevanje!

Užitek za tekmovalce in gledalce

Soparno poletno vreme, odlična publika in vrhunska atletska zasedba so bile glavne značilnosti letošnjega tradicionalnega mednarodnega mitinga ob dnevu rudarjev. Atletski klub Velenje ga je tudi letos, sedmič zapored, odlično organiziral in izpeljal.

Foto VOS

Nastopilo je 155 atletov iz 17 držav. Nesporni zvezdi mitinga sta bila domačinka Jolanda Čeplak, svetovna rekorderka v teku na 800 m in aktualna evropska prvakinja, ter Anglež Colin Jackson, svetovni prvak v teku na 110 m z ovirami.

Svoj sloves sta upravičila tudi na mitingu, saj sta vsak v svoji disciplini prepričljivo zmagala.

Zmagi sta napovedala že na novinarski konferenci dan pred mitingom. **Jolanda Čeplak**, ki je po zmagi na dvo-ranskem evropskem prvenstvu na Dunaju marca letos nazivala še vrsto zmag in odličnih rezultatov, pa je bila optimistična tudi v napovedi za nastop na letošnjem evropskem atletske prvenstvu v Münchnu. "16. julija začnem s pripravami in v München grem po medaljo.

Kakšnega sijaja bo, zlata ali srebrna, bo odvisno od tistega časa, od mojega razpoloženja, forme, a kolajna bo!"

Ob Čeplakovi in Jacksonu so na mitingu med slovenskimi atleti nastopili tekačice Alenka Bikar, Saša Prokofjev in Maja Nose, skakalka v daljino Tina Čarman, skakalec s palico Jure Rovnan, metalka kopja Eufemija Štorga, metalec diska Igor Primc ter domača tekača Boštjan Buč in Sergej Šalamon.

A gledalci, okoli 2000 jih je napolnilo tribune stadiona ob jezeru, niso delali izjem med vrhunskimi imeni in tistimi atleti, ki še iščejo svoje mesto med najboljšimi. Z bučnim navijanjem so pospremili vsakega tekmovalca in s ploskanjem vsak rezultat.

Bil je nepozaben petek, 14. junija, užitek za gledalce in tekmovalce ter odlična predstava, ki jo je za konec kronal ognjemet.

Diana Janežič

Foto VOS

Foto Miran Beškovič

Vroč olimpijski tek

Da Velenjčani radi tečemo, smo dokazali že mnogokrat. Tudi letošnjega 10. tradicionalnega olimpijskega teka smo se udeležili množično. V vročem sredinem popoldnevu, 12. junija, je okoli Škalskega jezera poljubno dolžino 3 ali 6 km teklo 342 ljubiteljev teka, kar je bilo dvakrat več tekačev kot v Ljubljani, Mariboru in Celju skupaj. Prav gotovo nekaj k tej množičnosti pripomore tudi prijazno okolje TRC Jezero, saj je prijetneje in bolj zdravo teči po naravno oblikovanih tleh kot po vročem mestnem asfaltu.

Olimpijske teke - skupno 13 v celi državi - organizira slovenski olimpijski komite v sodelovanju s krajevnimi športnimi organizacijami, spadajo pa v sklop akcije Slovenija teče za zdravje, v kateri se zvrsti še 42 drugih tekaških prireditev. Ni naključje, da bo tudi letošnja zaključna prireditev te akcije znova v Velenju, in sicer 21. septembra. /dj/

Teniški turnir strokovnih služb Premogovnika Velenje

V petek, 31. maja, popoldan so bila v TRC Jezero štiri teniška igrišča rezervirana za delavke in delavce strokovnih služb Premogovnika Velenje, ki so se prijavili za letošnji teniški turnir. V skoraj prevročem vremenu za igro se je za tekmovanje prijavilo 12 moških in 5 predstavnic nežnejšega spola.

Moški so bili razporejeni v štiri skupine s tremi igralci in so najprej igrali vsak z vsakim v skupini. Zmagovalci posameznih skupin so nato igrali v polfinalu. Aleš Žavbi je premagal Andreja Puca z rezultatom 6:2 in Evgen Roškar Adema Bišičiča s 6:1.

Tako sta se v finalu pomerila Evgen Roškar in Aleš Žavbi. Odigrala sta zanimiv dvoboj, ki pa ga je dobil Evgen Roškar z rezultatom 9:7. Končni vrstni red pri moških je izgledal takole: **1. Evgen Roškar**, 2. Aleš Žavbi, 3. Adem Bišičič, 4. Andrej Puc.

Pri ženskah pa je bilo bolj enostavno. Ker jih je bilo samo 5, so preprosto igrale vsaka z vsako in končna zmagovalka je bila tista, ki je zbrala največ zmag. Najbolje je to uspelo **Dijani Žagar**, ki je brez poraza dosegla 1. mesto, druga je bila Jožica Peterlin, tretja Anita Rednjak, četrta Romana Pečovnik in peta Jelka Kelc.

Druženje se je nadaljevalo v restavraciji Jezero, kjer je predstavnik sindikata Jože Volk podelil najboljšim igralcem tenisa priznanja in se ob tem zahvalil vsem za udeležbo ter jih z željo po večjem številu udeležencev povabil na prihodnja športna srečanja. dž

Ob tenisu še o nogometu

V juniju so se teniški turnirji kar vrstili in v soboto, 8. junija, so se na igriščih TRC Jezero pomerili ljubitelji tenisa na 12. tradicionalnem turnirju za prehodni pokal Premogovnika Velenje.

Vreme jim je šlo na roko in okoli 8. ure zjutraj so se po uspešno opravljenem žrebu na teniških igriščih najprej začeli potiti prvi moški tekmovalci, ki so igrali v skupini do 40. let in skupini nad 40. let. Drugi so med čakanjem na svoje nasprotnike lahko uživali v adrenalinskem dogodku v najpomembnejši postranski stvari na svetu – prenosu tekme naše reprezentance z Južno Afriko s svetovnega prvenstva v nogometu.

Na teniškem turnirju so se moškim pridružile tudi ženske, ki so s svojimi tekmovanji pričele okoli 10. ure. Razdeljene v dve skupini so odigrale vsaka tri tekme, zmagovalki skupin pa sta se na koncu pomerili med sabo za končno prvo mesto. Kljub nogometni euforiji so se prijavljeni na turnir resno lotili teniške igre in prihajali z igrišč eni utrujeni in nasmejani zaradi zmage, drugi utrujeni in razočarani nad svojo igro.

Vsi skupaj pa so z dobro voljo do konca pripeljali letošnji turnir, ki se je po podelitvi medalj in pokalov najboljšim končal z nadomeščanjem izgubljene tekočine ob prijetni malici in klepetu – ne o tenisu, ampak seveda o nogometu.

Ni ga bilo, ki se ne bi spoznal na to igro. Eni so hvalili, drugi kritizirali, tretji kovali svoje idole v nebesa, četrti so pljuvali po njih, peti so vedeli za vse recepte in rešitve, šestim ni bilo nič več jasno, sedmi ...

Rezultati letošnjega 12. tradicionalnega turnirja v tenisu za prehodni pokal Premogovnika Velenje pa so taki:

tolažilna skupina : **1. Marjan Velunšek**, 2. Žarko Boškovič, 3-4. Marjan Nikolič, Goran Slatinek

moški nad 40. let: **1. Jože Podpečan**, 2. Adem Bišičič, 3-4. Mijo Dujmovič, Miro Jegrišnik

moški do 40. let: **1. Vojko Meh**, 2. Muharem Halilović, 3-4. Aleš Žavbi, Stanko Kobale

ženske: **1. Jožica Peterlin**, 2. Dijana Žagar, 3-4. Slobodanka Gomboc, Štefka Lesjak. dž

NK Rudar z novim trenerjem v novo sezono

V sezoni 2001/2002 so Rudarjevi nogometaši osvojili 42 točk in zasedli 8. mesto, nanizali so 11 zmag, 5 neodločenih izidov in 13 porazov. To ni bil izkupiček, ki so ga v klubu pričakovali pred sezono. Bo sezona 2002/2003 uspešnejša?

Komaj si bodo najbolj strastni nogometni navijači oddahnili od svetovnega nogometnega prvenstva, že se bodo lahko lotili navijanja za domače klube. 14. julija se namreč začne jesenski del novega državnega nogometnega prvenstva.

Priprave na novo sezono so velenjski nogometaši začeli 3. junija pod novim trenerskim vodstvom; to nalogo je uprava kluba zaupala domačinu **Marjanu Marjanoviču**, ki je bil zdaj pomočnik trenerja.

V času priprav imajo nogometaši poleg treningov v načrtu tudi 8 prijateljskih tekem, med 16. in 23. junijem pa so trenirali na Pohorju. Med priprave so letos vključili tudi predavanje o prehrani športnika, psihologiji športa in higieni ter obisk glavnega sponzorja kluba, Premogovnika Velenje. Večino priprav pa so nogometaši opravili na domačem stadionu in njegovi okolici.

Veliko sprememb je doživela igralska sestava kluba. Klemen Lavrič in Davorin Zrnič sta imela v juniju še nerešen status v NK Rudarju in verjetno zapuščata klub. Roman Plesec pa ga je že. Novi člani NK Rudarja so: Mišo Pavič, povratnik iz NK Usnjar, Amir Šabanovič iz Bistrice, Mirnik in Mujakovič iz Šmartnega ob Paki, Josip Ribič iz Čakovca in Sanel Buljubašič iz Zvornika, BiH.

Kot je povedal Marjan Marjanovič, so zasnovali širše strokovno vodstvo kluba, v katerem so poleg njega kot glavnega trenerja in njegovega pomočnika Francija Oblaka še: Roman Kronovšek, trener vratarjev, Robert Doler, tehnično vodenje prve ekipe, Matjaž Begič, direktor kluba, dr. Brane Breznik, zdravnik, Tomaž Zamernik, maser, in Ibro Kurahovič, ekonom.

Drago Kolar

Ribolov

Okoli Škalskega jezera so se v soboto, 1. junija, razporedili ribiči za tekmovanje v ribolovu s plovcem. Rib v mrežah ob koncu ni bilo pretirano, toliko pa, da so jih sodniki lahko stehali in določili vrstni red sodelujočih.

Ekipni rezultati:

1. ESD 22 negativnih točk, 2. HTZ 49, 3. Priprave 78, 4. Jama Škale 101,5, 5. Klasirnica 116, 6. Jama Preloge 129,5, 7. Praktično izobraževanje 158, 8. Zračenje 163, 9. Jamski transport 217.

Rezultati posameznikov:

1. Zdenko Mikac, ESD, 5100 g, 2. Ivan Hranjec, ESD, 3600 g, 3. Vojko Kranjc, HTZ, 3500 g, 4. Aleksander Rožman, ESD, 3400 g, 5. Maks Golobič, Jama Škale, 2600 g.

Ponovno je bilo veselo

Že enajstič so se na svojo tradicionalno pot na Goro Oljko podali boski pohodniki. 8. junija se jih je pri gostišču Pod gozdom v Pesju zbralo okoli petdeset in

pod budnim očesom vodij pohoda so pot, dolgo za nekaj več kot dve uri hoje, prehodili brez nezdod, brez obuval in v dobrem razpoloženju. K temu so pripomogli zvok harmonike, šale in dobra volja, pa seveda lepo vreme.

KONJENIŠKI KLUB VELENJE

KONJENIŠKI KLUB VELENJE

Vabimo vas ob Škalsko jezero na dve elitni konjeniški prireditvi!

Od petka do nedelje, 12. - 14. julija,

mednarodni turnir CSI-B v preskakovanju ovir, v okviru katerega bosta v nedeljo tekmi za nagrado Velenja in za Grand prix Premogovnika Velenje

in **v soboto in nedeljo, 20. in 21. julija,**

tekmovanje v preskakovanju ovir za Pokal Slovenije.

Glavobol

Prav gotovo smo se v življenju že srečali z glavobolom in si tudi vroče želeli, da bi čim prej minil. Pri nekaterih ljudeh je glavobol pogost, drugi pa ga doživijo le redko. Pojavlja se v različnih oblikah, pa tudi trajanje in intenzivnost sta zelo različna.

Čeprav je za bolnika moteč in boleč, praviloma ne predstavlja resnega obolenja. Ob spremembah pojavnosti ali intenzivnosti pa je potrebno obiskati zdravnika, da bi opravili diagnostične preiskave in izključili morebitno resnejšo bolezen.

Najpogosteje so glavoboli tenzijski, migrenski, lahko pa se javlja bolečina v glavi brez kakšnega očitnega vzroka.

Tenzijski glavobol je posledica napenjanja mišic v vratu, ramenih in glavi. Osnovni vzroki so lahko v neudobni legi telesa, prisilni držaji, socialnem ali duševnem stresu ter utrujenosti. Na pogostost pojavljanja in jakost vpliva tudi telesna neaktivnost ter izpostavljenost slabemu zraku.

Glavobol se začne zjutraj in prek dneva postopno popusti. Bolečina je enakomerna in zmerno huda. Najpogosteje se prične za očmi ali v zatilju. Bolniki imajo občutek, kot da imajo na glavi poveznjen železen klobuk ali da jim glavo stiska jeklen obroč.

Tenzijski glavobol lahko preprečimo, če odpravimo ali zmanjšamo vzroke, ki ga sprožijo. Ob že prisotnem glavobolu pa blagodejno pomagajo masaža mišic na vratu, ramenskega obroča in mišic na glavi, ležanje, sprostitve ter avtogeni trening. Zelo hitro pa tenzijski glavobol preženemo z acetylsalicilno kislino (Aspirin), paracetamolom ali ibuprofenom.

Migrenski glavobol se pojavlja kot ponavljajoča, utripajoča, močna bolečina, ki praviloma prizadene le eno polovico glave. V nasprotju s tenzijskim glavobolom je kroničnega značaja. Bolečina se začne nenadoma, spremljajo pa jo lahko motnje vida, živčevja in prebavil. Najpogostejši je v starosti med desetimi in tridesetimi leti, po petdesetih pa je prava redkost. Migrena prizadene trikrat več žensk kot moških.

Približno 10 odstotkov bolnikov ima tudi avro. Najpogosteje so to motnje vida, ki se kažejo v izpadu vidnega polja, iskrenju, svetlečimi in trepetajočimi cikcakastimi črtami pred očmi, včasih pa se pojavi mravljinčenje, ki

se od konic prstov razteza vse do glave. Občasno se pojavljajo tudi motnje govora ter prehodna rahla ohromelost.

Vzrok je v krčenju in raztezanju možganskih krvnih žil, ki ga povezujejo s serotoninom. Če ga ne zdravimo, traja več ur ali dni. Glavoboli so zelo hudi. Zaradi spremljajočih simptomov bolnika povsem onesposobijo, saj je pogosto prisotna močna slabost, trdovratno bruhanje in preobčutljivost na svetlobo. Sredstva proti bolečinam zaležejo bolj malo. Pomagajo sprostitve, mirovanje in tema.

Migrenski glavobol lahko tudi preprečimo s sredstvom, ki oži krvne žile (ergotamin). Pomaga tudi kofein ali zdravila, ki povečujejo učinek serotonina.

Glavoboli v rafalih so izredno redka vrsta migrenskega glavobola. Najpogosteje se pojavljajo pri moških v starosti po tridesetem letu. Napade lahko povzročita alkohol ali pomanjkanje kisika. Pojavijo se hitro in praviloma minejo v slabi uri. Po srbenju nosne sluznice in kasnejšem vodenem izcedku iz nosnice se pojavi bolečina, ki se razvije v hudo bolečino na isti strani glave, najpogosteje položeno v predel očesa, kjer se lahko pojavi tudi oteklina.

Napade lahko preprečimo z zdravili (ergotamin, kortikosteroidi). Bolečine med na-

padom lahko lajšamo z vdihavanjem kisika.

Glavobol – vzrok ali posledica bolezni

Glavobol se lahko pojavi tudi pri povišanem krvnem tlaku, še posebej pri bolnikih, ki imajo tumor nadledvične žleze. Tokrat je bolečina utripajoča, pojavlja se v krčih, čutimo pa jo v zatilju ali temenu.

Bolniki, ki imajo težave z glavkomom, pogosto navajajo glavobol, ki se pojavi v čelu ali nad očmi. Bolečina je zmerna, poveča pa jo naprežanje in obremenjevanje oči.

Vnetje obnosnih votlin pogosto spremlja hud glavobol. Bolečina se pojavi v čelu, odvisna je od dnevnega časa, močno pa se poslabša ob slabih vremenskih razmerah, kot sta vlaga in mraz.

Včasih je glavobol znanilec tumorske rasti v možganih. Bolečina je lahko različne jakosti – od izredno blage do izrazito hude. Lahko je omejena le na eno točko ali pa se razširi po vsej

glavi. Pogosto se kot spremljajoč problem pojavijo še postopna oslabelelost polovice telesa, motnje ravnotežja ali vida, slabost in bruhanje. Z napredovanjem bolezni se lahko pojavijo še božjastni napadi in duševne spremembe.

Okužba možganov, ki lahko napreduje v ogojnek, se kaže z novo nastalim glavobolom, ki se javlja v presledkih, po jakosti pa je lahko blag ali hud; lahko se omeji le na eno točko, ali pa razprede po vsej glavi. Od bolnika izvemo, da je imel pred kratkim okužbo ušesa, sinusov, pljuč, lahko pa se zdravi zaradi revmatične ali prirojene srčne bolezni.

Vnetje možganskih ovojnic se kaže v hudi in stalni bolečini, ki jo bolnik čuti po vsej glavi, širi pa se navzdol po vratu. Mišice vratu postajajo vse bolj trde. Splošno počutje je slabo, spremljata ga zvečana telesna temperatura in bruhanje. Pred nastopom težav se je bolnik velikokrat zdravil zaradi vnetja žrela ali dihal.

Krvavitev v tkivih okrog možganov spremlja glavobol, ki je občasen ali stalen; blag ali hud, omejen na eno točko ali celo glavo, širi pa se po vratu navzdol. Počutje je slabo. Bolnikova zavest je pogosto motena. V zgodovini bolezni je podatek o poškodbi glave.

Glavobol, ki pa je povsem netipičen, lahko spremlja tudi razvoj sifilisa, tuberkuloze, sarkoidoze ali rakastega obolenja.

Hrup, preobremenjenost, slabi odnosi

Zadnja leta se veliko govori in piše tudi o pisarniškem glavobolu. Sprožijo ga lahko različni dejavniki: neustrezna svetloba, hrup, napeta drža pri sedenju, slaba klima v prostoru, preobremenjenost in slabi odnosi na delovnem mestu. Ljudje, ki imajo težave zaradi tenzijskega glavobola, so vsako leto v povprečju kar dva tedna odsotni z delovnega mesta, glavobol pa tudi preostale dni močno ovira njihovo normalno življenje.

Poskrbeti moramo za ustrezno osvetlitev delovnega mesta, ki naj bo enakomerna in dovolj intenzivna.

Kolikor je le mogoče moramo omejiti tudi hrup, ki ga povzročajo razni aparati, ki nam sicer olajšajo delo. Pretiran hrup povzroča duševni nemir, manjša sposobnost zbranosti, nas psihično obremenjuje, izzove stres in glavobol.

Stalno sedenje vpliva negativno na hrbtenico, javljata se mišična napetost in glavobol. Pomembno je, da si priskrbimo dober, ergonomsko oblikovan vrtljiv pisarniški stol z naslonjali za roke. Pozorni moramo biti na višino stola in mize. Razdalja med očmi in zaslonom računalnika naj znaša 50 do 70 cm, zaslon pa mora biti v višini oči.

Paziti moramo, da bo klima v prostoru primerna. Poskrbeli bomo za redno zračenje, temperatura pa bo nihala med 19 in 23 stopinjami Celzija. Klimatske naprave morajo biti redno vzdrževane. Zelene rastline prinesejo v prostor svežino, zvečajo vlažnost zraka in ustvarjajo kisik. Izo-gibati se moramo talnih oblog, v katerih se nabirata nesnaga in prah.

Vsak glavobol zasluži našo pozornost, zelo kmalu pa moramo sami ali s pomočjo zdravnika spoznati tudi njegov vzrok.

Morda bomo napoteni na kakšno od številnih preiskav – v laboratorij, na rentgen, scintigrafijo, računalniško tomografijo, magnetno resonanco, morda celo na punkcijo hrbteničnega kanala. Le tako se bomo lahko lotili zdravljenja in se rešili nadloge, ki nam greni življenje, povzroča bolečino, manjša kvaliteto življenja, hkrati pa močno manjša tudi našo delovno sposobnost in učinkovitost.

Pomembno pa je, da se zavedamo, da bomo lahko številne napade glavobola preprečili, če bomo poskrbeli za ustrezno prehrano, primerno klimo ter redno telesno aktivnost.

prim. Janez Poles, dr. med.-internist

Misli Dalai Lame

Zavedajte se, da je velika ljubezen vedno povezana z velikim tveganjem.

Kadar izgubite, ne prezrite lekcije. Vselej spoštujte samega sebe, druge in prevzemite odgovornost za svoja dejanja.

Razmislite: Ne dobiti, kar smo želeli, je včasih velika sreča.

Nikoli ne dovolite, da bi majhen prepir uničil veliko prijateljstvo.

Če ugotovite, da ste storili napako, takoj ukrenite vse potrebno, da jo popravite.

Preživite vsak dan nekaj časa sami. Odprite se spremembam, vendar pri tem obdržite pred očmi svoje vrednote.

Upošteвайте, da je včasih molk najboljši odgovor. Živite dobro, pošteno življenje. Ko boste starejši in se boste spominjali preteklosti, ga boste lahko še enkrat uživali. Ljubeča atmosfera v vaši hiši naj predstavlja temelj vašega življenja.

V prepiru s svojimi dragimi govorite zgolj o sedanjih situaciji. Pustite preteklost počivati.

Delite svoje znanje z drugimi – to je dober način, da dosežete nesmrtnost.

Odgovorno ravnajte z zemljo.

Podajte se enkrat letno na kraj, kjer niste bili še nikoli.

Upošteвайте, da je najboljša tista zveza, v kateri vsak izmed partnerjev drugega bolj ljubi kot potrebuje.

Ljubezni in kuhanju se posvetite z vsem srcem.

Koledar prireditev za **julij**

od sobote do srede, 1. do 5.,

- ✓ TRC Jezero, **Sončno mesto**, vsak dan od 9. do 16. ure, počitniške aktivnosti z otroke v sodelovanju z ZPM Velenje

petek, sobota, 5. in 6.,

- ✓ smučarsko-skakalni center, **revija skokov Velenje 2002**

petek - nedelja, 12. - 14.,

- ✓ Konjeniški klub Velenje, **konjeniško tekmovanje v preskakovanju ovir**, mednarodni turnir CSI-B,

četrtek, 18.,

- ✓ DIT, ob 18. uri **predavanje** o potepanju po Vietnamu, Kambodži in Laosu, restavracija Klub

sobota, nedelja, 20. in 21.,

- ✓ Konjeniški klub Velenje, **konjeniško tekmovanje v preskakovanju ovir**, nacionalni turnir Pokal Slovenije

petek, sobota, 19. in 20.,

- ✓ TRC Jezero, **noč ob jezeru**,

sobota, nedelja, 27. in 28.,

- ✓ planinska sekcija, **izlet Prisojnik, Razor**, (ZZ), vodita Franc Maršnjak, Husein Djuherič

do konca meseca

- ✓ Muzej premogovništva Slovenije, Črna garderoba, razstava del, ustvarjenih v **23. likovnem srečanju** ob dnevu rudarjev

do konca avgusta

- ✓ ERICo, razstava izdelkov učencev 6. razredov **Odpadek naj ne bo samo odpadek**, v Muzeju premogovništva Slovenije
- ✓ ERICo, **razstava slik Marcela Medveda Marmeja** v prostorih inštituta

Koledar prireditev za **avgust**

četrtek, 15.,

- ✓ planinska sekcija, **izlet Vojsko, Gačnikova soteska**, (ZZ), vodi Husein Djuherič

17. - 24.

- ✓ ERICo, **14. raziskovalni tabor** v Šmartnem ob Paki

Koledar prireditev za **september**

13. in 14.

- ✓ tradicionalni **DIT-ovi dnevi** s srečanjem poslovnih partnerjev in teniškim turnirjem

Rešitev nagradne križanke športnega društva, objavljene v Rudarju 5/2002, sta gesli:

športno društvo in z gibanjem do zdravja.

Nagrajenci so:

1. nagrada Darko Strahovnik, Prešernova 6, 3320 Velenje,
2. nagrada Slavko Polenik, Tovarniška 2, 3325 Šoštanj,
3. nagrada Nina Klisarič, Stantetova 10, 3320 Velenje.

Nagrajenci naj se po nagrade oglašijo v BELO DVORANO.

Čestitamo nagrajencem, vse bralce pa vabimo k reševanju nove nagradne križanke v tej številki Rudarja.

Obvestilo imetnikom deputatnih kart za premog

Kartam za deputatni premog poteče rok veljavnosti **30. junija 2002.**

Uprava Premogovnika Velenje je sprejela sklep, da boste lahko vsi, ki deputatnih kart do takrat ne boste porabili, premog dobili še **prvi in drugi teden v oktobru 2002.**

Referendumski podpisi za ohranitev socialne države za invalide

V Upravni enoti Velenje in tudi v Šoštanju poteka zbiranje podpisov za četrto referendumsko pobudo, ki jo je podal Svet invalidskih organizacij Slovenije.

Ko boste oddali svoj glas v podporo referendumu pod šifro ZR 061 in z geslom **»Za organiziranost invalidov po evropskih načelih: invalidnost je naše življenje – ohranimo socialno državo za slovenske invalide«**, boste s tem omogočili socialni razvoj več kot 100 000 slovenskih invalidov, združenih v invalidskih organizacijah, ki so povezane v Svet invalidskih organizacij Slovenije.

Podpise je mogoče oddati do 12. julija.

PONUJAMO VAM
UGODEN NAKUP
MOBILNIH TELEFONOV
RAZLIČNIH ZNAMK

V nakup vam ponujamo

razne telefonske aparate ter opremo in **sklenitev vseh Mobitelovih naročniških paketov**—**akcijske cene za sklenitev ali podaljšanje naročniških razmerij**

OSVOJITE SVET
S CENEJŠIMI
MEDNARODNIMI
TELEFONSKIMI
POGOVORI

Zaposlenim v poslovnem sistemu Premogovnik Velenje omogočamo obročno plačilo prek osebnih dohodkov.

Ponujamo vam:

GSM telefonske aparate, mobi pakete, mobi kartice, brezvrvične telefonske aparate Siemens, navadne telefonske aparate raznih proizvajalcev, dodatno opremo za GSM aparate, servisiranje telefonskih IN GSM aparatov.

PRI NAS LAHKO SKLENETE NAROČNIŠKO RAZMERJE ZA CENEJŠE TELEFONIRANJE V TUJINO.

Vabimo vas, da nas obiščete v poslovnih prostorih v Kersnikovi 13 v Velenju. Lahko nas tudi pokličete na telefonsko številko 58-72-400 ali na interno številko 22-00.

Optika expres

Jurij Podgoršek,
Šaleška cesta 16, Velenje
telefon: 03/5861-783

odprto:
ob delavnikih
od 8.00 do 12.00
in od 15.00 do 18.30
ob sobotah od 9.00 do 12.00

Ponujamo ugodnosti za zaposlene v Premogovniku Velenje, in sicer ob nakupu korekcijskih očal in pri menjavi korekcijskih stekel **brezplačni strokovni okulistični pregled** okulistke mag. dr. Darje Benčan Trepo.

Poleg tega Optika Expres nudi:

- ◇ veliko izbiro korekcijskih očal iz nove kolekcije,
- ◇ sončna očala priznanih firm, sončna očala z dioptrijo,
- ◇ kontaktne leče in drug optični material.

Vabljeni!

LETOVANJE

POČITNICE NA SICILIJI 20.-27.07.2002 79.900 SIT
NORMANDIJA IN BRETANIJA OD 24.08. 8-DNI 110.000 SIT

BAVARSKI DVORCI

2 DNI 31.08. IN 12.10.2002 27.900 SIT
PRIPRAVA PROGRAMOV ZA ZAKLJUČENE SKUPINE PO ŽELJI!

GARDALAND

DNEVNI IN NOČNI (ODHODI VSAKO SOBOTO) 8.900 SIT
CANEVAWORLD 9.200 SIT

**UGODNA PONUDBA LETOVANJ V ZADNJEM HIPU!
MOŽNOST PLAČILA DO KONCA LETA BREZ OBRESTI!**

Gost

TURISTIČNA AGENCIJA
Cankarjeva ulica (stekleni paviljon)
TELEFON: 897 32 80

PRIVOŠČITE SI KRAJŠI ODDIH NA SLOVENSKI OBALI

HOTEL BARBARA* FIESA od 6. 7.**

2-DNEVNI PAKET 18.800 SIT,

3-DNEVNI PAKET 28.200 SIT

5-DNEVNI PAKET 47.000 SIT

Cene vključujejo:

namestitev v dvoposteljni sobi, polpenziona, neomejeno kopanje v hotelskem bazenu, uporabo fitnesa, turistično takso in prijavo.

UGODNI POPUSTI ZA OTROKE!

Gost

TURISTIČNA AGENCIJA
Cankarjeva ulica (stekleni paviljon)
TELEFON: 897 32 80

AVTOR: DUŠAN KOVAČIČ	ODPADNI PRODUKT V PLAVŽIH	POLJSKA BOLNICA	IVO BAN	KRAJ NAD VIPAVSKO DOLINO	ARMENSKI SKLADATAELJ HACA TURJAN		FOTO- GRAFSKO STOJALO	PETER O'TOOLE	POPRAVLJA- LEC UR	STRANSKI PROIZVOD PRI PRO- IZVODNJI MLEKA	IGRALKA ZELEZNIK
DEL JEDILNEGA PRIBORA						SPUŠČANJE					
PROSTOR ZA ZNAHSTVENE POSKUSE											
IVO ZORMAN			TIBETANSKI MENIH MARIBORSKA TOVARNI VOZIL					JUŽNO- AMERIŠKA DOLGOREPA PAPIGA			
JAZZ PIANIST KING COLE				ŠAHOVSKA ZMAGA 25. IN 16. ČRKA				PISATELJ IN PESNIK FRAN			
MIKAYNOST					ZVONKO IVANUŠIČ			NAZNA- NJANJE PRIHODA	KAZALNI ZAJMEK		
ŠAMPION					OSEBA, KI PRIPOVEDUJE				PRITOK ZAHODNE MORAVE		

	ZASTAVA DRUŠTVA ALI ORGANIZA- CIJE	NAVODILO ZA PRIPRA- VO JEDI	PREBIVALCI IBERSKEGA POLOTOKA	SPOJ GLAVE S TRUPOM PAVLA URŠIČ			ZLITINA ZA SPAJANJE KOVINSKIH DELOV	OSEBNI ZAJMEK ZNAČAJ, NRAVNOST		BALKANSKO SUKONO ZADNJI DEL OBUVALA		
REFREN							GRMIČASTA RASTLINA, FAJGELJ DUHOVNIK				DUHOVITA ZGODBICA O ZNAMENI- TEM ČLOVEKU	PRISTOJ- BINA
BELO VINO IZ GORIŠKIH BRD						FOTOGRAFSKI APARAT DOBA						
PESNIK MERMOLJA				RAVNIK, POLUTNIK OČE					ELDA VILER SERGEJ ILJUŠIN		NATRIJ NIKELIJ	
PROSTOR NA ZELE- ZNIŠKI POSTAJI					EDVARD RUSJAN UMETNOST		SEJA					
OPÍČJI SAMEC						VOJAK KONJENIŠKE ENOTE	VZDEVEK GENERALA EISEN- HOWERJA	KOSITER DIREKTNA POTOMKA		NEZNANKA V MATEMA- TIKI MANJŠE PLOVILO		
SKRAJNI KONEC POLOTOKA			ZRAK (latinsko)		SUNKOVIT IZDIH ZRAKA PEKOČA RASTLINA			PO SIRU ZNANO MESTO NA NIZO- ZEMSKEM	IVAN ČARGO MUSLIMAN- SKO ŽENSKO OBLAČILO		DANTE ALIGHIERI RAŽENJ	

												ALES VAROGA
BOLJŠI KROMPIR DOMAČE SORTE, KRESNIK										PREČNI TRAMIČ V KOZOLCU		
PAVLA JESIH					OSTER ORGAN NA ZADKU NEKATERIH ŽUŽELK	ARGON DESNI PRITOK DONAVE				MORALA, ETIKA		
NAČIN VODENJA DRŽAVE												
NAŠA TEKAČICA HIZAR								RIKO DEBENJAK				
JELEN ALI SRNJAK Z VILASTIM ROGOVJEM												
NAČIN PLAČEVANJA PO USPEHU												

Nagradna križanka Premogovnika Velenje

Napišite gesli iz križanke na dopisnico in jo do 31. avgusta pošljite na naslov: Uredništvo Rudarja, Premogovnik Velenje, Partizanska 78, 3320 Velenje.

Premogovnik Velenje bo tri izžrebane reševalce nagradil s knjigami.

CELINSKI POK

SMUČARSKO SKAKALNO CENTER VELENJE

VELENJE - SLOVENIJA

Celje - skladišče

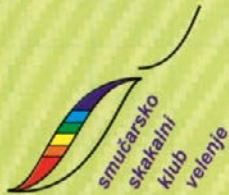
D-Per
65/2002

5000011139,6

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

F I S

Smučarska Zveza Slovenije
Ski Association of Slovenia

Petek, 5. julija 2002

TEKMA ZA RUDARSKO SVETILKO

Nočna tekma ob 21. uri

Sobota, 6. julija 2002

TEKMA ZA POKAL GORENJA

Nočna tekma ob 21. uri

Žrebanje vstopnic!

Glavne nagrade:

Gospodinjski aparati iz programa

Gorenje - Pinifarina

REVIJA SKOKOV VELENJE 2002

gorenje

triglav

PETROL

E R A

HSE

Delavnice Ribič, Klemen